

14511

MAHAMAHOPADHYAYA
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 41
சிவமயம்.

திருவெற்றியூர்ப்புராணம்.

இஃது

பாண்டிநாட்டிலுள்ள சோதிவனத்துட்சேர்ந்த

தேவிகோட்டையின்கண்

மாற்றார்க்கோயிலில் உறையூர்வகுப்பு

வீர இலக்குமணச் செட்டியாரவர்கள்

குமாரர்

இலக்குமணச்செட்டியாறாகிய

சிந்தயச்செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்றது.

மேற்படியூர்

அள. சித. பெ.

சிதம்பரஞ்செட்டியாரால்

சென்னப்பட்டணம்

ஸ்டார் ஆப் இந்தியா அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தலியப்தம் ௧௦௦௩இல் நிகழாநின்ற

பிலவம் புரட்டாசியி.

நூலாசிரியர் பெயர்

நூலாசிரியர் மாணாக்கராகிய

தேவிகோட்டை மாற்றாக்கோயில் உறையூர் வகுப்பு
அளகபு சு சுப்பிரமணியச் செட்டியாரவர்கள்
இயற்றியது.

சொன்னயமோ நொருணயமோ வருணயமோ வருளின
நெடாநயமோ நெவிட்டிலத்தது நெராகவினை மமோ
பன்னயமோ பன்னயமோ பப்பாந பபரகப
பருபொருளின விழுப்பொருளின பானயமோ பாததீண்
டென்னயமோ நயத்தானமெய சிவநயத்தான நேறாவ
யியனமாறு நாக கோயிலுறை பூவகுப்பான வீர
சின்னயப்போ விததுவரப வணிகசிகா மணிரஞ
ரெயபுரமான் மிபரதவிழாந மருநதுறயாத தனனை

... SWANATHA YK LIB
TUVANNAYUR ... MADRAS

சூ சீ ப தி தி ர ம்.

படலம்.				பக்கம்.
பாயிரம்	...	..	...	க
நாட்டுப்படலம்	...	...	..	சு
நகரப்படலம்	...	...	...	நகர
நைமிசப்படலம்	...	...	...	ந. ௦
திருக்கைரையப்படலம்	...	...	...	ந. ந.
தலவிசேடப்படலம்	...	...	..	௪. ௪
தீர்த்தவிசேடப்படலம்	...	..	...	சு. (ந)
மூர்த்திவிசேடப்படலம்	...	...	...	ந. ௦
பார்வதி பாகம்பிரியாவரம்பெற்றபடலம்	...	...	...	ந. ௪
திருமால்வழிபடுபடலம்	...	...	..	௪. ௪௦
வாகுகி சிவஞ்ஞரோக நீங்குபடலம்	...	..	...	௪. (ந)
முனிவர் பூரணப்படலம்	..	...	...	௪. ௦. ௪

சிவமயம்.

ஸ்ரீ ஜயபுரமென்னுந் திருவெற்றியூர்
மூவர்முதலிகள் அருளிச்செய்த தமிழ்வேதமாகிய
தேவாரம்பெற்ற வைப்புஸ்தலங்களுள் ஒன்று என்பது
பின்வருமாற்றாலுணர்க.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்.

கேஷத்திரக்கோவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மனவஞ்சர் மற்றோடமுன் மாதாராரு
மதிகூர் திருக்கூடலிலாலவாயு
மினவஞ்சொலிலாவிடைமாமருது
மிரும்பைப்பதிமாகாளம்வெற்றியூருங்
கனமஞ்சினமால்விடையான்விரும்புங்
கருகாவூர்நல்லூர்பெரும்புலியூர்
தனமென்சொலிற்றஞ்சமென்றேநினைமின்
றவமாமலமாயினதானறுமே.

(சு)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

பாவநாகத்திருப்பதிகம்.

பற்றற்றார்சேர்பழம்புதியைப்பாசூர்நிலாயபவளத்தைச்
சுற்றம்பலத்தெந்திகழுகனியைத்திண்டற்கரியதிருவுருவை
வெற்றியூரில்விருகடாவிமலர்கோணத்திரைசூழந்த
வொற்றியூரெழுத்தமனையுள்ளத்துள்ளேவைத்தேனே.

(க)

கேஷத்திரக்கோவை.

திருநாண்டகம்.

உஞ்சேனைமாகாளமுறலோத்து
ருருத்திரகோடியறைக்காட்டுள்ளு
மஞ்சார்பொதியின்மலைதஞ்சைவழுலூர்
விரட்டமாதனங்கேதாரத்தும்
வெஞ்சமாக்கூடன்மீயச்சூர்வைகா
வேதிச்சுரம்விவிசுரம்வெற்றியூருங்
கஞ்சனூர்கஞ்சாறுபஞ்சாக்கையுங்
கயிலாயநாதனைபேகாணலாமே.

(அ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருநாட்டுத்தொகை.

மூலனார்முதலாயமுக்கண்ணன்முதல்வனார்

நாலனார்நரையேறுகந்தேவியநம்பனார்

கோலநீற்றன்குற்றாலங்குறங்கணின்முட்டமும்

வேலனார்வெற்றியூர்வெண்ணிக் கூற்றத்துவெண்ணியே.

(௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்நூல் செட்டியாரவர்களது அநுலக் கித்நுவ பாதூரியத் திற்கு என்றும் யாண்டும் நின்று நிலவுவதேதார் நிதர்சனமாய், அவர்களது புகழுடம்பை மறையவொட்டா ஹ்விளக்குவதேதாரலங் காரதீபமாய், அவர்கள் தமது நண்பர்களாகிய வித்துவனுனங்கள் மகிழ் அவர்கட்கெல்லாம் பொதுமையினளித்ததொரு பெருவிருந் தாய்த், தமது குலப்பிரசுத்தர்களாகிய உரிபையாளர்களுெல்லாம் எத்துணைக்காலங்கழியினும் என்றுத் தம்மை மறவாது நினைத்துக் கெழுதகைமையும் இறம்பூதுமுற்று மகிழ்ந்து கொழுகொழுப் பெய்திப் பாராட்டி மகிழுமாறு அவர்க்கெல்லாமளித்ததேதார க்ஷயஞானநிஷேபநிதியாய், வித்தியார்த்திகளுக்கெல்லார் தமிழ் அரங்குபற்றியேறுதற்கோரா தாரபூதமாய் விளங்குவதில் என்னை கொலையம்.

இப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய இந்நூல், அசிரியர் காலத்திற் குப்பின் சார்வரிஞ்ஞு தைமீ ௨௭௭ இத்திருவெற்றியுட்க் கும்பா பிஷேக காலத்தில் இத்தலத்திற்குணை அமமை சந்தியில் அரங் கேழியது.

இது யாழ்ப்பாணம் அம்பலவாணநாவலர் பார்வையில் எழுதி யது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	தீர்த்தம்.
௩	௨௪	னுறு	னுரு
௧௯	௧௦	பாளையன்	பாளையன்
௨௭	௭	யேனோ	யேனோ
௩	௧௮	சேமை	சேய்மை
௨௮	௧௮	ஆகவனியம்	ஆகவனியம்
௨௯	௩	னணிந்து	னணித்து
௪௦	௩௧	மெற்கதனிற்	மெற்கதனிற்
௪௩	௧௮	இவ்விடை	இல்லிடை
௪௬	௧௮	கரும்பாய்	கரும்பால்
௫௨	௧௩	போன்	போன்ம்
௬௨	௩௦	போலுமால்	போலுமால்
௬௫	௩	பூசனை	பூசனை
௭௦	௨௭	பிள்ளையை	பிள்ளையை
௮௨	௨௪	பன்னோன்	பன்னோன்
௮௬	௧௪	வன்றி	பன்றி
௯௩	௩௦	படு	படுபு
௧௦௨	௧௫	வருதினி	வருதினி
௧௦௫	௨௯	ரென்னனு	ரென்னனு
௧௦௬	௧௩	தொடுள்ள	தொடுள்ள
௧௦௭	௧௨	சிரக்குவி	சிரங்குவி
௧௦௯	௧௧	பொற்	போற்
௧௧௬	௨௫	செய்வது	செய்வது
௧௧௭	௨௮	யான்	வான்
௧௧௮	௨௨	னன்கி	னன்கி
௧௧௯	௨௫	சாற்றில	சாற்றின

நூலாசிரியர் வரலாறு.

[illegible]

பிரபல வித்துவகவிசிகாமணிகளாகிய செட்டியாரவர்கள் லோகோபகாரமாகத் தமிழில் அநேக பிரபந்தங்களைச் செய்தார்கள்; அவற்றுள் தேவைத்திரிபந்தாதி, அருணைச்சிலேடைவெண்பா மாலை, மீனாகியம்மை பதிகம், சிலம்பைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, மயின்மலைப் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தங்கள் மீந்து செய்து அவற்றை ஒன்று சேர்த்துப் பிரபந்த பஞ்சகமென ஒரு பெயரால் நூலாசிரியராகிய தமது காலத்திற்குள்ளே வெளியிட்டார்கள். காசியமகவந்தாதிபும் இவர்கள் செய்ததேயாம்.

செட்டியாரவர்கள் தாமே அநேக பிரபந்தங்களைச் செய்து, ஏழைகளாய்த் தம்மைப் புகலடைந்த சாமானிய கவிசுண்டே விரங்கி, அப்பிரபந்தங்களைச் செய்த முதன்மையை அவர்களுக்குப் பரிசளித்துத் தனிகர்கள் முன்னிலையில் அவர்களைத் தமது அருள் நயத்தினாலுஞ் சொன்னயத்தினாலும் மகா கவிசுளைக் கௌரவம் பாராட்டி, அதனால் அதற்குப் பெரும் பொருள் தாம் நேரே அளித்தும் பிறரால் அளிப்பித்தும் வித்துவசகாயபூதர்களாய் வாழ்ந்திருந்தார்கள்; அடிக்கடி சிவஸ்தல யாத்திரை பண்ணும் முறைமையில் மூலாதார ஸ்தலமாகிய திருவாரூரில் பற்றுடைய வர்களாய்ப் பெரும்பாலும் அங்கேயே வசிப்பார்கள். அங்கு வசித்து வருங்காலையில் அசன் மருங்கினதாகிய திருவிளமரேன் னுஞ் சிவஸ்தலம் மிகவும் ஜீர்ணமாயிருத்தலைக்கண்டு ஜீர்ணோத் தாரம் பண்ணிவைத்தார்கள். இன்னும் அவர்களாற் செய்துஞ் செய்வித்தும் முடித்த வித்துவஜன பக்தஜனோபகாரங்களுஞ் சிவ தர்மங்களும் பல.

இனி, திருவெற்றியூர்ப் புராணமென்னும் இந்நூல் அறிஞர்க ளெல்லாராலும் உச்சிமேற்கொண்டு வியக்குமாறு சொன்னயம் பொருணயமடைந்த பெருஞ்சிறப்பினைபுடையதென்பது இந்நூலை உள்ளிட்டாராய்வாருக்கு இனிது விளங்கும். இதன்கண் நானா வித சப்தாலங்கார அர்த்தாலங்கார வைசித்திரியங்கள் அடிக்கடி விரவி வருதலும், நவாஸங்கள் யதோசித ஸ்தானங்களிற் பொழிந் தொழுகுதலும், தேவதாரதம்யங்களுஞ் சிவபாரம்மியமும் புலப் பட வருதலும், சைவ சித்தாந்த கௌரவ நிருபணம் முதலிய பல சிறப்புக்களும் இந்நூற்குச் சகஜகுணபூஷணங்களாயிருப்பதை அறிஞர்கள் இனிது கண்டு மகிழ்வார்கள்.

செவ்வாயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெற்றியூர்ப்புரானம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

அகத்திய விநாயகர்.

திருவ கத்தியல் சேரப் பொலிந்துகற்
பிருவ கத்திய ரீண்டெழில் வெற்றியூர்
மருவ கத்திய மாமுகன் சேவடி
தருவ கத்திய பத்தியர் ரால்பெலாம். (க)

நீனைத்தது முடித்தும் விநாயகர்.

புனைத்தரு விறப்புறு பொழிற்சய புரிக்கட்
டனைப்பொரு சிவச்சுடர் தளிக்குட வரைப்பி
லெனைத்துயர் தவிர்த்தொரு மருப்புட னிருக்கும்
நீனைத்தது முடிப்பவ னிழற்பத முடித்து. (உ)

பழம் புற்று நாதர்.

முருகு விரிமுண் டகனாதி மூவ ராகி நின்றானு
முருவ மருவ முருவருவென் றெனிரும் வடிவ முடையானு
மருவு மண்டங் கலந்திலங்கு வாணர் தானே யெனுமுண்மை
பொருவில் குறியாற் றேற்றுபழம் புற்று நாதன் கழல்போற்றி.()

பாகம் பிரியா நாயகி.

பாகம் பிரியாத் தடந்தடங்காப் பல்கு வெற்றி நகரின்மல
பாகம் பிரியாப் பிரியமிலாப் பரிசா ருயிர்கட் களித்துறைவாள்
பாகம் பிரியாப் பசுவமலர்ப் பதிமான் மறையாப்படை த்தவன்பாற்
பாகம் பிரியாப்பனாயிருகால் பல்கால் வாமக்கிப் பணிகிற்பாம். (ச)

நடேசர்.

நெஞ்சி னடேசன் றன்னை நினைந்தியா
நெஞ்சி யிரந்தா லென்னினி யீவா
னஞ்சினும் வெய்யே னாயினு நாயேன்
குஞ்சித பாதங் குஞ்சித பாதம்.

(டு)

கணபதி.

அஃமினை யுயர்தி ணைக்கண் டங்குயி ரனைத்துந் தன்பொன்
பஃமிரு வருவிந் பின்னர்ப் பொருந்துமென் னுணர்த்தி யாங்கு
வெஃமிநல் வேழத் தெய்வ மேனிகொள் கணேச னோன்றட்
பஃமியைப் பற்றிச் சென்று பவப்பெருங் கடல்க டத்தும்.

(சு)

வைரவக் கடவுள்.

நந்தமது நற்றாளுண் ணையந்தவர்சார் நணுகின்னவவா
நந்தகனு மாமென்ன வறிவுறுத்த குறிப்பென்ன
முந்தவுண வந்தகனை முனிர்துகழு முட்கோத்து
மந்தநகை புரிந்தருளும் வைரவனை வழிபடுவாம்.

(எ)

குமார சுவாமி.

தன்னிக ருயர்ச்சித் தாய சடக்கர மனுவை யெண்ணித்
துன்னிய தூய வாய்மைத் தொழும்பர்தம் வேட்கை யெல்லா
மின்னிதின் யாண்டு மீதற் கிரண்டுகை யமையா வென்று
பன்னிரு கரம் படைத்த பரம்பொருள் பதங்கள் போற்றி.

(அ)

நீருந்நீ தேவர்.

புடவித் தனித்தேர்ப் புண்ணியன்வாய்ப் புராண கலையு நிகமோப
நிடதத் தொகையு நாற்பாக நிகழ்த்து னாலும் வினாயத் தெளிந்து
கடவுட் கதிர்கான் றிருள்சீக்குங் கைலை வரையைக் காவல்புரி
யிடபத் தேவ னங்கிரியை யிதயத் தேவ னங்கிரியை.

(க)

சமயாசாரியர் நால்வர்.

ஒருமாதர் வெற்றென்பை யுயிர்ப்பித்து விண்ணுலகின்
வருமாதர் தழைவெறுத்து மதிமுடித்தார் புணர்விக்க
விருமாத ரின்பநுகர்ந் திகழ்முகை யியற்கையமை
தருமாதர் பேசவருள் சமயகுர வரைப்பணிவாம்.

(க0)

நாயன்மா ரறுபத்துழவர்.

மின்பதித் தெனமிளிர் வேணிலேய் நதி
நன்பதிக் கியன்றவா நாளுமாட் செய்யு
வன்பதிற் சீரிய ராய நாயன்மா
ரொன்பதிற் மெழுவர்தா னுள்ளம் பாவுவாம்.

(கக)

திருக்கூட்டப் பொது.

திகையு லாவிய சீர்த்தித் திருத்தொண்டத்
தொகைநி லாவு தொகையடி யார்கட்கு
மகைனி லாத வகம்படிப் பல்பணி
வகையி னுர்க்கும் வணக்கம் வணக்கநாம். (கஉ)

சேக்கிழாரடிகள்.

வாக்கி னுலெனத் தேன்மலர் வாக்கினுற்
போக்கி லாத்திருத் தொண்டர் புராணத்தை
யாக்கி யோரெமை யாக்கிய பாக்கியச்
சேக்கிழார்சரண் சென்னியி ருத்துவாம். (கங)

சந்தானதரவர் நால்வர்.

சிந்தாமற் றென்மொழியிற் சிவஞான போதத்தைத்
தந்தானு மெந்தைமுதற் சத்தியோ நிருவாண
முந்தாரு முள்ளிக்கு முற்றுவித்த கோனிறுவாய்ச்
சந்தானு சாரியதைத் தாழ்ந்துளமே வாழ்ந்துளமே. (கச)

வாழ்த்து.

லேத் நீனெறி வேள்வி வழங்குக
மாதர் வான்குயின் மாரி வழங்குக
வோத ஞாலத் துயிர்க்கின்ப மணடுக
பூத நாதன் புகழ்ச்சைவ மணடுக. (கரு)

நூற் பயன்.

குருவெற்றி கழும் ணிப்பொற் கோலநீ டியவா னாட்டி
னுறுவெற்றி தனது சீர்த்த வுருவுக்கென் றுரைப்ப வோங்குந்
திருவெற்றி பூர்ப்பு ராணஞ் செவியறி ஷுறுத்தோர் கேட்டோர்
பொருவெற்றி மும்மை யின்பப் போகமும் பெற்று வாழ்ப. (கக)

புத்

அவையடக்கம்.

பொருவரு வழ்ச்செ றிந்த புன்மொழித் தொடர்பா லந்தோ
வினாள்பொது மனத்துப் பேதை யிதுசொற்ற தெற்றுக் கென்னி
னாளுக்கெழீஇக் கற்று வல்லார்க் கணிநவ ரசத்தொன் றுய
பெருநகைச் சவைவி னைக்கும் பெற்றியே பற்றி யென்கேன். ( )

குற்றமுங் குணனுஞ் சிந்தைக் குறிப்பினுற் கோடற் பால
முற்றரு மிலக்க ணத்தின் *முரட்டுநா லீது மான
மற்றவன் புந்த வோதிற் ருதலா லொருவர் கற்கொண்
டெற்றவுங் களிகூர் தாண்ட வீசனுக் கினிதாம் போலும். (கஅ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

முரட்டு—முரண்புடையது.

நா ட் தி ப் ப ட ல ம்.

முந்தவல் மண ராதி மூர்க்கரை வென்று நிம்பக்
கொந்தலர் குளிர்தார்க் கோன்மெய்க் கூனுமுட் குருநீர் தீர்த்துச்
சந்ததந் தழைப்ப ஞான சம்பந்தர் நிதீஇய சைவச்
செந்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டுச் செறிவளஞ் செப்ப லுற்றும். (க)

வியத்தகு வெண்மை யுண்மை விட்குழாம் விசம்பிற் போகிக்
கயக்கருங் கடனீர் மொண்டு கறுத்துட னிவந்த காட்சி
யியற்கையிற் றாய வான்மா விருண்டவா ணவந்தொ டக்கான்
மயக்குறீஇச் சார்ந்த தொன்றன் வண்ணமாம் வண்ணந் தேற்றும்.

சிவபிரா னருளி னாற்பெள திகவுட லினைத்த சீவன்
புவனமீ திறுத்துப் பாவ புண்ணியம் புரிதல் போல
வவமொருடம் பொதியத் தல்கி யஞ்சமின் னுருமுக் கான்றூர்த்
தெவருமா தரவு கூர்வா னெழிலிபெய் தன்று மாரி. (ங)

தொண்டைமே வுயிரி ரண்டு தொல்வினை தொலைந்தொ ளிர்ந்து
பண்டைநற் பான்மை பெய்திப் பரனெடுங் கலந்தான் மான
வுண்டைய வாலி வீழ்ப்பு முட்குறு மிடிப்பு நீங்கி
விண்டைவந் திட்ட தம்மா வில்விட்டு விளர்த்து மேகம். (ச)

அத்தகு பரமுத் தான்மா வரற்றிய வரந்த தன்மந்
தத்தம பயத்தோ டேனோர் சாரவெவ் வேறு சென்றந்
கொத்தகைம் மாறு வேண்டா துயாநிலைப் புயல்க் விழ்த்த
முத்தவெள் ளருவி பல்ல முனிமலைக் கோட்டின் வாரந்த. (ரு)

சொல்லின வெலாந்தஞ் சீராத் துறப்பெறு வண்மை சான்றோர்
புல்லின சூழ லோங்கிப் பொலிமெனத் தெரித்தல் செய்யு
மெல்லின வெப்பற் றிம்ப ரின்புற மழைபொ ழிந்த
செல்லின மிருந்த தென்றற் சிலம்புதான் வளஞ்சி றந்தே. (சு)

வரம்பில வினைய னைத்து மரபுளி யிறுதி காலத்
துரம்பெறு மாயை யின்பா லொன்றுறு கிற்ப தொப்ப
நிரந்திழு மெனக்க றங்கி நீடிய வருவி யாவுந்
தரங்கிள் பொருரை யாற்றுத் தலைத்தலைப் பெய்த மாதோ. (எ)

அணையதோர் பெரிய மாயை யாய்வுழி யசுத்தஞ் சுத்த
மெனவிரு வகையு டைத்தென் றியாவரு மினிது தேர்வா
னினமலி கறைநி றத்த வெண்கொடு தவள வண்ணத்
தனியரித் திரளீர்த் தேகுந் தாமிர பன்னி வேணி. (அ)

பொதுளிய புவன போக போக்கிய பதார்த்த முற்று
முதலெனு மாயை மாட்டு முகிழ்த்தன தழைத்தா லென்ன
நதிநத மெவற்றி னுள்ளு நனியுயர் பொருரைப் பாங்கர்ப்
புதர்கொடி பசம்புல் லாதி பொலிந்தன முளைத்த டர்ந்து. (க)

மாயமார் மாயை தன்முன் மன்னுல காக்க நிற்கு
நாயகற் கண்டா நந்த நடம்புரி யன்பர் நேரப்
பாயதண் பொருரை வாரி பல்வளந் தரநி மித்த
மாயகார்ப் பருவ நோக்கி யகவின வோகைத் தோகை. (க0)

பவந்தலைப் பட்டு நின்ற பசுவர்க்கந் தோறு மாயை
யுவந்துதன் வித்தை யாற்சிற் றுணர்ச்சியை மிடைப்ப தேய்ப்பத்
தவழ்ந்தெழு வீசி வீசித் தாமிர பன்னிக் கன்னி
சிவந்தகேழ்த் தோன்றி யம்பூச் செறிப்பது சார லெங்கும். (க1)

தோமகன் மாயை யேசாத் துவிகரா சதங்க ளோடு
தாமச குணமுந் தோற்றுந் தன்மைய தெனவி ளக்குங்
காமரு களினல் யானைக் கார்மத மிறுவிந் செந்தேன்
றாமரும் புனல்வி ராவித் துணைகின்ற பொருந்த நீத்தம். (க2)

பிரபஞ்ச முழுது மாகிப் பிறங்குபு முடிவின் மாயை
பரமன்க னெடுங்கு மாபோற் படர்ந்தெழு பொருந்த வெள்ளஞ்
சுரதஞ்செய் குறிஞ்சி முல்லை சுரம்பனை நெய்த லென்ன
விரவைந்து நிலனுந் தானுய் விரிந்துமுந் நீர்புக் கன்றே. (க3)

வேறு.

இருமைப் பயன்முற் றெளிதிற் றருதண்
பொருரைக் குடிஞைப் பொலிவோ தியதாற்
றிருவத் தியலைந் திணையிற் புணரும்
பருஷற் றுளசீர் பகரப் படுமே. (க4)

திருவெற்றியூர்ப்புராணம்.

குறிஞ்சி.

வேறு.

மாறு தீர்பர ஞானத்தை நான்முனி வரநுந்
தேறு மாறுமுன் பருளிய பரமதே சிகற்கு
வேறு நேரிலாக் குடிலையின் மெய்ப்பொருள் விதந்து
கூறு சாமியைச் சாமியாக் கொண்டது குறிஞ்சி. (கடு)

அன்ன வுத்தமோத் தமகுரு வாகிய வயில்வேன்
மன்னன் வைகலும் வைகிய தன்மையான் மயக்க
வின்னல் வல்விரைந் திரியுமென் றிருங்கிரி யீண்டி.
யுன்ன ருந்திறற் ருபத ரொருங்கியோ குழப்பார். (கௌ)

கிளக்கு மிந்நிலத் தேவுசார்ந் தவரொளி கெழுமித்
துளக்க மின்றுயர் பதத்தினி வதிதிறந் தோற்று
மளக்க லாதுநீ டசலத்தி னும்பரி லமர்ந்து
விளக்க மிக்கபொன் வீத்துணர் பூத்தொளிர் வேங்கை. (கள)

தங்கு மாருயிர்க் கிம்மைநல் லின்பமுந் தருவோ
னங்கை யாறிரண் டெடயனென் றறிவித்தற் கன்றோ
நங்கை மாறொடு நம்பிக டழீஇதுகர் நலத்தை
யுங்கண் மன்னுரிப் பொருளென வைத்துள துலகம். (கஅ)

குறிஞ் ணத்தினைக் கடந்தசேய்க் கன்பினர் கொடுமை
செறித ரப்புரி பவந்தவ மாவது திகழ்த்து
மறிமு தற்படீஉப் பிரப்பிரீஇக் களித்தெயின் மக்கள்
வெறிய யர்ச்சியும் விழுமிதாய் மிகுபயன் விளைத்து. (கக)

நெக்கு நெக்குள மிச்சிலு னிவேதன நிரப்பி
மைக்க ளத்தினர்க் ககழ்ந்தெடுத்த தொருகணை வழங்கி
முக்கண் முற்பெறு சதுரரார் திண்ணனர் முளைத்த
வக்கு லத்தினர் பெருமித மளக்குந ராரே. (கௌ)

வள்ளி மானுரக் கோடுபின் குத்திட வதனப்
புள்ளி மானுரக் கோடுமுன் குத்திடப் புளகுந்
றுள்ளு வந்தனன் கந்தவே ஞுத்தலை யுதுசெய்
தெள்ளு நோன்பெனோ சிவன்மகார் திருவடி தீண்ட. (உக)

பிறப்பில் பேரருண் முருகனை மருகனுப் பெற்று
மறித்தொர் புன்றெய்வம் வழிபடா தவன்கழல் வணங்கும்
வெறித்த குஞ்சிய ரிறவுளர் குழீஇயினர் மேய
குறிச்சி மான்மியங் கூறிய நனியருங் குரைத்தே. (௨௨)

ஏன லங்குரல் கவர்சுகக் குரலொடு மினிமை
யான தங்குரல் வேற்றுமை தீர்தலி னூர்த்துப்
பான லம்பகக் கொடிச்சியர் கடியவும் பல்காற்
போன வல்லபேர்ப் பொருள்கெழீஇ துகர்வவப் புள்ளு. (௨௩)

நிழல் விளங்குதம் மெய்யியன் மணம்பொரா நீர்மை
பழகி யோர்ந்தன ராயினும் பொய்தல்வாய்ப் பாரக்
குழலெ யிறுறியர் கொங்கைவன் குவட்டிடைக் கோட்ட
வழகு கோடலாற் கந்தத்தைச் சந்தமென் றறைப. (௨௪)

பொடிப டத்தட மடியெடுத் திடுமிடற் புளிந்தர்
கொடிநு சுப்புடைக் குறத்தியர் கமழ்கவைக் கோலக்
கடித டச்சுனை யாடுவர் கங்குலிற் களித்துக்
கடித டச்சுனை யாடுவர் நண்பகற் காலை. (௨௫)

பிண்டி மெல்லினார் வண்டினங் குறிஞ்சியாழ் பெருக்கத்
தொண்ட கப்பறை வேட்டுவத் தனிச்சிறார் துவைப்பக்
கொண்டன் மாமுழ வதிர்த்திட மந்திதாய்க் குனித்தன்
மண்டு காதலி னோக்குபு மறத்தியர் மகிழ்நர். (௨௬)

ரைவ ளத்தினுக் கன்மொழித் தொகைப்பாடு நாமங்
கைவ குத்தசொற் குறமினார் தினையிடி கவலை
தைவ ருங்கொழுந் தசைநற விவற்றொடுஞ் சார்ந்தார்க்
கைவ னப்பத னருத்திய ரருத்திய ரம்மா. (௨௭)

வாட்டி மன்னுயிர் வாங்கெயின் மாதரார் மருண்ட
நாட்ட நவ்விடி நகிலமால் வேழமு நாப்பட்
சேட்டி ளந்தனிச் சிங்கமு முண்மையாற் சிலம்பர்
வேட்ட மேற்கொளிற் றீவகம் வேறவண் வேண்டா. (௨௮)

வியன்கொ டிச்சியர் வண்டலிற் றுரத்தலு மீப்போ
யயர்ந்து கீழ்ப்புகூஉப் பன்முறை யம்மனை யலைவ
வியன்ற ஆழ்வினை வயத்தினுன் மன்பதை யெவைக்கு
முயர்ந்து வாழ்வொடு தாழ்வுமுண் டென்பன வுறமும். (௨௯)

அ

திருவெற்றியூர்ப்புராணம்.

சுரரோ டீடுநர் வரையர மங்கையர் தூர்த்த
வரனு லாவர தனங்களும் வழுவைவெண் மருப்புத்
தரள முந்தவ நிவந்தவேய் முத்தமுந் தழல்வா
யரவு கான்றசெம் மணியுமே யாவயிற் சூப்பை. (௩௦)

பாலை.

வேறு.

கால சூல கரத்தினுள்
வாலை நீலி மடந்தையைச்
சீல பாலன தெய்வமாப்
பாலை வேலி படைத்ததே. (௩௧)

வெற்றி மாதருள் வேறுளார்
சற்ற டைந்தடல் சார்வோ
லிற்றெ னப்படு மேயவட்
பற்று மீளியர் பால்வயம். (௩௨)

செய்த நன்றி சிதைத்திடி
னுய்த லின்றென வேர்ந்தபோல்
வைத டிப்ப வளர்த்தவர்
ரைதன் ஞானிக ணண்பறா. (௩௩)

வறுமை தம்வயின் மல்கினும்
பிறிதி டத்தன பெட்கலா
முறைமை யாளரின் மொய்ம்மணிப்
புறவ ருந்துவ புன்பரல். (௩௪)

நெருங்கி யக்கமு நீழலு
மிருந்த நீர்மையின் யாழிசை
யொருங்கு மாற்றை யுணர்த்துவ
பருந்து மீது பறந்தரோ. (௩௫)

இருவர் மாதவ ரின்னுயிர்
தருச டாயுசம் பாதிதம்
முருவு கொண்டமை யுன்னியாங்
கெருவை யீண்டிது மாப்பன. (௩௬)

அள்ளு தாக மகற்றியர்
கொள்ளு நீரறு கூவல்க
னொள்ளு ணர்ச்சியுள் வீழலாப்
பொள்ளு னெஞ்சு புரைந்தவே. (௩௭)

தொன்று தம்மெய் துளைத்தவ
னென்று மங்கு லினத்தினைர்
சென்ற டர்ப்பெழு செய்கைபோன்
மன்ற வோங்கு மராமரம். (௩௮)

அருட்சு கந்தெரி யார்சிறு
மருட்சி யின்ப மகிழ்ந்தென
விருப்பை வியையங் கேழையர்
பெருத்த கன்னலிற் பேணுவார். (௩௯)

அஞ்சு ரப்புசொ லார்பயில்
பஞ்சு ரக்குளிர் பாலையாழ்
வெஞ்சு ரத்திடை விஞ்சையர்
நெஞ்சு ரத்தை நெகிழ்த்துமால். (௪௦)

இழிவி லார்பிரிந் தேகுழிக்
கழிமு ரம்பு கவற்றிடா
துழினை யோமை யொடுங்குரா
வழிப ரப்பு மலர்க்குவை. (௪௧)

எந்த நாட்டினு மெய்துபு
கொந்து பல்வளங் கூட்டுணர்
சிந்தை சேமவன செய்தலா
லந்தி லார்குர ராயினர். (௪௨)

மு ல் லை.

வேறு.

பொருளாற் புகுவ புகழ்ச்சியறம் புணாநீ ரின்ப மப்பொருளைத்
திருநோக் களிப்ப தனையசெழுந் திருவுக் கொருவாப் பெருமகிழ்வு
தருமாத் தலைவ னயனாதி சகல ருள்ளுந் தவச்சிறந்த
புருட்டோத் தமனா மவன்றேவாய்ப் புரக்கப்படுமாற் பூம்புறவம்.

தேவதேவற் கசெரமுஞ் செங்கண் விடையுந் தேவியுமாய்ப்
பூவதாக விழிதொட்டுப் புனைந்து புண்ட ரீகாக்கத்
தாவகன்ற தனிநாமந் தரித்த சைவ சிகாமணிஞம்
றேவலிழைத்துத் தொழுபொதுவ ரிடைய ரேனுந் தலையரே. (1)

ஆத்த நமரு மகன்கயிலை யயல்வாய் வியல்வாய் முத்தியவாய்க்
காத்த கண்ணர் கணக்கிறந்தோர் கலையே கலனே கதிர்ப்படையே
நீத்தல் கெழீஇய நெயிநின்றார் நீடு நோன்பு நிகழ்த்துநர்போற்
பூத்தபி டவின் புறத்தெண்ணில் பூவைதுணர்த்துப்பொலிவனமன்.
பௌவ மதித்த வக்கரியோர் பலர்க்குங் காட்சி கொடுத்து வினை
வௌவ மழுவேற் றெழுந்தருளி வந்தசேந்த சடையார்போற்
கௌவல் கொண்ட மலரின்மிளிர் காயா வெதிரின் முழுதலர்ந்த
மௌவ விடைமஞ் சரிநால வயங்கி மன்னும் வளர்மதலை. (சக)

வேலைத் துயின்ற மாயோர்முன் மேயவுருநீத் தொளியுருவம்
பாலைப்பழித்த பனிமொழியாள் பாகனருளாற்படைத்தனர்போன்
மாலைப் பொழுதின் மணிக்காசை வடிவுமுழங்கி மறைந்தொழியக்
காலைப் பரிதி கரிதென்னக் கதிர்த்து நிரந்த சோதிமரம். (சௌ)

மறுவி கந்த பரந்தாம வாழ்க்கை நெடியோர் யார்தழைத்துத்
துறுமி வைகு மிதன்மாட்டுத் துறவோ ராய்நோன் புழந்துயிருக்
குறுதி பெறுந ரேலெமைநீ ரொப்பெங் னனமென் றும்பர்தமை
முறுவலித்த நிகர்த்தவரி முரல முகிழ்த்த பைங்குருந்தம். (சஅ)

முன்று புவனத் துங்கிடையா முதிர்ந்த காமர்ப் பொதுவியர்த
மான்று கிளரு நாசிகையி னணியைப் பெறுதல் வேண்டுமென
நான்று கொண்டு கூருசிறடுவட் சேக்கித் தவம் புரிவ [போது.
போன்று தோன்றும் பணைமுள்ளுட் பொதுள்பு துங்கு குமிழ்ம்

முதிய செல்வப் பூதிக்கு மூலந் தரலாற் றருகூத
னெதிரில் விதிமா லுருத்திரனோ டேனைச் சுரரு முறுப்பகத்து
வதியநிற்கு மாட்சிமையால் வருதஞ் சீர்த்தி விரிந்தாங்குப்
புதிய கற்றா நிரையெங்கும் பொழிந்த துத்தம் பரந்தலிதே. (௩௦)

வாசங் கமழ்ந்து நெறித்திருண்டு வார்ந்த கூந்தற் றெறுவியர்க
ணைசம் பொருந்தக் கறந்துமிடா நிறைபா நயிருள் விரவியநெய்
தேசங் குலவு பிறர்பாலுஞ் செய்ய மெய்யுன் பினர்பாலு
ழிசன் கரந்தும் வெளிப்பட்டு மியைந்த வியல்பு தெரிவிக்கும். (௩௧)

குதலைக் கிளவிக் கூர்ங்கணைக்கட் குவவுக் கொங்கைக் கோவியர்கை
சதபத் திரத்துக் கடைந்தெடுத்துத் தாழிக் கிடத்து நவநீதம் [ச்
முதமிக் களித்துத் தேய்வின்றி மூசு மாகு கழிந்தவவர்
வதனச் செவ்வி கவர்செவ்வி மதித்தண் முழுத்தண் மதிதுணையும்.

திங்கள் குறித்த கைதவத்தைச் சிந்தை னுனித்துத் தேர்த்துநனி
மங்க விதனைப் புரிதுமென வல்லே முயலா நின்றார்போ
லங்கண் வெண்ணெய் குழிசியிலிட டமுலிற் காய்ச்சி யுருக்குவராற்
சிங்க மடுக்கு மிடைச்சியர்கள் செல்வ மடுக்கு மிடைச்சியர்கள். ( )

பகையி நெச்சந் தீயெச்சப் பான்மைத் தாகிப் படர்த்துதெறுந்
தகைய தறவே யொழித்திடுதல் சால்பிற் றென்ன முன்னினிற்
றெகைய முதினா னுறுவரகஞ் சொன்றி யோடந் நறுவிதுநெய்
மிகைப டப்பெய் தாய்மகளிர் விருந்தொக் கலினால் மிசைவிப்பார்.

இராவி னிறுதி வைகறையி லெழுந்து பள்ளித் துயிலொரீஇப்
புராரி நாம கீர்த்தனத்தைப் புரிதல் வேண்டுந் தாளவகை
விராவ வென்னாப் பல்காலும் விளம்பி யாங்குக் கான்கோழி
தராத லத்தார் தாங்கேட்பத் தவக்கூந் தழைத்த சிறைபுடைத்து.

வாகு லத்தின் புயத்தமர வருக்க மொருங்கு பொறுத்தசினே
யாகு லத்தை யாகுலத்தி னகல நாளு மோம்புதலாற்
கோகு லத்திற் குழலிசைக்குங் கோவ ரெல்லாத் தேவருமாம்
பாகு லக்கு மொழிவாமப் பரணை மகிழ்வித் தவரன்றே. (ருசு)

ம ரு த ம்.

வேறு.

அடல்கெ முந்தனி யாழிப் படைநடாஅ
பிடரி னின்று மிகப்பித்து வைகளும்
புடவி யாதிய போற்றிக்கு முன்னவன்
கடவு ளாகக் கவின்றது தண்பணை. (ரு௭)

தரள முந்தலைத் தாமிர பன்னியும்
வரத வேக வதிரதி வையையுங்
கரவி லாதெண்ணில் காலின் விரைந்துபோய்ப்
புரவி னைப்பப் பொலியும் வியல்வயல், (ரு௮)

வன்ற கைக்குண மன்னிய கீழெலா
மன்ற ஓறுசெய் தன்றிப் பயப்படா
வென்ற தோர்ந்தென வேர்கொடு திண்புவி
கன்ற ஆன்றிக் களம நுழுவரால். (ருக)

மளள ருள்ளிய வாறு வசந்தரை
பொள்ளெ னக்கொழுப் போழ்ந்திட்ட சாரொறு
முள்ளி டத்தி லொளித்துவைத் துள்ளன
கொள்ளை யம்பொற் குவால்பிறக் கின்றரோ. (ரு௭)

மிடுக்கிற் சீர்த்த வினைஞர்கண மேதினி
வடுக்கட் டர மருந்து பிழீஇச்செப்ப
மடுக்கச் செய்குந ராமெனச் செய்யுணீர்
விடுத்துப் பின்னர் வியன்பரம் புந்துவார். (ரு௮)

மலிப யன்கொளும் வண்ணம் விருந்துணை
வலிய ருக்கு வழங்குகின் றுர்பொரக்
கலிவ ளத்த கழனிபுட் பின்னவர்
மெலிவு நீங்கநெல் விந்துற வித்துவார். (ரு௯)

ஒல்லு மாற்ற லுதவிய வுண்டியை
யல்லல் வெம்பசி தீர வயின்றகம்
புல்லு மோகையர் புன்னகை ரெப்தெனச்
சொல்லின் வெண்முளை தோற்றிற்றப் பண்ணையே. (ரு௧௦)

நெகிழ்ச்சி மென்பனி நீர்தூய் நிரந்தர
முகப்பி னோடு முபசரிக் கப்பலே
மகிழ்ச்சி கூர்நர் மயிர்சிலிர்த் தாங்கறல்
புகப்பெய் தோம்பப் பொடித்தபைங் கூழரோ. (ரு௧௧)

விருந்த ருத்திய மேதக வாளர்க்கு
வருந்து றேன்மின் வளந்தரு வாமென
வொருங்கு ருளுரைத் தொண்கை யுயர்த்தபோ
னெருங்கொ லிப்பயிர் நீட்டின வண்பணை. (ரு௧௨)

அடுத்து ளார்கட் கவாய வரும்பொருள்
கொடுப்ப வஞ்சினங் கூறி யிசைந்துள
விடுப்ப ரும்பெரு மேதைக் குணத்தரைத்
தடுக்கின் றுரிற் றதைந்த மலர்க்குளை. (ரு௧௩)

மதுவுண் வண்டர் மருவல ரைக்கடை
விதுமு கத்தியர் வேரோடுங் கட்டன
ரிதுத காததென் றீதல் விலக்கினோர்
கதுமெனக் கெடல் கைகண்ட தொன்றன்றே. (௬௭)

உளத்த முக்கற் றுதவி தகைந்தவர்
துளக்க முற்றுத் தொலைதலும் வள்ளியோர்
கொத்து பைம்பொற் கிழிகரங் கொண்டென
வளத்த ராலி வளர்கரு வாய்த்தன. (௬௮)

எதிரி லின்னமு தூட்டின ரின்புற
நிதியொண் காசு நிரம்ப நிரைத்துள
பொதிய விழ்த்துப் பொழிசூநர் போற்பொதிக்
கதிர்வி ரித்துநெற் கான்றபைங் கூழ்வயல். (௬௯)

அளித்த பாணி யறுப்பற னன்றெனாற்
தவிர்த்த நீன்பயிர் தாங்குறை யாதுவா
னொளித்த னிப்பிறை யொத்த குயத்தினற்
களிப்பின் மள்ளர் கதிர்க்குலை யீர்ந்தனர். (௭௦)

அணைய வாய வரதனரு சாணைவாய்
வினைபு ரிந்தொளி மேம்படு வித்தெனக்
கணைப கட்டின் கருங்குரத் தானவை
தனைய கற்மிக் குவித்தனா சாலிரெல். (௭௧)

தறையிற் பெற்றுள தக்க பெரும்பொரு
ளிறைவ ருக்குரித் தென்றளித் தன்னவர்
முறையி னல்கிரு மூன்மலைங் கூறுகொண்
டுறையு ளெய்திய வுள்வொருங் குய்ப்பரால். (௭௨)

புதிது பெற்ற பொருவி றிருவந்தா
முதியர்ப் பாத்தூண் முறையென முன்னினர்
பிதிரர் தெய்வம் பிறிவருஞ் சுற்றத்தோ
டதிதி யர்க்கு மருந்தி யருந்துவார். (௭௩)

மொழியுங் காரான் முன்வெண் டயிர்செற்றி
யழிவின் றோங்கமு தன்னசெந் நெற்பதம்
பழியஞ் சிப்பகுத் துண்டலிற் பல்சுபு
வழியெஞ் சாது வளர்ப வுழுவரே. (௭௪)

நம்மை யொப்ப நடக்குமின் னார்பதந்
தம்மை யொப்ப விவையெனத் தானினால்
வெம்மை மிக்கு மிதித்தென வோதிமஞ்
செம்மை யங்கயப் பங்கயத் தேத்துலாம். (௭௫)

கோலி நீள்வஞ்சிக் கொம்பிணர்த் தும்பிதீம்
பாலி னின்னிசை பாடிய நாரைதாம்
பீலி யூதப் பெருகக் கிணைபணை
வேலி யூர்கள் விழவு மலிந்துள. (௭௬)

ஊட லென்னு மொழுக்கந்தன் பாற்கொடு
கூட லார்வங் கொளுத்தி மகளிர்க்கு
மாட வர்க்கு மகப்பொரு ளாநந்த
நீட வேலுவாய் நிற்பஃ திவணன்றோ. (௭௭)

நெய்தல்.

வேறு.

நாற்றினை யிரண்டுதினை யாருயிர் நலக்க
வாற்றின முதித்தொழுகு மன்னவுயர் பாலே
மேற்றிசை யெனப்படு திசைக்குரிய வேந்தன்
போற்றியிட மல்கிவளர் பொற்பினது நெய்தல். (௭௮)

பெறற்கரிய தெங்கினிள நீரெளிது பெற்றும்
வறப்பிலுவர்க் கேணியறல் மாந்து நுளைமாக்க
ளிறப்பொடு பிறப்பொருவு சங்கர னிருப்ப
வுறச்சிறிய தெய்வத மடுக்குநரை யொத்தார். (௭௯)

நுண்ணிய பராகமளி தாங்கிமிசை நோக்கூஉ
வண்ணியமென் கைதைதமை யங்கணர்கொள் பாக்குப்
புண்ணியவெண் ணீறுபர சைவமணி பூணு
விண்ணியவுட் கண்ணுறுபு நோற்பன விழைந்த. (௮௦)

முரிநெடு முட்கெழு முரட்குறவு முந்நீர்
வாரியிடை வாழினும் விலங்கெனவு மன்னு
நேரிலுயிர் நித்தியசத் தாகியுள தேனுஞ்
சீரியர் சத்தெனவு நின்றிடு திறம்போல். (௮௧)

கருங்கொடி களுங்கிளை கரைந்து கரவாமே
யருந்துவ வுணக்குமயி லைத்திரளை யாளு
லிருந்திருவ மெய்துபர தக்குலவ ரொக்கல்
விருந்தொடயில் வாரென விதத்தன்மிகை யன்றே. (அஉ)

பரப்பொளிய பைங்கனக நித்தில மறது
மரக்கலம் வழங்குவன யாமுமவை மானச்
சுரத்துமென வுன்னிமக ரந்தகவ ணத்துள்
வரத்தனி முகைத்தரள மாடுதரும் புன்னை. (அங)

பெண்ணையென வோதுதம பேர்ப்பகுதி யாய
பெண்ணையரன் மோலிகொளு மாலுமுரம் பேணும்
பெண்ணையென வெண்ணியிது மாந்தனைய பெற்றிப்
பெண்ணைநிரை சாலவு நிவந்தன பிறங்கும். (அச)

எவ்வயினு நேடிய வெண்ணுவிளரி யாழிற்
செவ்வழி யிசைக்குந ரளத்தியர் தினைத்துத்
தெவ்வவருள் கின்றபரி சிற்பொருள் கடுப்பப்
பவ்வமணி செம்பவளம் வெண்பணிலம் வீசும். (அரு)

வானுயர் புகழ்ப்பெரிய வண்பதியை யாது
மீனமில்ர் பட்டின மெனப்பகரு மாற்று
லேனையொரு நால்வகை நிலத்து மிவிராச
தானிகக ரத்தனையு மித்தலை தழைக்கும். (அசா)

வேறு.

திரைவளர் போந்து குத்த திஞ்சவை நங்கு சூன்று
வரைவளர் கடுவ னூட்டி மந்தியைப் புலவி மாற்றும்
வரைவளர் சந்து வீழ்த்த மதுவிறல் பிழிந்த யிற்றித்.
திரைவளர் பரத்தி மாரக்குச் செறிதுனி தீர்ப்பர் சேர்ப்பர். (அஎ)

பாலையங் குராப்பூ வீரைப் பரப்புகப் பாவை யென்ன
மாலுமண் மழவு மின்னார் மடியிரீஇ யமுதுண் பிக்க
வேலையுந் தியகூன் சங்கை வெஞ்சுரப் பேதை மாதர்
கோலிய கெடவ ரற்கட் குழிசியாக் கொண்டு வப்ப. (அஅ)

க்சு

திருவெற்றியூர்ப்புராணம்.

கானகன் விளங்கா யூழ்த்துக் கழிச்சிறு மியர மைத்த
வானசுற் றிலைச்சி தைப்ப வார்கலி நாளி கேளப்
பானறும் பழஞ்சி தர்த்துப் பாடிப்பாற் குடந்த கர்க்கு
மேனைய ரின்னா செய்தார்க் கிடர்பெரி திழையார் கொல்லோ. (1)

வயலையங் கொடிசெய் யிற்போய் மருவியர் நெய்தன் ஞாழல்
வியன்முக மலரு மங்ஙன் மென்றுகிர்க் கொடிதாய்ப் புல்ல
நயனுறீஇப் பழனக் காஞ்சி நகுமெவர் மகிழ்ச்சி பூவார்
மயல்விளை கொங்கை வாய்ந்த வல்லிகள் வலிந்த ணைக்கின். (கூ0)

மலைத்தவாச் செயலை வியும் வனத்தள வலரும் பண்ணை
நிலைத்தவாந் தேமாம் பூவு நீரச மலரு முந்நீர்க்
குலைத்தவா நீலப் போதுங் குழீஇநிறை வன்பாற் கூவ
லலைத்தவாள் வென்றிக் காம னாவநா ழிகையே போலும். (கூக)

அவாசிமா திரத்தின் கண்ண தழகிது தெங்கு மல்லற்
றுவாமதி மருமா யை வசிதனுக் குரிமைத் தெனனுந்
தவாதவிப் பொருள ணைத்துந் தகவொ ருநாமஞ் சான்றோர்
சிவாகர மாமி தற்குத் தென்னாடென ிட்டார் போலும். (கூஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம். கக0.

நாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ந க ர ப் ப ட ல ம்.

பயன் செழித்துள பாண்டிநன் னாட்டணி
நயந்து தன்ன நவின்றன மின்னினி
வியன்கு லாந்திரு வெற்றி நகர்வளத்
தியன்ற வண்ண மிசைக்கப்புக் காஞ்சில. (க)

நிகழ்த்த நீடு நிகில வுலகத்தும்
புகழ்ச்சி பூண்டமர் பொற்பதி யாவையுந்
தகப்பு றக்கொடை சார்த்தமை பேரினாற்
'நிகழ்த்து நீரது சீர்த்திரு வெற்றியூர். (உ)

சேண ளிப்பவ னின்னதன் சேட்டெழில்
காண வோரிரு கண்ணமை யாவெனாக்
கோண றீர்விழி யாயிரங் கொள்ளுமா
றியாணர் கூர்வ திருந்திரு வெற்றியூர். (௩)

என்னி னத்தொரு வாசுகி யீங்குமுன்
னன்னர் பெற்றென நானும் பெறுகெனப்
பன்ன கேசன் பரிந்து பரிப்பமீ
மன்னி நிற்பது வான் றிரு வெற்றியூர். (௪)

சூரி யன்புறஞ் சூழ்தமம் போக்குவோ
னேரி னேக நெடுஞ்சமழ்ப் பெய்துபு
பாரி சத்திற் படர வகவிருள்
வாரி வாய்ப்பெய் வதுதிரு வெற்றியூர். (௫)

தூய்மை யொப்பினுர் துன்னினாக் கொல்லுந்தன்
றீமை யோர்ந்தங்கி தேவ னுடல்வெம்பக்
தாய்மை யுற்றடுத் தார்தமை வாழ்விக்கும்
வாய்மை சான்றது மாத்திரு வெற்றியூர். (௬)

அமர ராரிய பொய்யமிர் தந்தருங்
குமுத நண்பன் குறைநது விளர்ப்பமெய்
விமல வாகந்த மெய்யமிர் தம்மெளி
தெமரை யீவ திசைத்திரு வெற்றியூர். (௭)

கருத்தி னாலுந் தனையென்றுங் கண்ணுறாக்
குருட்டி யற்கையைக் கோடலி னோர்பெய
ரிருட்டு நேர்சம னந்த னெனப்பெற
வருட்பெ ருக்கிற் றணித்திரு வெற்றியூர். (௮)

இனநி திப்பொலி வீண்டிதை நோக்குங்கா
லெனது வாழ்வெற் றெனும்பெரு நாணினுற்
றனதன் சேய்த்து வடநிகர தம்புகக்
கனதை வாய்ந்தது காத்திரு வெற்றியூர். (௯)

வ்றிஞர் வேட்ட வழங்குதற் கஞ்சலின்
வெறிய கற்ப னிருக்க குலத்தினை
யறிவு மிக்கவ ரஞ்சத ருவெனச்
செறிவண் மைத்துநந் தென்றிரு வெற்றியூர். (௧௦)

தெள்ளு நீர்கடற் றெவ்விச் சிலபகல்
பொன் னெனப்பொழி யும்புய லேங்குறத்
தள்ள வின்றென் றுந் தம்பொருண் மாரிபெய்
வள்ளி யோர்த்து வணைதிரு வெற்றியூர். (கக)

ஒதி யோதிய ரோர்வருஞ் சீர்வருஞ்
சோதி யிந்நகர் னுன்னல் குறித்தன்றோ
மோதி முத்தெறி மொய்திரை யாழிசூழ்
மேதி னிக்கண் மிதித்திலர் விண்ணவர். (கஉ)

பூவி ருக்கையிற் பொற்பொடு வைகலு
மேவி வாழ்கின்ற வெள்ளை நறுநிம்பக்
காவின் மாந்தர் தங்கல்வினொள் பாக்கவர்
நாவின் வைகலி னாமக ளாயினான். (கங)

வார மல்கு குருவின் றலையிலின்
பூர மன்னு மொருபுத னுட்கிய
வார மல்கு குருமலர்த் தாளிலின்
பூர மன்னும் விபுத ருவண்பலர். (கச)

மான மில்பொது மாதர்த் தழால்கர
பான மாதிரெய பண்ணவ ரேக்கற
வீன மார்க்க மிதந்துநல் லாற்றிடை
பூன நீப்ப வொழுக்குவ ளுங்குளார். (கரு)

வேக நஞ்சு மிடைமுள் ளெயிற்றுவாய்
நாகர் காம னுகர்ச்சி நயப்புடைத்
தாக லெங்கென் றமிர்த மயாநந்த
போக மார்வரிப் பூம்பதி மாக்களே. (ககங)

மிசுத்த மேன்மைத் திருவெற்றி யூர்வளந்
தொகுத்து ரைத்தனந் துன்னும் புடையிடை
யிகுப்பி லாவக மென்னுமுப் பானகர்
வகுத்தி யாம்பகர் வாடொரு வரறரோ. (ககர)

புடை நகர்.

கதலி நெட்டிலைக் கட்பொலி திங்கண்மீப்
பொதுளு சண்பகப் பூக்குவை மேல்வஞ்சி
மதுவு கும்பணை வாசவற் குண்கலப்
பதமி சைச்செம் பருப்பினெய் வார்த்தென. (ககஅ)

பூக மீதுந்திப் பொற்கனிப் பாங்கிள
நாக வல்லித் திரைய நகுவது
மேக வாகன் மிசைந்தபின் மென்றிடப்
பாக டைத்தொகை யேந்திய பான்மைத்தால். (௧௯)

சாந்து கொட்டி நறியமென் றண்புனல்
வேந்த னாகத்து விசுவின் மிக்ருயர்
மாந்த ருப்பழச் சாறு வழங்கிய
தேந்து ளிக்குஞ் செழிமலர்க் காஞ்சியே. (௨௦)

நீடி லாங்கலி நெற்றிவெண் பாளைகள்
மாட லங்கமைம் மாங்குயில் கூவல்வா
ஓட னுண்மகிழ் நண்ணக் கவரியந்
காடி ரட்டிக் கனிந்தபண் பாடல்போன்ம். (௨௧)

கொண்ட லூர்திமுற் கொள்பணை வாய்மையாற்
றண்டை யார்ப்பெழுத் தையல ராடலின்
மண்டி யோங்கு மருதிற் படர்ந்துபல்
வண்டி. ரைப்ப வயலை துடங்குமால். (௨௨)

திரண்ட தெங்கிள நீர்க்குலை நீங்கரும்
பரம்பை யொண்கனித் தாழிவை யாழிய
நிரந்து சேணி னிலாவுங் கழனிதான்
புரந்த ரற்கிடுங் கையுறை போன்றரோ. (௨௩)

தக்க போகி முகமன் றழைப்பித்து
நெக்க பண்ணைக் குதவு நிதியத்தி
னுக்க பொற்பிதி ரொத்து மகரந்தந்
தொக்கு திரந்து துறும்பொழிற் கீழெலாம். (௨௪)

சில்லி யொன்றுடைத் தேரவற் காலொன்றாப்
புல்லும் வைதிகப் பொற்சந்த னத்தும்பர்ச்
செல்ல வாய்த்த சிறப்புள்ளி யோங்கியாங்
கெல்லெ லிக்கு மிரத நிமிர்வன. (௨௫)

ப்ரன்க னெற்றைக்கும் பாகம் பிரிகலா
வரங்கி டைத்ததம் மன்மகட் காணிய
நிரம்பு காதலி னீள்வரை மொய்த்தெனச்
சுரந்த மும்மதத் தும்பி துதைந்தன. (௨௬)

நனைத்த கற்பக நாடுபுக் கஃதிவ்வூர்
தனைத்தி நைத்தனை யானுந் தகைவின்மை
நனைத்த சிப்ப நிகர்ப்ப விசம்புதாய்க்
கனைக்குங் கந்துக மந்தூர மோர்சிறை. (௨௭)

சுனை வில்வல பற்குன நெய்திய
வீகை தீர்ந்த விசயப் பெயருக்கு
வாகையில்லி பெனும் பொருண் மாட்டினை
ரோகை வீரர்கல் லூரிக ளோர்புடை. (௨௮)

கமைத்த நெஞ்சு நெடிது கருதுபு
சமைக்கும் வானவர் தச்சனச் சோவென
வமைத்த நைத்துக் கருவிபு மத்தத்தா
னிமைப்பி னீயும் யவன ரிடனொர்சார். (௨௯)

இடைநகர்.

அணிகொ ணீல மிருவகை யம்புயந்
தணிய பாசடை பாயதடந் தடந்
திணிபொ னிந்நகர்ச் செல்வி புனைந்தபன்
மணிகு யிற்று மதாணியை மாணுமால். (௩௦)

அரத னத்தினத் தாக்குசெய் குன்றகம்
பரவு தொய்யி னகக்குறி பற்குறி
விரவு தம்முலை வீழ்தலிற் சேரியாங்
கரவ மேகலை யார்மிதித் தாடுப. (௩௧)

உச்சி நீல முறுத்த பளிக்கறை
பச்சிருங் கறை பாற்று முயற்சியா
னச்சி முற்றண்ட நீத்திவ ணண்ணிய
வெச்சென முழு வெண்மதி யேய்ப்பன. (௩௨)

காமர் சாலிக் கடிநகர்க் கண்ணவாம்
பூம துப்பொழி நந்தனம் போறலிற்
ராம விர்தின றன்மலர்த் தோட்டக்கு
நாம மிட்டன னந்தன மென்றரோ. (௩௩)

மணங்கொள் பூந்துகள் பேர்ப்ப மணிமயில்
புணர்ந்த சென்னிப் புளின நகுமினார்
சுணங்கு லாந்துணைச் சூசகக் கொங்கையி
னிணங்கு சாரூப் பியந்தவத் தேன்றென. (௩௪)

வாசச் சுண்ண மகளி ரவைப்புழி
வீசப்பட்ட வுலக்கை விதிர்நுகள்
மூசப் பெற்றுவிண் மொய்தருப் பொன்மலர்
மாசற் றென்று மணங்கமழ் கிற்குமே. (௩௩)

கந்து கம்பயில் கன்னியர் கைத்தப
வந்தெ ழிற்கச்சி னுடு புருந்தவென்
றந்தில் வாரவிழ்த் தாயந்திவை பந்திலை
நந்த னம்மெனத் தேர்ந்தனர் நானுவார். (௩௪)

செங்க முத்துச் சிவணலிற் கந்தியின்
பைங்க முத்திற் சுருக்கிமும் பான்மைபோ
லுங்கண் யாத்த மணிவடத் தூசன்மேற்,
றொங்க லோதியர் துற்றசைந் தாடியார். (௩௫)

கொங்கை யாய குமிழிக் கவின்வெள்ள
மங்கை மார்கையின் வாவுமுத் தம்மனை
பொங்கு நீத்தத்துப் பூத்தசெந் தாமரைத்
தங்கி மேலெழு மோதிமத் தன்மைய. (௩௬)

தெள்ளு மாதர் சினையினின் றெட்டொணு
வள்ளி ணர்ப்பறித் தீமென வவ்வரை
கள்ளை பூவை கிளப்பவென் றுடவ
ருள்ளி வாளா வுறைதல்கண் டேநர். (௩௭)

வாவி யாட்டயர் மங்கைய ரானனம்
பூவி னுறப் புனலிற் கரத்தலும்
மாவின் மைந்தர் மரையை முகமெனாக்
கூவி முத்தங் கொளநகைப் பாரவர். (௪௦)

அ க ந கர்.

வேறு.

தவவ க்ன்றுசூழ்ந் தாழ்ந்தபே ரகழிகார் தடிந்து
கவர்பு பெய்தன்றிப் பயப்படாத் தன்பழி கவற்றிக்
சுவல யத்துயிர் பருகுமா றுதவுதல் குழியூஉ
வவ்ரி-நோற்றுநன் னார்பெற்றிச் சுலவிய தொக்கும். (௪௧)

தெவ்வி வாவுவெண் டிரைநுரை செறிதடங் கிடங்கு
நவ்வி நோக்கியோர் கூறுடை நம்பற்கு மேனை
வெவ்வி டந்தரு பவந்தெற விழைந்தவ னருளுஞ்
செவ்வி யோர்ந்துகாத் திருக்கின்ற பாற்கடல் சிவனும். (சஉ)

வரிவில் வாங்குமுப் புரம்பொடி படுத்தவன் மாட்டுப்
பிரிவில் பேற்றினை மாற்றவ ளிவ்வயிற் பெற்றா
ளரிய நோன்புழந் தியாமுமஃ தடைதுமென் றணுகிப்
பெரிய கங்கைசூழ் கிடந்தெனப் பாம்புரி பிறங்கும். (சங)

அன்ன கங்கைமா நங்கைமு வுலகிலு மகலா
மன்னு தன்றிற மிம்பரார் தெளிதர வயக்கி
யென்ன நீடகழ் கீழ்ப்புன லாற்பில னிசைந்து
பொன்ன கர்க்குய ரலைகொழுந் தேரசுகு பொலியும். (சச)

கதிர வன்மணி யிரதயிம் மதில்வழிக் கலவி
மதிமு டிப்பிரான் றிருத்தளி வலங்கொள்வ துணரார்
முதிய மேருவை நபத்துலாய்ச் சூழ்மென மொழிப
பதியும் வாயின்றி யுருளுரு ளாதிலை பயனும். (சரு)

நசற் கென்னினத் தொன்றுபெண் கொடுத்ததொன் றென்றும்
வாசத் தானமாய் மரீஇயதொன் றடுகிலை வாய்க்கு
நேசத் தியானுமன் னேன்பதி யரணென நிற்கென்
றேசற் றண்மிய திகிரியங் கிரிபொரு மிஞ்சி. (சசு)

பரந்து பாரற விசும்பற நிமிரகப் பாத்தான்
கரந்து தப்பருஞ் சருவசங் காரகா லத்தில்
வரம்பில் பல்லுயி ருலகெலா மொடுக்குபு வைப்ப
வரன்ப டைத்ததோ ரரும்பெருங் கூடுபோன் றன்றே. (சஎ)

மருவு நாளொடு கோளுயிவ் வோங்கெயில் வட்டத்
திருவு கேதனத் தியாப்புண்டு வழங்கல்கண் டிருந்துந்
துருவ சக்கர வடம்பிணித் துய்ப்பதாச் சொல்லென்
சுருதி யாதியாற் றுணிவது காட்சியில் வழியே. (சஅ)

நல்ல றம்பொரு ளின்பமஹி டெனப்படு நான்கு
மல்ல லம்புரு டார்த்தமுந் தனித்தனி மகிழ்ந்துட்
செல்ல வெண்கணு னியற்றிய நெறிகளிற் சீர்க்கும்
வல்ல பல்பொறி நொச்சியி னுற்றிசை வாயில், (சஆ)

குருவிற் கான்றுய ரேழ்கிலைக் கோபுர நான்கு
மிருபத் தெண்ணிவா கமத்தினு லிலங்கியின் னுயிர்க்குப்
பருகப் பேரின்பம் பயப்பநாற் பாதமென் றுலகு
தெருளத் தற்பர னிறுவுநீன் குறியெனத் திகழும். (௫௦)

நாம முப்புரத் தவரின்மிக் கினிப்பலர் நண்ணிற்
காமர் மேருவோ டைந்திரு சுரத்தும் போர்புரியத்
தாம வில்லினும் வேண்டுமென் றிறைசமைந் திருவு
மேம வெற்புநான் கெனவுமச் சுகரிக ளிலங்கும். (௫௧)

பரத்தையர் வீதி.

சாதி யாதிமேம் பாடுநோக் காதன்பு தந்தார்க்
காதி நாயக னின்பளித் தாலென வம்பொன்
போத நல்குமெப் புல்லர்க்கும் போகத்தை யுதவி
யாத ரித்துவாழ் கணிகையர் சேரியாங் கந்தம். (௫௨)

ஹவர் யோகியர் கற்றவர் நெஞ்சுநெஞ் சமுன்று
மறுகு தற்குநி மித்தமாய் நின்றலான் மறுகென்
றுறுக விற்பரத் தையர்கெரு வாகுபே ருற்ற
பிறபல் வீதிக்கு மினம்பற்றிச் சென்றதப் பெயரே. (௫௩)

புணர்ந்த நேகருண் டெச்சிலாம் பொதுமினார் மெய்ம்மை
யுணர்ந்தும் வைதிக பூசா ரந்நலா ருடம்பை
மணந்து னுய்ப்பர் தீமடுத்தவூன் மடுத்தவான் சுரர்க
லினங்கி லாரிழி பென்றுதாந் துணிந்தன ரேபோ. (௫௪)

தலைவி தந்தைதாய் கமரெலா நோதகத் தணந்து
கலையு ணர்ச்சியோ டெல்வலி கைப்பொரு டொலைத்து
விலைம டந்தையர் முயக்கவாம் வியனில மாண
லுலைவி லாதவீட் டின்பங்வே றுண்டென்ப தெவனே. (௫௫)

எவர்க ளுந்தமைக் காமுற வெட்டுணை யேனு
மவர்கண் வேட்கையின் றுடையர்போ னடிக்கின்ற வரற்றல்
சிவனு கின்றவெங் கவர்மனப் பரத்தையர் சிறப்புக்
கவர்கொ ணுவுடைச் சேடனே வல்லுவன் கழற. (௫௬)

பூரி யோரையு மிருநிதி கொடுத்தனள் புல்லும்
வேரி வாரிச வெறிமலர்ப் பொறிமகள் வெள்கச்
சீரி யோர்வயி னும்பொருள் கொண்டவர்த் தினைக்கு
நாநி மாரியல் சேரியி னலனெவர் நவில்வார்.

உரிய மர்த்தனா விங்கன சம்பனத் தோடு
கரிக ரங்கர ணாதிகள் கணிகையர் மனைப்பாற்
றெரியு மாறெழு தோவழு மைந்தரைத் திணிமால்
புரியு மேலனை யார்மயல் புணர்ப்பது வியப்போ. (௫௮)

பாய நீளிடைப் பண்டங்க ளறுதியிற் பகர்ந்திட்
டாய வற்றிற்கு விலைகொளும் வணிகரேக் கறத்தம்
மேய வங்கத்தை யரிதினற் றெடுவித்து விலைகொள்
மாய மங்கையர் தெருக்கடர் தாமொரு வழியால். (௫௯)

க ட லீ தி.

நெருங்கு வண்டிரை மாலையா லஞ்சன நிறைவால்
விரும்பு மாண்சுகப் புனினத்தாற் பன்னுரை மிடைவா
விரும் பயந்தழீஇக் கோடலாற் கடல்பொரு மிறவா
மருந்து வேண்டினும் வாய்க்கும்பே ராவணமன்னோ. (௬௦)

மரும லர்க்குமுன் மகளிரங் காடியுண் மருவி
யொருபொ லங்குட விலைவினா வறுதலும் விற்போ
ரிருபொ லங்குட மேந்தினீ ரெற்றுக்கீ தென்னப்
பெருகு நாணினை முறுவலித் தயல்வயிற் பெயர்ப். (௬௧)

குன்று குன்றுதின் கொங்கையர் கடையிடைக் குறுகி
யின்ற ருங்கனி யெடுத்தலும் பகர்நர் மென்றிரத
மொன்று நும்மித முறலோ டொப்புநோக் குதற்கோ
வென்ற னாற்புரி யிளநகை யேற்றுநல் கிடுவார். (௬௨)

உருண்ட வெண்டர ளத்தொடை சில்பொரு ளுதலுஉத்
திருந்து பூண்மினாற் வாங்குபு செங்கையிற் சேர்த்தி
யரும்பெ றற்றனி மாணிக்கக் கோவையிஃ தச்சோ
மருண்டு வாணிகர் வழங்கின ரெனத்துனைஇப் படர்மார். (௬௩)

வெச்சில் கோங்கரும் பொருவனீ கென லும்பு விற்பாள்
பிச்சி யுண்டவை யிலையெனப் பிச்சியே முன்னம்
வைச்சி ருக்குமில் வென்னென்றான் வளர்முலைச் சுட்டி
யச்சின் மென்மொழி யணிநகைத் தளவல ரளித்தாள். (௬௪)

விரிம லர்த்திரள் பகர்மினா ருயிர்ப்பொடு விரவிப்
பெரிது நாறுபொற் குமிழ்முறை யெண்மையிற் பெற்றுத்
தெரிவை மார்மடத் தாற்கொடுத் தனர்சிறு விலைக்கிவ்
வரிய சம்பகப் போதென மைந்தர்கொண் டகல்வார். (௬௫)

உதிர் பரகவீ மாறுவாள் வாய்நடை யொருவன்
மதிம லர்ந்தசே தாம்பனீர் தருகென மன்றல்
விதியின் மேயதும் பிக்கலா லணையது வேற்றுப்
பதிக வண்டர்க்குப் பயப்படா தென்னலும் பரிந்தான். (௯௪)

பொன்னம் பாவையை மாதென விளித்தயற் பொலியு
நன்னர் நங்கையைப் பாவையாக் குறித்தொரு நம்பி
யின்ன தன்விலை யாகென்றார் கவளசிக் திடலு
மென்ன விம்மித மெனையிது சிரிப்பதென் றிகந்தான். (௯௫)

தூம்ப் னிப்புனல் சந்தனம் புழுக்குத தூரி
பூம்ப் சங்கருப் பூங்கோ ரோசனை யாதி
தாம்ப் கர்ந்துளார் சார்நர்முன் மோப்பமெய்த் தடவு
மேம்ப் டன்னவை காதமா தங்கடி வீசும். (௯௬)

அலைக்கும் போர்வயி னிந்நகர் வயவாமார் பகங்கை
மலைக்கொம் பூன்றுதோ றழுங்கலா வளர்வது தேரிற்
சிலைக்கும் பலசனக் கூலத்துச் செறித்திள மடவார்
முலைத்திண் கோட்டிடை முட்டுண்ட பயிற்சியிற் போலும். (௯௭)

ஒருக வுத்துவா பரணம்பி தாம்பர மொன்றே
மருவு கண்ணனில் வாழ்வுறு மிந்திரை வரம்பில்
குரும னிக்கல னளப்பரும் பொற்கலை குழுமிப
பெருகு பூவணக் காவணத் தாவணம் பிரிமோ. (௯௮)

வேறு.

கொத்தினீ லுபரி கைப்பாற் குறுகுங்காற குயின்க ழுந்தும
பத்திமா னிக்க மாடப் பாங்குடெல் போழ்து சேந்து
சித்தில மாளி கைசசார் நிகழ்வுழி விளர்த்துந் தோன்று
மித்திற முணரா ரேனைக் காரண மிசைப்ப ரம்மா. (௯௯)

போதநீண் மேனி லைக்கட் பொற்றைமீ மருளுகு போலக்
காதலா னுடு வாரைக் கடவுளர் கண்ணுற் றின்ன
மாதர்தம் வடிவி யற்கை வனப்பினை மறைத்துப் பூணற்
பேதையர் மடவா ரென்னும் பெயர்ப்பொரு டிகழ்த்தா ரென்ப.()

வணக்குகந் தருவ ரன்னத் தரமிய மருங்கு லாவுங்
கணங்குழைக் கன்னி மாரைக் காண்டொ றுங் கரைந்து தங்கட்
கிணக்கமா நெறிக்கெய் தாமை யிராக்கதா சுரபை சாச
மணத்தினு லேனுந் தோய்ந்து நலனுண வலிப்பர் மாதோ. (௧௦௦)

சரச்சல் லாப மன்ம தனையவன் றேவி நோக்கிச்
சுரதநான் முறைவ ழாதித் தொல்பதி மாறூ ரோடு
வரமுயல் வண்ண மைந்தர் மரீஇப்புரி யிரதி மான
விரதிசெய் யெனப்பல் காற்சொற் றிரதிப்பேர் படைத்தாளன்னாள்.
மானமும் பொற்புங் கற்பும் வாரமும் விரகு மொன்றி
யானவிய் மின்னாழுன்ன ரம்பையர் நான்மீ தூர்ந்து
கூனிய மேனி கொண்டு குரங்கெனத் தோன்று நீரால்
வானர மகளி ரென்று வழங்கிடப் பட்டார் போலும். (எரு)

மேக்குயர் மாடத் தும்பர் விழைதரு கொண்கர் துய்ப்பச்
சேக்குமென் னளின வாயிற் றீஞ்சுவை யமிழ்த வெள்ளம்
வாக்கிமுற் றெளிகூர் நல்லார் மறுவறு முகத்தை யொவ்வா
வேக்கமிக் கன்றோ சோம னிருங்கய ரோக முற்றன். (எசு)

பொருவரு நிலாமுற் றத்திற் புதுக்கடிப் பூவை மார்தம்
வருமுலைக் கச்சி யாப்பை மணாளர்சற் றவிழ்ப்ப வெள்ளிக்
குருமனை வேட்ட விற்குக் கொடியவன் கரந்தீண் டற்கு
வெருவினர் போன்ற கத்துள் விரைந்துபுக் கொளிப்பர் மன்னோ.

எழில்வடி வினிது கண்டு மின்னிசை கேட்டுங் கொங்கை
தழுவியு மதர முன்னர் தானத்தா ரமுதற் துத்துங்
குழன்முதல் வெறியு யிர்த்துங் கொழுமலர்க் கொம்ப னாச்சார்
நுழைமதித் திணிதோண் மஞ்சர் நுகர்வரைம் புலனொ ருங்கே. ()

எளியர்கைத் தலத்துச் செல்வ ரிருநிதி யொடுபெய் நீராற்
களிபடு தெருவிற் செல்லிற் கால்கழீஇ மனையுட் சார்வார்
விளிவிலிவ் ளூர ரின்ன வினைமைகண் டெவனு ளாரும்
வெளிபுகூஉ வரிற்றாண் மண்ணல் விதியென வாச ரித்தார். (எசு)

பூங்கொடி காலி னால்வ போன்மினார் புரியுங் கூத்து
மாங்குயில் வாய்விண் டன்ன பாடலு மதுவார்த் தாங்குத்
தேங்கிய நரப்பின் வீணு கானமுந் தினோத்த மன்ற
மாங்குபற் றின்மை யால்வீழ்ந் தவிர்தரு சுதன்மை யேய்க்கும். ()

வாரண வரம்பை பூக மலாபபநதா மணிவ் தானம்
பூரண கும்ப மேமுற் பொலிவுநித் தியமென் றோரார்
காரணம் புனைதற் கென்னோ கரைமெனும் பிறதேத் தாரைத்
தோரணத் தரளக் கோவைச் சுடரினாற் கிரிக்கும் வீதி. (அக)

வெங்களிற் றெருத்த மீது விண்முழு தாளி யொத்தும்
புங்கவண் சிவிகை யுள்ளாற் புலோமசை போன்றும் பல்லோர்
திங்கள்வெண் கவிகை நீழற் றிப்பியப் பவனி போது
மங்கல வியமுழக்கே மலிந்துள னெள்ள னோறும். (அ௨)

அறநெறித் தொன்று தொட்டெண் டமரனு லோம ரோடு
பிறநகர் நின் றும் போந்த பிரதிலோ மாதி யேடு
ருறவுயர் நான்கு சாதி யொழுக்கிழுக் காது செல்லத்
திறன்மலி யேது வாகிச் செருக்கிவா ழிருக்கை பல்ல. (அ௩)

மன்னர் தூன்முறைச்செங் கோலு மறையவர்வரைப்பைங் கோலுந்
தென்னிளங் கோக்கள் கோடாச சீர்த்துலைக் கோலுங் கொள்ள
நன்னரோப் பகடு கைக்கு நலத்தகோல் கரத்துக் கொள்ளும்
பின்னவர் பீட்டின் வைகப் பெறுவன மறுக நந்தம். (அ௪)

உழுதுண்டு வாழ்கின் றுரே வாழ்நர்மற் றெழிந்தா ரெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் வாரென் றன்றவர் சொற்ற வாற்றற்
பழுதென்றுங் கெழுமாச் செல்வப் பகீரதி குலத்தார் மேன்மை
முழுதுங்கட் டிரைப்பான் வல்லான் முதுக்குறை யனந்தன்னுந்.

பெருங்கலம் பாண்டிற் பாண்டில் பிறவுய்த்துச் சேமைத் தேய்த்த
வரும்பொருள் வருவித் தியாரு மவற்றினை விலை யப்போ
டிருந்துழி யிருந்தே கொண்மா ரெண்மையி னுகர வன்பிற்
றருந்திரு வாள் மன்னுந் தடந்தெரு மிடைந்திலங்கும். (அ௫)

காரியல் வலிய பாசக் கட்டினு லரநா மத்தெம்
மாரியன் மேலுங் கீழு மாவியை யியக்கு மாபோற்
சீரிய படங் கார்ப்பாசச் சிமிழ்ப்பினுல் வானுய்த் திம்பர்ச்
சேரிய வீர்த்து நாய்கச் சிறுர்வினை யாடு கிற்ப. (அ௬)

தணியலீ மாலை நாலத் தமனியங் கொடுகு யிற்றி
வணிகர்பொன் மேனி லைப்பான் மகாரினம் விடுத்த வானி
மணிமயத் திலங்கை யெய்த மகேந்திர வரையிற் றுய
வணிகிளர் நெடிய கூல்த் தஞ்சனை சிங்க மன்ன. (அ௭)

தூயதண பளிங்க டிப்பிற் றுகிர்க்கொடி விறகு சேர்த்திப்
பாயபொற் றகம்பு மேலாற் பதிஇப்பனி நீரு லைப்பெய்
தாயமுத் தரிசி போகட் டவிருஞ்செம் மணித்தீ யூதி
வாய்மை நாய்கப் பேதை மார்கிறு சோறட் டார்வார். (அ௮)

கற்றறொல் கேள்வி யொட்பங் கரிசில்பல் செல்வம் வண்மை
முற்றிசை சைவச சார்பு முதலிய வுயர்ச்சி யெல்லாந்
தெற்றென வுடைமை பற்றிச் சிரேட்டிக னென்னு நாமம்
பெற்றுளார் பெருமை யெம்மாற் பேசலாம் படித்தொன் றன்றே.

பரந்தபார் நூற்றுப் பத்துப் பைத்தலைப் பரிப்போ ஞ்ணத்
திரண்டுநீண்ட டறப்ப ணைத்துத் திண்மையுங் கவினும் வாய்ந்த
விரண்டு தோள்வலியான் ஞால மெனைத்தையு மெளிது தாங்குத்
துரந்தர ரெனும்பேர் வாய்ப்தோர் துறுமிய வீதி பல்ல. (௪௧)

முனிவொடு போர்மேற் கொண்டு முரணு தமைப்ப கைத்த
மனிதரைத் தேவ ராக்கி வான்வாயின் வரம்பில் போக
மினிமையிற் றுய்ப்பு வுப்ப விரங்கர் வேந்த ரென்று
லனிசமு மடுத்தார் கன்னா ராற்றுச் சறைதற் பாற்றே. (௪௨)

உளமுபன் றரிதிற் றுபெற் றுளதி லோத்தமைப் போநங்கை
வளமைகண் ணுற்று வெஃகி மான்றதன் புன்மை யுன்னி
முளரிவாழ் புத்தே ணுலு முகத்தவையு சமழ்ப்புக் கூப்
பளகிலா வொழுக்கங் குன்றப் பாப்பனச் சேரி பல்கும. (௪௩)

ஆகவ னீய மாதிரி யக்கினி நனிவ ளர்ப்பார்
தாக்கீ டதிதி யாயோர் தம்வயிற் றமுல விப்பா
ருக நூ லாறு தேர்ந்தெவ் வுயிர்க்குந்தண் ணைநன் னீவா
ரேகநா யகன்பா லென்று மின்னரு ளேற்பா ரன்னோர். (௪௪)

எனைவர்க்குந் தம்மை யோம்பி வியற்கையிற் கிடந்த தொன்று
லனைவர்க்கு முய்தி செய்தி யரியவற் றரிதென் றோர்ந்து
நனைவர்க்கத் தீச பூசை நம்பொருட் டியற்றி வெய்ய
வினைவர்க்க நீத்த வாதி சைவர்வாழ் வீதி பல்ல. (௪௫)

சேதன பதார்த்த முற்றுஞ் சிவபிராற் கடிமை யென்றும்
போதமில் சடமெ லாமப் புண்ணிய னுடைமை யென்றுந்
தீதற வுணர்ந்து தேறித் திருவருள் வழிச்சென் றென்றி
நாதமே லின்பந் துப்க்கு ஞானியர் மடமு முண்டால். (௪௬)

பைவகைப் பாப்புக் காப்புப் பரம்பரன் றனிமஞ் சூழ்ந்த
மைவகை தவழும் பஞ்சா வரணமா மதில கம்புக்
சூய்வகை வழிபட் டேத்தி யுள்ளநெக் குருகு வாரை
ஐீவகைப் பாசஞ் சாரா தமைத்துள தடையே யான். (௪௭)

இருவிசம் பொருவி யோங்கி யென்மைதீ ரிஞ்சி யும்பர்த்
தருமவெள் விடையு ருக்க டயங்குபு புலப்ப டெத்தும்
பொருவிகந் துயர்ந்த சைவ புண்ணியப் பகுப்பி யார்க்கு
மருமைய கிட்டக் கிட்டி னணிந்துவிட் டிலக மென்றே. (கூஅ)

மேவிய விதிவ ழாமே விருப்பினர் தன்பாற் றேய்ந்தோர்
தீவினை யுடைந்திவ் வாறு சிதறுமென் றெவருந் தெள்ள
வோவியப் பத்திப் பித்தி யுழிமணி யணித்த ரங்கம்
வாவிமன் பொருது சிந்து வாசகி வாவி மன்னும். (கூக)

தொடங்குறு ஞான்று சாலத் துன்பமாய் முடிவி லின்பாய்
படந்தபப் புரியுங் கல்வி மானவாய்ப் பெய்யுங் காலேத்
திடம்படக் கைத்துப் பின்னர்த் தித்தித்துப் பன்னே யோடு
விடந்தெறும் பார டைந்து வேம்பொன்று நிழற்று மாங்கண். (கூ)

பொன்னனி மாட கத்திற் பொலிதிவ வியாமோ டாங்குக்
கன்னனி யுருக்குங் கீதங் காயக ரிசைப்பக் கேட்டுக்
கின்னர கான மென்ன வியந்தனர் கிளந்த நீரார்
கின்னர நாமம் பெற்றுக் கிளர்ந்தன ரொருசா வாணோர். (கூக)

மாநகை பெருக வங்கண் வஞ்சிபர் புரிந டத்தைத்
தூநகை யரம்பை மாருட் கரிசுழ லொருத்தி நோக்கிக்
கோநகை மணிப்பூ ணின்னோர் குழாத்தெதிர் பிறர்ந டிப்பின்
மேநகை யென்ற வாற்றான் மேநகைப் பெயர ளானான். (கூஉ)

சிவாகமத் தொகுதி யார்ப்புந் திப்பிய மறைமு ழக்குர்
தவாதவி ரைம்பு ராணத் தழக்கமு மூலக முய்வா
னவாய்நம குரவர் சொற்ற வருட்டிரு முறையி சைப்பு
முராமதி யுதயங் கண்ட வுவரிநான் கெனவுங் கோங்கும். (கூங)

வாதிபாச் செந்தீ வண்ண வன்மீக வரதன் வாழ்க்கைச
சாதிமா ணிக்கஞ் செற்றித் தயங்கு பொன் விமானக் கோயில்
பாதிமா துடனின் ருடல் பயிலுமப் பரமன் தன்னைப்
சோதியுட் சோதி பென்னுந் தொன்மறைப் பொருள்வி ளக்கும். (கூங)

வயங்கொளி பரப்பு மினன மந்திரத் தியாரு நானமைப்
பயன்பெற வருளின் வைகும் பழம்புற்று நாதன் பல்சீர்
முயங்கிய வமிர்த மன்ன முதிர்நறுஞ் சுவைய காதை
யியம்புமா தொடக்கஞ் செய்தே னினிப்பொறித் தொடக்கஞ்
செய்தேன். (கூடு)

ஆகதஇருவீருத்தம். உகடு.

நகரப் படலம் முற்றிற்று.

நைமிசப்படலம்.

மேன்முக விண்ணவர் வெல்கிய பார்க்குத்
தான்முக மாகி நிலாவுபு தங்கு
நான்முக மாதவர் நோன்பினி தாற்ற
நான்முக னல்கிய நைமிச விபினம்.

(க)

மைய குயிற்றூன் மல்க மரன்க
கையரை வெய்யி லடாது நிழற்றிச்
செய்ய நறுந்துணர் திங்கனி வீசா
நைய லொழிப்பது நைமிச வடவி.

(உ)

தொடையர மங்கையர் துன்புறு மாறு
மிடைவொடு விபுதர் விலங்கலர் வைக
விடையற வின்றிந விட்டியெஞ் ஞான்று
நடைபெறு கிற்பது நைமிச முளரி.

(ஈ)

அந்தணர் தம்மை யருங்கதி யுய்ப்பான்
வந்துள செம்மணி மானவி னம்போற்
பந்தியின் வெட்சி பரம்ப மலர்ந்து
நந்து வளத்தது நைமிச ககனம்.

(ச)

கொன்றை யலர்க்குவை கொட்டுத லமர
ரென்று மெமக்கவி யீவதி தென்னுப்
பொன்றலில் பொன்மழை பொழிவது போலு
நன்றி கெழீஇயது நைமிச கானம்.

(ரு)

வெம்மை யகன்ற தளங்கொடு வில்வ
மிம்மையு மறுமையும் வீடுமெனத் தான்
மும்மை யளிப்பதொர் முறைமை யுணர்த்தா
நம்மைய நீர்ப்பது நைமிச தாவம்.

(சு)

வீற்று வியன்சிகை தூங்கு விளங்காய்
நோற்றுறை வார்தமை நோய்செய லாற்றார்
தோற்றமி னுர்திரள் கொங்கை துணித்து
நாற்றிய வொப்பது நைமிச முதையல்.

(ஊ)

வேறு.

மாறு பாடின்றி வைகுசிங் கத்தையு
மேறெ னாதன மிட்டிருந் தேழுமு
நீறு பூசி நியமஞ்செய் வோரையும்
வேறு காண்டல் விபுதர்க்கு மொண்ணுமே. (அ)

நீங்க ணின்மலன் சாரநுப் பியநிலை
யோங்கு ஞான்தெம் முரிகொண்மி னென்பபோல்
வேங்கை யீட்டம் விழைந்து படிமத்தர்
பாங்கர் மொய்த்துப் பரம்பி முழங்குவ. (ஆ)

அவியு மைந்திற் றவம்புரி வாரயற்
செவியெ றிந்து செழுங்கரி நிற்பன
நவில வர்க்குமெய் வேர்வை நதுக்குவான்
சிவிறி கொண்டு விதிர்ப்ப சிவணவே. (க)

அருந்த போதனர்ச் சூழ்ந்த வழலெதிர்
குரும்பி வாய்ப்பக் குடாவடி புற்றின்கீழ்
விரும்பிக் கீடல் விகிர்தன் கழல்பண்டு
துரும்பன் றிச்செயல் தோன்றுவிக் கின்றதால். (கக)

வடிவ முற்றும் வடிக்களை யேறுண்டுங்
கடிய போரிழைப் பாரிற் கதிர்வன
வொடிவு ருதெழு முடலி னுலடா
கொடிய வாற்றன் முளவின் குலமரோ. (கஉ)

முல்லைத் தாபத பன்னியர் முன்னர்ப்பைம்
புல்லைக் கவ்விக் குதட்டிம் புல்வாயெமக்
கொல்லைத் தம்மி னுமாதுமென் னேக்கெனாப்
பல்லைக் காட்டி யிரந்தன்ன பான்மைய. (கங)

தேன லின்கனி செந்தளிர் காய்கிழங்
கான வுண்டி யனைத்து முறுவர்க்கு
வான ரங்கொடு வந்து திருமுனுய்த்
தேன வங்குறிப் பாவியற் றுநிற்கும். (கச)

இன்ன பல்ல வளஞ்செயிந் தீயிலா
நன்னர் மல்கிய நைமிசக் காட்டிடைத்
தன்னை மாணுஞ் சவுநக னாகியோர்
மன்னி யுள்ளார் வரம்பி லிருடியர். (கடு)

அணையர் யாரு மவனுயிர் வார்க்கத்தை
வினையி னீக்குபு வீட்டி னிறுவுவான்
றுனைய ருட்சிவ சோதியை முன்னினர்
நினைவ ரும்பெரு மேத நிகழ்த்துழி. (௧௬)

வந்தி வேணி மவுலியை நீறெனுஞ்
சாந்த ணிந்தரன் கண்மணித் தார்புனைஇர்
பூந்தண் வற்கலை பொற்பத் தவமெனும்
வேந்து மேதினி மீதினிற் சார்ந்தென. (௧௭)

ஆண்ட டைந்தன ணைந்தொழி லாரந்த
தாண்ட வம்புரி சங்கரன் றுளலால்
வேண்ட மற்றறி யாத வியாதன்பால்
நீண்ட கேள்வியி னுனிறை சூதனே. (௧௮)

சிவாக மோப நித்தலைச் செம்பொரு
டவாது ணர்ந்தவச் சைவ முனிவனை
யவாவின் மாதவர் சேட்கண் டடுத்தெதிர்
சுவாக தங்கில வென்னத் தொழுதுபின். (௧௯)

குன்று ருக்குணக் குன்றின தும்பரின்
மன்ற நின்ற வரத புராணிக
வின்று சாலப் பலித்த வெமதுநோன்
பென்று வாழ்த்திக் கொடுபுக் கிருக்கையுள். (௨௦)

இருத்தி மிக்க வெழிற்றவி சின்மிசை
யருக்கி யாதி முகம னளித்தவன்
மருப்பொ லிந்த மலர்முக நோக்குபு
விருப்பி னோடு விளம்புதன் மேயினார். (௨௧)

கண்ணி யன்ற துதற்கறைக் கண்டத்துப்
புண்ணி யன்றன் புராணநீ பன்முறை
நண்ணி யன்றெமக் கன்பி னவின்றும்பாம்
திண்ணி யம்புல னாற்றெளிந் தேமிலை. (௨௨)

இம்மை யந்தில மறுமைநல
மும்மை யின்பு மெளிதருண் மூர்த்தியுஞ்
செம்மை நீடிய தீர்த்தமுஞ் சீர்த்ததா
யெம்மைத் தேற்றுதி யீண்டிசைத் தோர்தலம். (௨௩)

எனவி ரந்த விருடியர்க் கையர்காள்
பனக மேந்து படிமுழு துய்யநீர்
வினவி யுள்ளது நன்று விழுமிதென்
றனக நெஞ்சிற் சிறிதுபோழ் தாய்ந்தரோ. (௨௪)

பொருவில் சைவ புராணம் புகல்வது
கருநெ மீந்தடங் கண்ணுமை யாள்பிரி
வருமை நாதனை யர்ச்சித்துப் பெற்றது
திருவ மான்முத லோர்க்கருள் செய்தது. (௨௫)

முச்சி ற்ப்பு முதிர்ந்தது கற்றவர்
நச்சு பாண்டிநன் னாட்டகத் தண்மிய
தெச்சு கத்துமொப் பில்லதொன் றுண்டதன்
மெச்சு நார்திரு வெற்றியூ ரென்பவே. (௨௬)

என்ன வன்னத னேற்றந் தொகையினுற்
சொன்ன தொன்னெறித் தோன்றலை நோன்றவர்
மன்ன வின்னும் வகுத்துப் புலப்படப்
பன்னல் வேண்டிது மென்று பராவலும். (௨௭)

ஆயு நுண்மை யறிவின னாவிரண்
டாயி ரத்த னனந்த னனந்தனீத்
தாயுள் காறறைந் தாலுமச் சீரறு
தாயி னும்பகர் கேன்ற வளவென. (௨௮)

காதற் கோர்கரை யின்மிக் கவுரிகோன்
பாதப் போது பதித்து மதித்திசைச்
சூதப் பேர்புனை தூயவ னைமிச
மேதக் கார்க்கு விரித்தனன் கூறுமால். (௨௯)

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௪௪.

நைமிசப்படலம் முற்றிற்று.

திருக்கைலாயப் படலம்.

மணங்கு லாவிய தென்றலம் பொதியமும் வடபா
லிணங்கு பொன்னெடு மேருவு மால்வரை யிறையும்
வணங்கொண் மந்தர சைலமு மெனவியன் மலையின்
கண்ணுக் லாய்ப்பணிந் திடநடு நிமிர்வது கைலை. (௧)

பனற்க நும்பெருந் தகைமைசால் வலிமலி பறம்பி
 னினத்தை வைரவாள் கொடுகொடு நீள்கிறை யீர்ந்தோற்
 சினத்து வென்றபோர் மீளியை மகப்பெறு தீரன்
 கனத்த தோளிரு பதுமிற வமிழ்த்தது கைலை. (உ)

அரங்க வேர்கிரி குடைகொண்டோர் குன்றுபா லாழி
 யிரங்கு மாறுநட் டெப்பில பருப்பத மெடுத்துத்
 தாங்க மிக்கெறி யுவரியின் மிதப்பித்த தக்கோன்
 கரங்கு வித்தனன் வழிபடப் படுவது கைலை. (ங)

கொடியி டைப்பரை தந்தையை நோக்கிய குறிக்கி
 னெடிது சேணிடை நிலையுத றகாதென நினையப்
 பொடிபு னைந்தவ னவற்கணித் திரீஇயது போலக்
 கடியு லாம்பனி மால்வரைப் பானகுங் கைலை. (ச)

முனமொர் காலிதன் முடியடி யுணர்கென மொழிந்து
 வனச மீக்கிளர் தாதையுந் தாதையும் வயிரா
 வனமு மேனமு மாகிவிண் மண்புகுந் தறியாக்
 கனலி யோங்கலைத் தாங்குறுந் திறலது கைலை. (ரு)

புவியின் மாமன்வில் வடிவிலை பொருப்பெனப் படைத்தா
 னவிலி யைக னகநசை யாளனென் றவனை
 யவிரு நல்லறஞ் சிலம்புரு வாய்ப் பரித்தாங்குக்
 கவினு கின்றது வெள்ளிய வொள்ளிய கைலை. (சா)

இடப மாய்ச்சுமந் திறையைமா லெய்திய செல்வத்
 திடனின் மிக்கது பெறுகெனச் சலிப்பறத் தினமும்
 விடலி லாற்றலாற் கலைமகள் வெற்புரு மேயக்
 கடவு னைப்பொறுத் தோங்கியாங் கிலங்குமொண் கைலை. (எ)

வெந்த நீறுவா னதிமதி வேய்மழ விடையோ
 னுந்த வெண்பொருள் விருப்பினன் போலுமென் றுலக
 முந்த ளந்தவன் றவளமெய் கெழுமியம் முதல்வற்
 கந்த ரித்துமேக் கெழுந்தென நிவந்தது கைலை. (அ)

தாணு நம்பிரான் சங்கரன் பசுபதி தாணுட்
 பூணு மாரரு ளெக்கின்றிப் புனிதமாய்ப் போற்றிப்
 பேண நீடிய தகைத்தென வெளிப்படப் பெரும்பார்
 காண நாட்டிய குறிபொர மிளிர்வது கைலை. (ஐ)

கோட்ட மோவுசுத் துவகுணங் குழீஇத்திரண் டாவி
யாட்டு மெந்தையை மேற்படுத் தனையன்கி ழுடங்கி
வாட்ட நீவுமப் பரன்குண தீதனும் வாய்மை
காட்டி னுலெனத் திகழ்வது வாலிய கைலை. (௧௦)

மதித்த மூவகை முத்தியந் தானமாய் மருட்சி
யுதிர்த்த தொண்டருக் குயர்பர போகமீத் துவகை
முதிர்த்த லால்வரு சீர்த்திதன் மேனியை மொய்த்துக்
கதித்த நீர்மையிற் பானிறங் களுன்றது கைலை. (௧௧)

உஞ்சு போக்கடி யவர்க்குத வுடையவ னோடு
கொஞ்சி யாட்டயர்ந் தியங்குழிப் பச்சிளங் குமரி
பஞ்சின் மெல்லடி பரிந்திடா வண்ணம் வெண்பட்டுக்
கஞ்சு கந்தரித் தெனவிளர்த் தவிர்வது கைலை. (௧௨)

சிறந்த வெற்பர சீன்றெனத் தேவியை யீனூந்
திறங்கு நீஇழுமு நீறணிந் திருங்கண்ரா சிந்தி
யுறந்த நோன்புழந் தாங்குவெள் ளொளிமிடைந் தருவி
சுறங்க வீழ்த்துபு பெயர்வின்றி நிற்பது கைலை. (௧௩)

அருகு சாரர மகளிரை வாணினே ராக்கித்
திருவ மார்குர குலம்பல ராமனிற் செய்து
பொருவில் பானுமுற் கோளெலாம் புகரெனப் புரியுங்
கருதொ ணுதவிம் மிதத்தது வாலொளிக் கைலை. (௧௪)

இழிவு தீர்பொரு ளெவற்றினுந் தவப்பெரி தேனும்
விழிகண் மூன்றுடைக் கருணையங் கடலொடு மேவி
யழிபு நெக்குரு கணுக்களி னுழைமனத் தடங்குங்
கழிசி றப்பியல் சித்தியும் படைத்தது கைலை. (௧௫)

துலமி கந்தவைங் கையுவாத் துணைப்பதச் சுவடு
மிலகு மூவிரு முகத்திள வேற்றடிச் சுவடு
நலந டந்தொழு புலிப்பறழ் நறியகாற் சுவடுங்
கலவி யெங்கணுங் காண்டகக் கதிர்வது கைலை. (௧௬)

ஒளிந் தாதைமே லொத்ததன் மகத்தவழ் வுறழ்
வெளிநு கேழ்த்துநீள் பற்பல்கோட் டதுமத வெள்ளப்
பிளிநு பேரரு வித்தயி ராவணப் பெயர்த்தோர்
களிநு மீவினே யாடிய கவின்றது கைலை. (௧௭)

நேசங் கூர்ந்தருட் சைவமெய்ந் நெறிபுகு பசுக்க
 ளீசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்ட டறவிறு மாந்து
 பேசுந் தேசொடு பெருமித நடைபெறல் பிறக்கிக்
 காகின் றேறொன்று மதர்த்துலாய்ப் பயில்வது கைலை. (௧௮)

தாணு வைத்தழீஇ யுவர்க்கடல் பலக்கடல்
 வாணவந் தவிர் பரமுத்தி யடைந்த நாவரசு
 மேணுடைத் திருமேனி புண்படப் புரண் டியங்காக்
 காண வெஃகிய மான்மியஞ் சான்றது கைலை. (௧௯)

குளிந்த திங்களங் கண்ணியான் றுயிலாக் குறையை
 யனுங்க நீக்குவோ னென்ன முன்னம்மையே யென்னப்
 புனைந் தழைத்திடப் புண்ணியம் புரிந்துள புனிதை
 கனிந் தணித்தலை யாற்படர் தலையது கைலை. (௨௦)

மண்ண கத்ததென் றளப்பரு மானிடர் வழுத்த
 வெண்ண கற்றிய நாகர்பா தலத்ததென் றிசைப்ப
 விண்ண கப்பொலி விபுதர்மீ மிசைத்தென மிக்க
 கண்ணகற்சியோ டாழ்ந் தெழுந் தொளிர்வது கைலை. (௨௧)

ஆசி னித்திசைத் துருவசக் கரப்பிணி யறுமா
 வீசி யேசுவான் கோளொடு நாளொலாம் விழையுஉ
 வேசி லாத்தவம் வெள்ளிடைப் புரிதிற னேய்ப்பக்
 காகி னங்கிடந் திடந்தொறுந் திகழ்வது கைலை. (௨௨)

குளிற் மாமுழ வின்னியங் கலிப்புறக் குழுமி
 யளி நறுங்குழ லரம்பைய ராடலே யன்றி
 நளி முகிற்குலங் குமுற வாலருவிக ணரலக்
 களிகொண் மஞ்ஞெநின் றுடலும் பொலிவது கைலை. (௨௩)

விலகு சேய்மையிற் கேட்குநர் மிடற்றிசை யெனவுஞ்
 சிலவர் வீணையி னரப்பிசை யென்னவுஞ் செப்பக்
 குலவு விஞ்சையர் மாதர்யாழ்க் குரலுந்தங் குரலுங்
 கலவு மாசெயுங் கானத்தின் மலிந்தது கைலை. (௨௪)

புறத்து றுப்பெழில் பயப்படா தகத்தரன் பொற்றூட்
 கறத்த ழைத்தவன் பேசிறப் பருளுவ தெனுநுந்
 றிறத்தை யென்னருந் தெளியுமா பத்திமை சிவணிக்
 கறக்கி யின்னியங் குறள்குலாய்க் குனிப்பது கைலை. (௨௫)

இன்ன வெள்ளியம் பருப்பதத் துச்சியி னிடத்து
நன்னர் விச்சுவ கன்மனை நல்குநான் முகனை
முன்ன ளித்தமா யனைத்தரு முழுமுத றனக்கு
மன்ன வாக்கிய சீருடைச் சிவபுரம் வயங்கும். (௨௬)

மாநகர் நனந்தலை நனந்தலை யமர்ந்த
வனைக முற்கழல் வருங்கழல் வரதனை நிழற்றி
வினைது மிப்பவின் மீனெலா மிடைந்தென வில்வாள்
புனைம ணிக்குலம் பொதுளிய திருத்தளி பொலியும். (௨௭)

நவின்ற நீடறக் கேதன நிகேதன நாப்பட்
கவின்ற சுத்தமா யாமயக் கதிர்செய்மண் டபத்து
ளவிர்த தத்துவங் கடந்தபே ரருளுரு வாகித்
தவிர்து சேயொளி மடங்கலா மடங்கலா தனத்தே. (௨௮)

தண்ண ருக்கலை முழுமதி சிறுவிதி சாப
முண்ணி லாயவென் றுன்பொடு மொருங்குதீர்த் தளித்த
வண்ண லார்க்கியா னீழல்செய் கெனநிவந் தாங்கு
வெண்ணி லாவுமிழ் தித்திலக் கவிகைமேல் விளங்க. (௨௯)

இவறு மாற்றவ ளெம்பிரா னொருபுறத் தியைந்தா
ளவளை நாணுவித் தவனிரு புறத்துலா யமர்கென்
றுவகையாற் கெழீஇ வானதி யாலுவ தொத்துக்
கவரி யந்திர ளிடம்வலந் துள்ளுபு கலவ. (௩௦)

நிலம்பழிப்பொரீஇத் தம்மின நிலவமெய் யணிந்த
விலங்கல் வில்லியார் சந்நிதி விராய்ப்படம் விரித்து
மலர்ந்த வோகையா னுகர்மொய்த் தாடுதன் மான
வலங்க ரித்தசார் தாற்றிக ளலங்கலோ டலங்க. (௩௧)

பெண்ட கைப்பரை யிமாசலத தெம்வயிற் பிறந்தாள்
கொண்ட னேர்களன் வார்குழை யாவெமைக் கொண்டா
னெண்டரும் பெரும் பேறிலை யார்க்குறு மென்றங்
கண்டம் விண்டிடப் டிபாலம்புரி வலம்புரி யலம்ப. (௩௨)

அன்பு முற்றுபு நாரையின் றோடுநே ரண்மி
முன்பு கூடலி லெங்குலத் தொன்றனை முத்தி
யின்ப ளித்தனை யெந்தைநீ யெமையுமாட் கோடி
யென்ப போலமிக் கோலிடாப் பீலிக ளேங்க. (௩௩)

முடிப மெப்பிறைக் கண்ணியாற் செதிருநீஇ முழுவம்
படிப மெப்பல ரிழிஞரால் யாமிரு பாலு
மடிப மெத்துய ரகற்றுதல் வேண்டிமென் றங்கண்
வெடிப மெஞ்சுர லான்முறை யிட்டென விம்ம. (௩௪)

தோன்ற லொன்றினுஞ் செய்தறி யாதவோர் தோன்ற
லான்ற முத்தெனத் தன்வயி னுதித்ததற் கன்பா
லேன்ற தாயகைம் மாறென்று புரிவதே யேய்ப்பச்
சூன்ற வேய்ங்குழல் தோற்றிசை நாற்றிசை சுலவ. (௩௫)

இனிய வேழிசை யாயிசைப் பயனுமா யிலங்குற்
தனிமு தற்குமுன் பிசைப்பதெவ் வாறெனச் சமழ்த்துக்
குனிவ போன்றுபின் கோடிய முகத்தச கோடப்
புனித வீணைசங் கீதமா மதுமழை பொழிய. (௩௬)

தங்கள் கொங்கையைச் சிவணலின் முனிந்தெனத் தாளங்
கொங்கு வார்குழ லரம்பையர் தாக்கொலி குலவ
வங்கண் விஞ்சையர் மகளிர் பண்டயின்ற வாரமிர்தம்
பொங்கி மேல்வழிந் தாலெனப் பாடுபண் பொலிய. (௩௭)

நீடு காலினு லிருந்துழிப் பெயர்தம நிலைமை
நாடி வண்மலர்க் கொம்பருங் கொடிகளு நாணி
வீட மெல்லிய லுருத்திர கணிகையர் விதியா
லாடு நாடகம் யாரையு மகம்புறங் குனிப்ப. (௩௮)

கொம்மை வெம்முலை யுமையொரு பான்மகிழ் கூர
வம்மை யப்பனா யுலகெலா மீன்றுகாத் தருளிச்
செம்மை வேணியிற் கங்கையுந் திங்களுஞ் சேர்த்தி
யெம்மை யாளுடை மணிகண்ட னினினுவீற் றிருந்தான். (௩௯)

விநாய கப்பிரான் வீரபத் திரப்பெயர் மேலான்
பிராக பாணியை நிகர்த்துள வைரவப் பெருமான்.
சநாத னத்தனிச் சேய்பெருஞ் சாத்தனென் றின்ன
மநாதி யாலளப் பரும்புகழ் மைந்தர்கள் சூழ்ந்தார். (௪௦)

மணிநி ரம்பிய வாரிச மலர்மிசை வதிவோன்
பணவ ராவணைப் பரனென விவரிவர் பதத்தை
யுணவும் வேண்டிடி னுமிழவும் வல்லுந ருலப்பில்
கணவர் பார்ப்பதி கணவர்தம் பாங்கெலாங் களுன்றார். (௪௧)

உட்பெ ருந்தடை யொண்மணிக் கோபுரத் துறையுந்
திட்பெ ருந்தகை நந்திக ளனுஞ்ஞையிற் சென்று
கட்பெ ரும்புனல் காலவீழ்ந் தெழுந்து கைகூப்பி
விட்பெ ருஞ்சுரர் வேதன்மான் முதலியார் மிடைந்தார். (௪௨)

சிலர்க்கு நீண்டிடிச் சேகரர் துளக்கினன் சிலர்க்கு
நலத்த புன்னகை நல்கினன் சிலர்க்களி நளின
மலர்க்க டைக்கண்மென் னோக்கினை வழங்கினன் மரபாற்
கலக்கம் வெய்யனேற் கரங்கிய விரங்கிய கடவுள். (௪௩)

நிறைத ருந்தன தாணையைத் தாங்கினர் நின்று
தறைவி சும்புபா தலமெனு மிவற்றினைத் தவாமன்
முறைசெ யிந்திரன் முதுவிகி முருந்தனே முன்னோர்
குறைவி னாய்முடித் தனைவர்க்குங் கொடுத்தனன் விடையே. (௪௪)

நிவப்பொ டோங்குமத் தாணியி லோலக்க நீங்கிக்
குவட்டு தித்தபைங் கோகிலந் தொடரவெங் கோமா
னுவப்பி னைம்பொறி நுகர்பொருண் முழுவது மொருங்கித்
தவச்சி றந்தொளி திவளக வுளகஞ் சாரந்தான். (௪௫)

வேறு.

வரம்பரி யிரதத் தென்றாழ் மண்டல மானத் தேசு
தூம்பரி யங்கத் தும்பர்த் தூலஞ்செம் பஞ்சி பூளை
தாம்பரி யனிச்ச மன்னத் தூவியிஃ தலவப் பெய்து
பூம்பரி வட்டப் பட்டுப் போர்த்தமெல் மமனி புக்கான். (௪௬)

வெம்மைதீர் மழலை யின்சொல் விழுமிய வழுதத் தோடு
மும்மைகொ ளுலகத் தில்லா முதிர்சுவை நறும ணத்துச்
செம்மைநால் வகைச்சிற் றுண்டித் தெள்ளமு தத்தை யன்பா
லம்மைகைந் நளினத் தூட்ட வங்காந்து மகிழ்வி னார்தான். (௪௭)

மாதுளங் கனிவித் தேய்ப்ப வாணகை யைவா சத்தம்
மாதுளங் கனிந்தி தப்பொன் வணத்தகாய்த் திரையன் மென்று
மாதுளங் கனிக் ருந்தண் வார்கருங் கூந்தற் கெளரி
மாதுளங் கனிந்து தந்த தம்பல்வாய் வாங்கி யுண்டான். (௪௮)

இருதிறத் தவருந் தங்க ளிதயத்திற் காம வங்கி
பெருகிய பெற்றி நோக்கிப் பெட்டவை வியப்பார் போன்று
மருவுயிர்த் தறக்கு ளிர்ந்த வண்டளக் கலவை வாரி
யொருவர்மே லொருவர் தைவந் துவந்தன ருவரு ளுப்பால். (௪௯)

புவனமன் பதைய னைத்தும் புணர்ச்சியிற் போகந் துயர்ப்பான்
சுவனவெற் புச்சி நீலஞ் சுடருமா ணிக்க மாக்கித்
துவர்தர ளம்பு ரிந்து துணைநெய்தல் கழுநீர் செய்து
சிவனுமை வல்லி புல்லிச் சிலம்புபுள் ளொலிவி னைத்தான். (௫0)

பலப்பல கரண பேதம் பாயின்றுமிக் சுவகை பொங்க
மலர்த்தகு சயன மன்னி வதிந்தன ளாக வீது
நலத்தோர் செவ்வி யென்ற நங்கைய ரிலக்க ணங்கட்
கிலக்கிய மனைய வெம்மோ யெந்தையை யிரந்து கூறும். (௫௧)

நைதர வேழை யேழை நம்பிநீ தணந்து கூடற்
கைதவன் தக்க நாமக் கைதவன் கடலிற் ரோப்பன்
மைதவழ் குடுமிக் குன்றின் மன்னனென் லின்னோர் மாட்டுப்
பைதநீர் மகளாய்த் தோன்றப் பணித்தனை பல்காற் பண்டு. (௫௨)

ஒருபொழு தானு நின்னை யொரீஇயினி யாற்ற கில்லேன்
பெருமவுள் மெணிப் பாகம் பிரிகலா தெற்றை ஞான்றும்
மருவிபா றென்றி வாழ வரந்தரல் வேண்டு மென்ற
வருநறை குமுதம் வார்த்தான் மானவாய் மலர்ந்து சொற்றாள். ( )

கருணையே வடிவ மான கவுரியாற் கழறிப் பட்ட
பொருளமு தினிது மாந்திப் புந்தியிற் கனிகூர் தன்னு
விருவிழிச் சுரும்பு லாவு மின்முக கமல நோக்கிப்
பெருகொளி முறுவல் பூத்துப் பிஞ்ஞக னருளா நின்றான். (௫௪)

ஒருமலை யத்துத் தோன்றி யுயிரிடு மலையைத் தாங்கிப்
பொருமலை மருங்கு றுது பூண்பிடித் தாங்கி லங்கச்
செருமலை காசின் கோவை செற்றுபொற் கலாபம் வேய்த
நிருமலை நின்கு லிப்பு நிரம்பவு மழகி தாமால். (௫௫)

தேவரு மனித்தர் தாமுஞ் சேண்முனி வரரு மற்றை
யாவருஞ் சிறந்த தானத் தெமைவழி பட்டு லேட்ட
மேவரு கிற்ப தான்ற விதியென வுணர்வான் காட்ட
ருவருங் கடனு னக்குச் சராசர முழுது மீன்றாய். (௫௬)

ஆதலாற் பாண்டி நாட்டி லாடானை நகர்க்குத் தென்பாற்
காதமோர் முக்கால் ளொளவக் கரைக்குமெற் கதனிற் பாதி
மாதர் கூ ருப்பூர்க் கீழ்சார் வடாதிரு குரோச மாதர்
கீதரீன் காணப் போர்க்குக் கிழக்கியோ சனையி ரண்டால். (௫௭)

என்னலா மெல்லை யின்க ணினியதண் ணிழல்ப ரப்பி
மன்னிய வளஞ்சேர் நிம்ப வனவையின் வன்மீ கத்துட்
டுன்னுந் குறிக்குப் பூசை துறுத்துதி துணைவிற் போகிக்
கன்னலும் பாலுந் தேனுங் கைப்பித்த ழிஞ்சொற் பாவாய். (௫௮)
ஆங்கு விலக்க ணத்தோ டணிவிடை பூர்ந்து சார்ந்து
பிங்குள நிறத்துச் சோதிப் பிழம்பென மிளிர் நம்பெய்ப்
பங்குள வளாவி யென்றும் பகாதுணை யொன்றர் செய்தும்
மங்குள நிறைந்த திங்கள் வதனப்பைந் தோகா யென்றான். (௫௯)
அத்திரு வார்த்தை கேட்ட வம்பிகை யகில லோக
கத்திரு நேர்வி னாவங் கனகமெற் புலாவு மிந்து
வொத்திரு மருங்குஞ் சங்க வொண்குழை வருநிற் தோளாய்
முத்திருள் சீக்கு மிந்த மொட்டடாக் கயிலை யாதி. (௬௦)
மேம்படல் கெழீஇய வெண்ணில வியன்பதி நலத்தி ருப்ப
வேம்படர் விபினத் தென்னை மேயருந் சித்தி யென்னத்
தேம்படர் மலர்வாய் விண்ட திறனெவன் செப்பு கென்றாட்
கோம்படர் பொருளா யுள்ளா னுதனுபா டரைக்க லுற்றான். (௬௧)

ஆசுததிருவிருததம். ௩௦௫.

திருக்கையாயப் படலம் முற்றிற்று.

தலவிசேடப் படலம்.

பொன்ற யங்கிய பூண்மு லாய்சகத்
தொன்று மேனைய ஓசை னைத்தையும்
வென்ற வேதுவின் வெற்றி யூரென
நின்ற தாற்குளிர் நிம்ப கானனம். (௧)
திருக்கல் யானநிற் செய்து தென்னா
வுருத்த போதுதா ருதவு நீர்மையா
லெருக்கு வேர்ச்சடை பெமக்கு மாதராய்
விருப்ப மிக்கது வேப்பங் காடரோ. (௨)
மலிந்த மல்லலம் மாவ னத்துழி
மெலிந்து வல்வினை விளிய மாநதர்க்குப்
பொலிந்த நீள்பழம் புற்ற கத்துநம்
மிலிங்க மொன்றெழீஇ யிலங்கு கிற்குமே. (௩)

நரும தாதிப நதமுங் கங்கைமுற்
பெருகு மான்மிய நதியும் பீசோல்
குரும ணித்தனுக் கோடி யும்பொரா
வொருபெ ருந்தட முங்கண் மன்னுமால். (சு)

காணு வாருளங் கவரு மத்தகு
பாணு லாவுபைம் பழுவச் சூழலை
மாணு காதெலாம் வணையும் வாணிகோ
னாணு மாறியா நகர மாக்கினம். (சு)

அத்த லத்தினை யனைய தோர்தலம்
பைத்த நாகர்வாழ் பாத லத்தொடு
மித்த ராதல மிருவி கம்பெனு
முத்த லத்துளு மின் று மொய்குழால். (சு)

ஒழுக்க மோப்பின ரானு மொண்டொட
விழுப்ப மேந்திரு வெற்றி பூரென
வழுத்தல் வல்லுந ராயின் மற்றவர்
முழுத்த பாதக முற்றும் வற்றுமன். (எ)

பொன்ன ணிக்குவால் பூத்த வல்லிகே
ளென்ன காரணத் தேனு மூன்றுநா
ளன்ன தொன்னக ரடைந்தி கப்பறத்
துன்னி வைசுநர் துறக்கம் வைசுவார். (அ)

அனைய வைப்பிடை யண்மி யாங்குள
புனைத டம்படிஇப் போற்றி நங்குறி
யினைவி லாதுவேப் பிலைய மின்றவர்க்
கெனைய நோய்களு மிரியு மேந்திழாய். (சு)

வேறு கேததிரம் விரவு மாகுறித்
தாறு போகியா னத்த லத்தினை
மாறு தீாதா வலம்வைத் தேகுமே
னாறு வன்பவ டாறு மென்மொழி. (க)

குயமு கிழ்த்துணை யரும்பு கொம்பனய்
செயபு ரிச்சியான் ரெல்வ லின்றெனாக்
கயவ னோர்மகன் கழறு மாயினும்
பயன்மி கப்பெறும் பையுள் பாற்றியே. (க)

வாளி ருஞ்சுதி வதன வண்டி
தோளி என்னலா துய்க்கும் விண்முழு
தாளி தன்னினு மாவ யிசுகுறு
நாளி சிறி தா நய்ய கந்தலாய்.

(௧௨)

நிறந்து றுத்தளிர் நிகர்த்த மெல்லிய
வறந்தழைத்தோளி தாங்கி யற்கையிற
பிறந்த சான்றவர் பின்ன மெம்முல
கிறத்தி டாதுவாழ்ந் திருப்பர் சந்ததம்.

(௧௩)

வாளு லாம்விழி மங்கை யன் னுழி
புளந் மன்பிணை முழைவ புலனகை
நாளு நண்ணியார் நமக்க னுஞ்சுராய்
நீளு முக்கநி விரவு வாறறோ.

(௧௪)

காண்டரிற் பெருநா களிசெய் தேறலே
யாண்டு நீதி நா லாற்றி யங்குபு
மாண்ட மாண்டவர் வடி வெ னைப்பொரப
பூண்டு நித்தியப் பொலிவின் மன்னுவார்.

(௧௫)

இவ்வி டையபரா ரிடைய முதவட
புல்லி நம்மைமேய புத்தி நாடுநா
மெல்ல மெய்மொடும் வேறுதக் கலந
தெல்லை யற்றசுப ரின்பாராய்வே.

(௧௬)

வேறு.

அத்தரு திருப்பதி யகந்தொரு வநந்த
மெத்திய சுவைத்திறனில் வெற்றடி நி லிட் டோர்
புத்தமுத மொத்தவுண வைப்புற நகர்க்கண்
வித்தகர் பலர்க்குதவு மெப்பய னெம்பார்.

(௧௭)

தாதுலர்க லாதுபயல் தாங்கியவிர் மின்னே
பொதுலவு பூம்பொழில் கலாஞ்சய புரிப்பா
லாதுல ருவக்கும்வகை பொய்ப்பொரு ளளித்தோர்
மீதுலகின் மெப்ப்பொருளை மேவிமகிழ் கிற்பார்.

(௧௮)

அன்னதல ஞாங்கர்நெ ய் யந்தனர் தமக்கு
நன்னருறு மண்ணகா நங்கிய திறந்தோர்
பொன்னகர மத்தனை புமயது புரப்பார்
தன்னல்கனி தண்டிவை கலந்தனைய சொல்லீ.

(௧௯)

சாலுமறை யானொழுது சைவமறை யோர்க்கு
வாலிய பயத்தபக வர்க்கமவ ணீந்தோர்
மாலயன் வழுத்துபதி வர்க்கமென வாழ்வார்
வேலைசுதை வெவ்விடம் விராயமுறழ் கண்ணாய். (உ௦)

கழிமகிழ்வொ ரைம்பொழி கொளத்தகு கரும்பே
மொழிதருமவ் ஆர்வயின் முதிந்தநம தன்பர்க்
கழியுமியற் றாய்சினு வீடுதவு மானோ
ரொழிவறு நலத்தபெரு வீடடைத லுண்மை. (உ௧)

புண்ணிய மனைத்தையும் வளாத்திலகு பூவா
யண்ணிய பகம்புலொரு கோவுண வளித்தோ
ரெண்ணிய வொணாதபல கோக்கவடி யேத்த
மண்ணியல் பினிற்றக வழக்கியர ளாள்வார். (உ௨)

மலைக்கிறை தவத்திள மகப்பெறு மடந்தாய்
வலைப்படு வினைத்திற னறுத்திடும வைப்பில்
விலைப்பொருள் கொடுத்தளகை வாங்கியு விட்டோர்
நிலைத்தளகை நீங்கலர் நிதிக்கிழவ னென்ன. (உ௩)

முருந்துறழ் செயிந்தநகை மொய்குழலி நோயால்
வருந்துநர ருக்கவண் மருந்துசிறி தானு
மருந்திய வழங்குந றரும்பெறல் சாவா
மருந்துநனி யுண்டுசுர ராகுவதி வாரால். (உ௪)

பந்திழை தனத்தெரிவை நாகமுதல் பாற
அந்தினறு நீருதவு பந்தரமை வித்தோர்
கந்தமலி யுங்கனக கற்பக மலர்ப்பூம்
பந்தருழை வைகுடி பரிப்பர்விண் ணொருங்கே. (உ௫)

பத்தியின் மணித்தொகை பதித்தனபன் மங்கா
யத்தனி நகர்த்தலையெ மாதடி யவர்க்கு
நத்தியொரு வத்திர மனிததவர்க ணுன்கு
வத்திர மியைந்துபிர மன்பத மிருப்பார். (உ௬)

ஆரவமணி மேகலை யவட் பிரம சாரி
மரபினொர் கன்னியை மணக்கிய புரிந்தோர்
தரணிமகள் ரெங்கமலை யென்பிருவர் தம்மை
விரவிநனி யின்புறுவர் வின்புபத மேலால். (உ௭)

வனத்தொடை வணைந்தழுகில் பின்னர்வரு மின்னே
யனத்தமிரி யப்புரியு மப்புரி யகத்துப்

புனற்பொலி குளத்தினை யகழ்ந்தபுல மிக்கோர்
கனற்பொலி குளம்பெறுப ஷீவ்வரை கலந்து.

(௨௮)

சாமிபுகன் மென்மதலை கேட்டுருகு தையா

லேமநகர் வெள்கவொளி ரந்நக ரிடத்துத்

தாமமலர் நீழன்மலி யோற்பொழில் சமைத்தோர்

பூமிமுத லாகிலவு மேற்பொழில் புரப்ப.

(௨௯)

உருமுமுது மாரமு துறத்துறுமு பாவா

யொருவருட மாங்கணிய மத்தொடு முறைத்தோ

ரரிவருட மாதியன பல்வருட மாளாப்

பொருவொருவு நம்முலகு புக்கினி திருப்பார்.

(௩௦)

அன்னநகர் மான்மிய மளப்பரிய கால

முன்னுபு நிகழ்த்தினு முலப்பதிலை யம்ம

வின்னியல்கொள் பொன்னமாவி விண்ணினி ரிரைப்பாந்

தன்னனைய தீர்த்தநளி தன்னிலொரு தன்னம்.

(௩௧)

ஆகத்திருவிருததம். ௩௩௩.

தலவிசேடப் படலம் முற்றிற்று.

தீர்த்தவிசேடப் படலம்.

நெப்பிய தாய் அறந்த பதிகக்

நெப்பிய லாதந முத்தம ஷீங்க

நெப்பிய சந்திதி முனைதொர் தீர்த்த

நெப்பிய நித்தில மேய்க்கு மெயிற்றாய்.

(௧)

குரவ மணங்கமழ் பூங்குழல் யாம்பண்

டரவ நறும்புன லாடல் குறித்துர்

பரகமண் ணுன்றிய பாதுகல கங்கை

விரவலு மோர்த்துட மாக விதித்தாம்.

(௨)

வாரண மாமுலை வண்பில கங்கை

சீரண வும்பர சாயுத தீர்த்தம்

பூரண நீர்ச்சிவ புடகர மென்னக்

காரண நாம்பல மேமது கண்டாய்.

(௩)

பேசு கிளிப்பெடை நாசிகை பெட்குந்
தேசுகிர் கொண்ட செழுங்கொடி பின்னர்க்
காசு கிடந்தொளி ஈன்ன கயந்தான்
வாசுகி வாவி யெனப்படு மாதோ. (ச)

மனதட னீங்க வசிக்கு மடந்தாய்
நினதட வாள்விழி நேர வகன்ற
வனதட முழுகுந் ராங்கயி ராணி
தனதட முழுகுவ ரின்பு தனம்ப. (சு)

வேண்டன் முகிழ்த்து மெய்யன்பு மலர்ந்து
மாண்டகு மின்ப மதுப்பொழி கொம்பக்
காண்டரு நீரின்முக காலமிழ் கிற்போ
ராண்டொரு காலு மளற்றமி ழாமால். (சு)

தரள வடததரு வித்தன சைல்
மரபுளி தூனெழி சற்றும் வழாமே
வரமலி கின்றவவ் வாரி படிந்தோர்
பரசுக வாரி படிந்திறு மாப்பார். (சு)

வாட்கட கக்கை வயங்கு கரும்பாய்
வேட்கட னல்கு விநோதை யதன்க
ணைட்கடன் முற்று நிரப்பு நலத்தோர்
கோட்கடன் முற்றும் வறந்து குறைந்து. (சு)

எண்பயன் யாவையு மீந்து களிக்குங்
கண்பய மோது கனங்குழை யஃதிற்
றண்பய மாந்துநர் தாயர்கள் கொங்கை
வண்பய மாந்தலர் மற்று முதிந்து. (சு)

காவி சவட்டு கருங்கணி யந்த
வாவியில் யாக்கை யழுக்கினை மாற்ற
மேவி யறற்குடை வார்க்கு விடாத
வாவி யழுக்கு மகன்றிடு மன்றே. (சு)

மாங்குயி லேங்க வயங்குசொன் மங்கா
யாங்கு நவீன்ற விலஞ்சி யடுத்துந்
தாங்குடை வாரதி பாதக சால
மோங்கு தழற்படு னுய்த்திர ளொக்கும். (சு)

நித்திய கன்னியர் நீர்நிலை சித்த
சுத்தி யளிப்பது தோமற நம்பாற்
பத்தி யளிப்பது பன்னு தூரிய
முத்தி யளிப்பது மூழ்கற லோர்க்கு. (கஉ)

வண்டு சுழன்று மகிழ்ந்து முான்று
கிண்டு சுருங்குழல் கேண்மதி மேல்யாம்
விண்டுள தீர்த்த விசேடம் விளங்கப்
பண்டு நிகழ்ந்தவோர் காதை பாரிபாரம். (கங)

வேறு.

முழங்குதமிழ்த் தென்னாட்டு முன்னாட்டு தேவையெனும்
பழம்பதியின் மகபதியும் பார்த்துநறு முறுப்பெய்தப்
பிழம்பியபல் வளம்படைத்துப் பிறங்குதன வணிக்ஞலத்து
வழங்குபெருங் குடிப்பிறந்து வளர்ந்தனன லொருநாந்தன். (க)

அவன் ஞான சீலனென வபிதானஞ் சுமந்துள்ளா
னெவிரேனார் தாமாக வெதிர்கண்டா ரிணைவிழியைக்
கவர்யானா ருருவுடையான் கருத்துருக்கும் கனிமொழியா
னுவமான மொரீஇக்கலைக ளொருங்குணர் நான் மதியாளன். (கரு)

ஊரேறு போற்செருக்கி யுலாவுவான் பிறர்க்குரிய
வாரேறு வனமுலையார் வலிந்தணைப்ப நலனுகர்ந்துங்
காரேறு கடுங்காமங் கன்மியிளங் கன்னியனா
நாரேறு மாவசித்து நயந்துதழு வியுங்களிப்பான். (கசு)

கரவடத்தாற் றுழ்வடமாங் கண்மணியுந் திருநீறும்
விரவியமெய்ப் புனைந்தெமது மெய்யன்பர் தகநடித்து
வரமலிகற் பரிவையர்க்கு மருள்கொளுத்தி யுபதேசக்
குரவுதரித் துடலாதி யணையர்தாக் கொண்டப்பால். (கௌ)

நிருவாண தீக்கையிதென் றவந்துகிலை நெகிழ்த்துப்பின்
வெருவாதி ரினிப்பரிசு தீக்கைவிதி விளைத்துமெனத்
திருநேரற் நலருறுப்புந் தன்னுறுப்புந் செவிவித்து
மருவாநின் மின்புண்டு வாம்பிலரை நிறைதவித்தான். (கஅ)

சோதரியை மூத்தவர்தற் அணைவியரை மருகியரைப்
பேதமக னெயிமறையோர் பெண்டிரைச்சை வாசிரியர்
மாதரைச்சங் கரசாதி மடவாரைக் கைகையரை
யாத்ரவிற் புணர்ந்துமுன்று னறவினைவொன்ற மியாதான். (கஆ)

மிக்கினிது மெய்க்கிதென விளம்புபுதை யலர்க்குத்தன்
சுக்கிலநன் னாட்டியவர் சோணிதத்தைத் தான்மடுப்பான்
புக்கிறமி மாணரைப் புலிபோற்பாய்ந் தீர்த்தாலை
யிக்கினெரித் தணைந்தொழிவா னென்செய்வா ரேழையோ. (20)

ஒவச்ச மனக்கொடிய வுவனந்தோ மதவெறியாற்
கோவச்ச முதல்விலங்கின் குழுவலறத் தழுவுவாநீஇர்
பாவச ரக்கேற்றிப் படர்கலமாய்ப் பல்பிணிப்பார்
நீவச்சங் கடமெய்திப் பக்குவிடா நிலைதவாநதான். (21)

துறவரையுஞ் சரரையுந் தொண்டரையு மவதித்துப்
பிறருரிமைப் பொருள்கரவாற் பெட்டுமுறை பிழம்புநீட்டி
மறமலியுங் கொலைபுலைபொய் மதுறுகாசசி யாதியவா
மிறலரிய பாதகங்க ளெனைப்பலவும் பெரிதிழைத்தான். (22)

இவ்வண்ண முழிதருவாற் கிருங்கல்வி யுணர்வுதிப்ப
வெவ்வண்ணக் கூற்றியற்றும் விழுமநினைந் தினியளியே
னெவ்வண்ண முய்வலென விதயத்தின் வெருவந்தெரு
செவ்வண்ணை சரண்சரணா திறந்தெளிந்தான் பிருவருளால். (23)

நாமகிழ்வின் வீற்றிருக்கு நலத்ததலம் பலபுகஞ்
பூமருவு கங்கைமுதற் புனிதநீர் படிந்தாடி
யேமணவு மிலிங்காதி யெண்ணிறந்த மூர்த்தியெலாந்
தோமகலர் பூழ்ந்திறைஞ்சித் துதிக்குருகித் தொழுதனனால். (24)

வாசமலர் நந்தவனம் வளங்குலவும் படியிருவி
யேசுறுபூங் கோயில்களி லியன்றநிருப் பணியியற்றிப்
பேசவரும் பெருஞ்சார்தி பிறழாமை யினிபுறந்நித்
தேசமகிழ் கொளப் பிறநதான் சிறந்தபிற புண்ணியமும். (25)

மழைபொருவு கொடைபொறைமுன் மாண்குணமுந் நெருங்க
பழையதொரு வாதனையாற் பழிபாவம் பகையச்சந் [மைந்தும்
தழையநனி துறுத்துபர தாரகம னாதிபவம் [றான்.
விழைவொழியான் மந்தணத்தின மென்மெலச்செய் தொழுதற்

அகர்தூய்மை யெனக்கின்னு மணுகிலதென் னன்னேவென்
றுகந்தோங்கு துயருழந்துள் ளுடைந்தயர்வா நெருவைகல்
சகர்தாஞ்சீ ராடாணைத் தலம்போற்றப் படர்கின்றோ
னிகந்தாறு திரிந்தொ டுங்கி வெற்றிநக ரிடைப்புக்கான். (26)

மின்னகுபொன் மணிக்கோரில் விமானத்தை யெதிர்நோக்கி
யின்னதுமெம் பெருமானு மின்னருளா மெனத்தொழுது
பன்னமலர் கொடிதுவன் லிச் சித்திரகம் பலம்விரித்தா
லன்னவெழி லன்னமலி யன்னதடத் தண்முதலும். (௨௮)

பெரும்பாரச் சாசாட்டுப் பிணிப்பொருவு பெற்றமெனக்
கரும்பாவக் கட்டவிழ்ந்து கனிதுளம்பி யிதுகாறு
மரும்பாத வாந்த மளியேனுக் கின்றீண்ட
வரும்பான்மை யெவனென்னு விறும்புது மனக்கொண்டான். ( )

பின்பந்த விரிநீரிற் பிறங்கிய நூல் விதிவழுவா
தன்பந்த மின்மியெழ வமிழ்ந்தாடி வாதனையார்
வன்பந்த நீங்கியர வாய்த்தீர்ந்த மதிமான
வன்பந்த வாவுளத்தா னிலங்கினன்மெய் யொளிகெழுமி. (௩௦)

பூதியொடு சாதனமும் புறம்வனைந்தஞ் செழுந்தோடு
நீதிநெயி யகம்புனைந்து நிரம்பியந்தாட் கடன்கழிப்பிச்
சோதிவளர் நங்குமியைத் துன்னிவழி பாடாற்றி
வீதிதொறு மணிகிடந்து மிளிர்ந்தனார் மீண்டடைந்தான். (௩௧)

உரியமகப் பேறுமுத லுயர்ரெல்வ முறப்படைத்துத்
தூரிசிலறம் பலபுரிந்து தொன்னிலத்துப் புகழ்ப்பரப்பிச்
சரியைகிரி யாயோக சன்மார்க்க முறையெய்தித்
தெரிவரிய சித்தாந்தத் திறஞ்சார்ந்தார்க் கழிவுறுத்து. (௩௨)

நூறாண்டு கருவிகளி னுனமொரீஇப் போகம்பல்
வேறாண்டு விண்ணரசின் மிகநுகர்ந்து பற்றற்று
மாறாண்டு புனிமுழுதும் வழுத்தளிளங் கினனவனீண்
டேறாண்டு நடவுமெம தினையடிக்கீழ் வாழ்கின்றான். (௩௩)

அனையசிவ தீர்த்தத்தின் மான்மியமுற் றளவிட்டுப்
புனையவெனி னெடுங்கரலம் போதாதா லினிக்கண்டார்.
வினையிருடர் தரச்சவட்டி வீறுகட லிலிங்கநலர்
தனையினிது தவச்சுருக்கிச் சாற்றுதுமுன் கோற்றொடியே. (௩௪)

ஆகத்திருவிருத்தம். ௩௪௦.

தீர்த்தவிசேடப் படலம் முற்றிற்று.

மூர்த்தி விசேடப் படலம்.

பாமம் புராசிசுழ் பார்பிலம் விண்யாவும்
வாமம் புடன்வரும் வர்க்குழலி யங்க
ணைமம் புழுந்தவ ரெய்தவுறை மூர்த்தி
நாமம் புராதன வன்மீக நாதன். (க)

பானேர் நறுஞ்சுவை பல்குடுமாழி நல்லா
யானே றுகைக்குகம் மாரருளி னலெழு
வானே மனைமுதல் வந்தணையு முந்தத்
தானே முனைத்தவட் டங்கியதை யன்றே. (உ)

நீங்கரிய வண்டியந் தேனுவுட லெங்குந்
தேங்கினு முலைத்தலை செற்றிவெளிப் பட்டாங்
கியாங்க ண நிரந்தரம் யாழ்வது மேனு
மாங்குறு குறிக்கணை தோன்றுவ மணங்கே. (ங)

எண்ணிலுயிர் மாட்டுநம் மின்னருளுண் டேனை
தன்னனி தொழும்பாந் ராலுமது மான
வுண்ணை மெவற்றுளு முங்கதி லெமக்காம்
வெண்ணகைய நெருவா வாய்ப்பிய மின்னே. (ச)

எங்குவி யிடத்தும்பாம் பால்விரவு நெய்யிற்
புக்குமறை வாகியே பொற்புருக் கின்ற
மங்கு வி வயிற்றயிர் நெய்யென வாயந்தா
நக்குலவு நித்திலத் தாமமுலை நங்காய். (ரு)

வேறு.

அதனை யன்பி னலரி குணதிகை
யுதய காலத் தொருமுறை நோக்கினோர்
சுதத மெம்பெருஞ் சாலோக் கியத்தணி
பதனி மெய்துவர் பண்கனி மென்றொலாய். (சு)

உச்சிப் போழ்தத் துதனை யுருகுபு
நச்சிப் போற்றிய நானில மானவர்
சச்சித் தாயநஞ் சாம்பரி யப்பதத்
திச்சித் துள்ளவுண் டேமாப் பீரந்திழாய். (ஊ)

திய தீர்க்குமத் திப்பிய லிங்கத்தை
சாய நேரத்து சந்தித்து வந்தித்தோ
தாயி னல்லவென ராரூப் பியநீல
மேயி ரூப்பர் மிளிர்நளி மேனியாய். (௮)

கொத்து வாகருங் கூந்தலந் நீள்முடி
யத்த யாமததி லாவத திறைஞ்சிஞ்ஞ
தத்து வாநீத சாயுசி யமபெறிஇ
சுத்த வானநதந துப்பப் பரதமே. (௯)

புறழ் டங்கொள் புனிதவம முத்தநிந்நு
துறற கோயில் விமானம பெற்ற வானிகை
சுற்று மண்டபஞ் சூழ்மதில் கோபுர
மற்று துப்பும வருத்திம புணனியா. (௧௦)

வார நந்தனம வைத்து வளர்த்துவார
காரில் பேரது கஞலத தொடுகுந
தேவ லாவத திருவிளக் கிட்டவ
ராசை யால்விறைந் தப பளிப்பாவி. (௧௧)

நாவி பாவிதரு சந்தன நலகுலோ
ஆவி நெய்யனோ துதநமுன ஞாநதுவார
தோவி லுள்ளகங் கவல புரப்பமுன
வாவி யாதிப தொட்டு வளைபவா. (௧௨)

அலர்ததெந் லிங்கல னுடை நினைநன்
நலத்த பூசைக்கு நண்ணிய வேளைய
கல்பை யுள்ளக் களிப்பி னனிசுரு
விலக்கொ ணுத விழாசநிறப் பாபறுவேவா. (௧௩)

என்றி யமபு மினைய நிருவினே
நின்று நீங்கி நிலனெருந் காணடுபின
மன்ற நம்பக்கல் வந்தனா வைகலும
பொன்று ரூப்படி போக துநாவால. (௧௪)

கேழி ளந்தளிர் வீழக் கிளரியால
வாழி யக்குறி மன்னிய வாலய
சூழல் சூழ்வரச சூழ்நரை சூழ்வன
பாழி நல்லறப் பால முழுதுமே (௧௫)

மணந்து நெய்த்தற மைத்து நெய்ப்புறிஇப்
புணர்ந்து வார்த்து புரிந்தமெல் லோதியா
யிணங்கு மன்பினச் சோதி யிலிங்கநேர்
வணங்கு வாரை வணங்குவர் வானவர்.

(௧௬)

போது மீது பொலிமட வாரபணி
காது காது கருந்தடங் கட்பராய்
பாது காக்கும் பழம்புற்று நாதனென்
றோது வார்பெய ரோதுப மாலயன்.

(௧௭)

காரொத் தான்கல வத்துகிர் வல்லிரேர்
சிரத் தண்கடற் சீர்கொள் விலோரன்
வாரத் தாற்பண்டை வன்பிக லிங்கமென்
பேரைக் கேட்டனம் பேர்பல கேட்டல்போன்.

(௧௮)

எத்த லத்துச் சிவணி யிருப்பினு
நித்த லுந்துயி லீப்புழி யன்னநஞ்
சுத்த மேனி தொழாநின் நெழுபவர்
முத்தர் முத்தன முத்தன முரலாய்.

(௧௯)

வள்ளப் பொம்மல் வனமுலை மாதரா
யள்ளத் தக்க வழகிற்றம் மூர்த்தியை
யுள்ளத் துள்ளுற யுள்ளிய வொள்ளியர்
வெள்ளப் பேரின்ப வெள்ளத் தழுந்துவார்.

(௨௦)

வெம்மை நெஞ்சின் மிடைந்தடைந் தார்க்கெலா
மம்மை யின்பய லுர்த்துவ மற்றைய
செம்மை மல்குபு சீர்த்தவம் மூர்த்திதா
னிம்மை யேதரு மெவ்வகைச் செல்வமுட்.

(௨௧)

காவி நேர்விழிக் காரிகைக் காரிகை
தாவி லாதவத் தாணுவைப் பேணுவார்க்
காவ யிற்றெல் லாம் பொரு ளின்பமென்
முவ கைப்பயன் முற்றுமன் முற்றுமன்.

(௨௨)

நத்து வார்க்கது நன்னிதி யாக்கமுஞ்
சத்து ருக்கள் சமழ்ப்புறு வென்மியும்
பொத்து நோயின்மிற்ப் பூரண வாயுள்கர்
புத்தி ரப்பெரும் பேறும் புகுத்துமே.

(௨௩)

சிரத்தி யும்மணி மாதியென சித்தியும்
பூர்த்தி சாலம் பொயி னுகர்ச்சியு
மார்த்தி தீர்நிறை கல்வியு மத்தகு
மூர்த்தி நல்கு முகமலர்ப் பொற்கொடி. (௨௪)

அத்தி ருக்குமி நன்னை யனுதினம்
பத்தி யோடு வழிபடும் பான்மையர்
கொத்தி ரும்பவக் கூட்டர வோட்டர
முத்தி சார்தன் மொழியவுட் வேண்டுகோ. (௨௫)

அன்ன தாய விலிங்கத் தகன்றிறி
ரின்னு மெண்ணருங் கால மெடுநதியாம்
பன்னு கிற்பினுஞ் சறலும் பறைவதின்
றென்ன வாய்வின் டி.றுத்தன நெம்பிரான். (௨௬)

உயிர னைந்து மயர்வின் றுயிர்த்தருண்
மயிலி யற்பிடி கேட்டு மகிழ் ரரிடநக்
தயினு திப்படை பூற்காத் தண்ணீர்ப்
பயிலு மன்பிற் பணிநது பணிக்கின்றான். (௨௭)

கரிய னந்தர கந்தர கந்தர
சிரிவ தற்கும் பிழைத்த லெனையர்க்கு
பரிய நின்னிரை யாக்கலி யெள்ளறமும்
பெரிது நெஞ்சு வெளிஇயினன் பேதைமீயன். (௨௮)

அருள்வ ழிப்படாந் தவ்வழி நீர்தழிழிப்
பருவ ராதியான் பாணித்த வின்மிந்
வருதல் வேண்டுகென் றண்மி மறுவனு
மருமலர்க் கழல் வந்தித்து நின்றலும். (௨௯)

செவ்வ ணங்கெழு மேனிச் சிவனவட்
கவ்வ ணம்புரி வாமென் றபயமீத்
திவ்வ ணங்குட னேகென வேவினான்
றெவ்வ ணங்கு திருநந்தி தேவுக் கடிய. (௩௦)

மால்வ ரைக்குல மன்பெறு பைநகொடி
நீல்வி டக்களர் செஞ்சடை நின்மலர்
பால்வி டைப்பான் பால்விடை பெறறனம்
போல்வ ழிக்கொண்டோர் மண்டபம் புக்கனள். (௩௧)

சோதி மாமணித் தோடொளிர் வார்செவிக்
காதி மீஸ்கட் கமலினி யென்பவ
ளாதி யாய வணுக்கத் தொழின்மையர்
தாதிமார் கடல் சூழ்தர வைகிஞள். (௩௨)

அங்க ணப்பனை யம்மை யருச்சிப்பர்
பொங்கு காதலிற் பூமலி வெற்றியூர்ந்
திங்க ணின்னு மெழுந்தரு ளும்பெரு
மங்க லத்திறங் கேட்டு மகிழ்ச்சியால். (௩௩)

இந்தி ராணியு மிந்திரை வாணியு
முந்தி டாகினி யோலினி காளியும்
பந்தி யாத்தவப் பார்ப்பனி மார்களு
மந்தில் வானர மாதரோட ண்ரினார். (௩௪)

உரிமை சான்ற வுமைக்கரன் மூர்த்திரோ
தெரிவு லுத்த, திறனிது சங்கரப்
பிரியை பாகம் பிரியா வரம்பெற்ற
சரித மின்னிணிர சாற்றுநாங் கேண்டிசேறு. (௩௫)

ஆகத்திருவிருத்தம், ௪ பரு.

மூர்த்திவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

பார்வதி பாகம்பிரியா வரம்பெற்ற படலம்.

சார தந்திரங் கைமுகன் றுலச்சுதர் வேறு
சார தந்திரங் தேர்த்தவ னுணையாற் றவிக் கோர்
சார தந்திரங் கிருட்டியென் றிவையெய்த் தங்க
சார தந்திரண் டிறப்பலர் கணுதிபர் ததைந்தார். (௧)

படிய ளந்தவன் செய்யசூட் டோதிமப் பறவைங்
கொடியு யர்த்தியோன் வச்சிரப் படையுடைக் குரிசில்
கடியு லாணிய கற்பகக் கண்ணியர் கதிர்க்கு
முடிகொண் முப்பதின் மூவரு மாவயின் மொய்த்தார். (௨)

* சாரசம் சாரதமென் றாயிற்று, ஆதனம்போல.

பார்வதி பாகம்விரியா வரம்பெற்ற படலம். ௫௫

கருடர் பாதல வாசிக ளிருடிபுங் கவர்கர்
தருவர் சித்தரி யக்கர்கின் னரங்விர்சா தரர்கிம்
புருடர் போகமா பூமிபர் பூதர்பை சாசர்
நிருதர் தைத்திய ராதியர் குழீஇயினர் கிரைந்தார். (௩)

அன்ன காலையி லகிலமு மளித்தவ டிருமுன்
மன்னி நந்திகள் வாய்புதைத் தணிமுடி வணக்கிர்
பொன்னின் வெண்மணி யித்தகு சிவிகையிற் பொற்பு
வென்னை யாளுடை நாயகி யிவந்தரு ளெனலும். (௪)

ஈன்று கரப்பவ ளம்மணி யானமேற் கொண்டு
மூன்று வேதமு முபநிடத் தொகுதியு முழங்கிர்
சான்ற வந்தியர் சூதர்நின் தேந்தொலி தழைப்ப
வான்ற கற்பக் நறியபொன் னலர்மறை பொழிய. (௫)

முருகு பேரிகை குடமுழா மோந்தைகள் முருகு
சரவ மத்தளந் தகுணிச்சந் தக்கையுந் தமுந்க
வரவு நீர்வளை வயிர்குழல் காகள முலம்பு
விரத வின்மது வார்த்தெனச் சகோடயா ழிரைப்ப. (௬)

கவிகை யுந்தழைப் பிச்சமுஞ் சாமரைக் காடுந்
சிவிறி யோடுசார் தாற்றியுங் கேதனத் திரளு
மவிரு நித்திலப் பந்தருந் தோரண வடுக்குஞ்
செவிய ஞாயிறு போயிறு மாநிழல் செய்ய. (௭)

தரும நல்லுருத் தண்டிகைத் தண்டினைக் காவிரி
பரும வல்குலா ருருத்திர மடந்தையர் படர
விரும ருங்கினு மிருநிறத் தாமரை யிருக்கை
மருவு மாதரார் வழியுழி வளனுரைத் தேக. (௮)

சுகந்த மெல்லிலைச் சுருள்சசி துணைக்கரத் துய்ப்பு
விகந்த வொப்புடை யுருப்பசி படியக மேந்த
வகந்த குந்தனத் தரம்பைபாங் கடைப்பைகொண் டணையத்
திகந்த நாலுபூங் கோடிகந் திலோத்தமை பரிப்ப. (௯)

சுவிய வஞ்சலி தொழற்குரி முழுமுதற் றலைவ
னவிய மேந்தியென் னுணர்த்தியாங் கவற்குமுன் னல்கிப்
புனியில் வந்தொரு மின்கொடி புடைபெயர்ந் தென்ன
வவிற யத்தொடு மேனகை நாட்டிய பயர. (௧௦)

நத்தி ராதிகர் கதுப்பினர் விஞ்சையர் நல்லார்
பத்தி ராகதா ளங்களின் விதிவழார் பாட
வொத்தி ராதழ லழற்றுதற் பருந்ததி யுலோபா
முத்தி ராதியர் சூழ்ந்துபல் லாண்டிசை மொழிய. (கக)

கங்கை காளிந்தி யிருவருங் கவரிகள் பரட்டத்
துங்க பத்திரை கோதமை பணிப்புன றுளிப்பர்
பொங்கு தாமிர பன்னியும் பொன்னியும் புன்கா
லங்கு மெல்லென வுலாவுமா விருந்தநே ரணாப்ப. (கஉ)

பித வம்பர வகைபல வடுக்கிய பேழை
யாத ரம்பெரு கரதன வணிகலர் பரணி
சீத ளப்பரி மளத்தளக் கலவையஞ் செப்பென்
றோத நின்றவின் னோரன்ன கொடுசில ரொதுங்க. (கங)

பூவின் மென்சிறைச் செய்யவாய்ப் பைங்கிளி பூவை
தாவி மேவிய வோவியப் பஞ்சார் தாங்கி
யாவி பொண்பெடை யோடவைக் காடமு தருத்தி
யோவி நன்பெயர் பயிற்றின ரொருசிலர் செல்ல. (கச)

சுருள்ப மும்பினர்க் கோட்டினர் தூத்தகர் யுகந்
திரிம ருப்பின வெள்ளிய புள்ளிய சிறப்பின்
மருளு நோக்கத்த கவர்த்தகர் குரத்தன மாநென்
றெரிபொன் னீடோடர் யாத்தனர் சிலர்நிடித் தியங்க. (கரு)

மிடற்ற னிச்சயை விசயையை முதலிய மின்னா
ருடற்று வெஞ்சமர் வென்றிய ராணுடை யுடுத்துத்
தடற்றி னீங்கிய நார்தகந் தடக்கையிற் பற்றாக்
கடற்று மங்கையர் குழாத்தினைச் சுவனினர் காப்ப. (ககா)

அணிவ குத்தனர் சாரத ரண்மையி தொடரர்
பணிலம் வாள்கதை சார்ங்கம்விட் பரிதிநேர் பரிதி
திணிபு பத்திடைச் சேக்கியோன் தோமலர்ச் செம்மல்
கணித மில்சுர ரேற்றன பணிபுரீஇக் கலவ. (ககா)

இரத பந்திகண் மரக்கல மிபத்தொகை மகரம்
புரவி வரந்திரை பல்லியந் துவைப்பொலி பூரல்
பிரச வார்குழ லார்துகிர்க் கொடியெனப் பெற்றும்
பரவு தானேவே நெருபெரும் புணரியிற் பாட. (ககா)

பார்வதி பாகம்பிரியா வரம்பெற்ற பாடலம். ௫௭

பிரம்பி னந்தியம் பிரான்ரனம் பிரித்துமுன் போத
விரண்டு முன்றுரான் கைந்தெனு முலகிணு னின்ன
வுரந்த ரித்தபூ மண்டல மொன்றுமே யுகப்பர்
பார்த வொன்பதி னவாசிமா திரம்வரம் படைப்பர். (௧௯)

ஆக்கு நான்முகத் தண்ணலை யாக்குவாள் வந்தாள்
காக்கு மாநிறக் கடவுளைக் காப்பவள் வந்தாள்
வீக்கு நாதனு நுயிர்த்துணை மெல்லியள் வந்தாள்
கோகரு மாரிவர் தாளெனத் திருச்சினனங் குளிற். (௨௦)

கொழுந்த ரும்புபோ தலத்துறு குளிர்பொழி னூடு
மழுங்க லாவெழிற சாயல்கூ மயிலினகு சூழ
வொழுங்கு தூவிய வரசவன் னத்தினை யூர்ந்து
செழுங்கு யிற்பெடை செல்வது சிவனிய சென்றாள். (௨௧)

இந்த வாமெழுந் தருளுகின் றுழியிள வேனில்
வந்த தாகமங் கலையெனப் பெயரிய மாது
கந்த சாபியைப் பயந்தவக் கவுரியைக் காட்டி
முந்த நீடதி மல்லல்கண் மொழிநர லுன்றாள். (௨௨)

உந்த நான்முகில் சூடியி னீயுயர் புணர்த்தக்
கொந்த ணிப்புயற் குழுஉப்புணர் தாங்கொளிர் கோதாய்
ரந்த னுதிய தருவிடை யிடறுபு தளர்ந்து
மந்த முற்றெனத் தென்றல்பை பயத்தவழ் வதுபார். (௨௩)

ஈரத் தோர்கலை மிலைச்சியின் மிக்கனை யெனயார்
தேரப் பான்மதி தரித்தெனத் திகழ்குளர் செல்வி
யாரத் தோடகில் வாசநின் னியன்மணத் தடங்கிச
சீரற் கத்துவி துத்திறந் தெளிப்பது நோக்காய். (௨௪)

பெரும்பி னாகா னியிற்சிறந் தாயெனல் பிறக்கக்
கருந்த னுத்துணை யணிந்தெனக் கவினுதற் கன்வீ
யிருங்கு றிஞ்சியின் படைக்குவெப் பறக்குடை யெடுத்தாங்
கொருங்கு மீயலர் கோங்குக ளோங்குவ காண்டி. (௨௫)

மாமென் றேந்தியிற் சீர்த்தனை யென்பது வயக்கக்
காமென் றேர்மறி யிரண்டணர் தெனமிளிர் கண்ணாய்
வாமென் னன்வர வேர்ந்துபொன் மாரிபெய் தாங்குந்
தேனென் றென்மலர் ரொழங்கணி சிதர்ப்பான தெரிதி. (௨௬)

உலகெ லாமுணர் வரும்பிரா னுள்ளமு முயிருந்
குலவி யாடுவான் குயிற்றிய ஆசல்போல் குழையா
யலசி லாததின் பரிசனக் கடிக்கனோ வாமை
யிலகு பூந்தளிர் செயலேபூழ்த் தியைப்பன பாராய். (௨௭)

ஆல முண்டவ னனைத்துறுப் பழகையு நோக்குங்
கோல மல்கொளித் தருப்பண மிதுனம்விழ் கொடிற்று
யேல வெற்புனை நடைபெற விரந்துகை விரிப்ப
போல வாயவிழ் தோன்றிகள் பொலிவன காணாய். (௨௮)

உறந்த சாதியம் போதுசம் பகமண முயிர்ப்பச்
சிறந்த வேதுவே நென்றரன் கருதுநா சிகையா
யறங்கொ னின்னரு னொழுக்கினைச் சமழ்த்தழித் தாங்குத்
கறங்கு வெள்ளரு வித்திரன் சுருங்குவ காணாய். (௨௯)

சாதிச் செந்துகி ரமிழ்துகா றன்மையா தென்னு
வாதித் கோன்சுவைத் தற்புத மணிவித முமலா
யோதித் துன்புரைத் துன்முனோ விட்டென வெகரஞ்
சோதித் தோகையை யொடுக்கமிக் கேங்குவ சலாய்க்காண். (௩௦)

ஒங்கு தாடிமக் கனிவிதை தரளமென் றுவற்றைத்
தாங்கி யற்கையிற் செயற்கையின் வென்றதற் தத்தா
யீங்கு நீபடர் வுணர்ந்துசே யிட்டகா வணம்போற்
பாங்கு மாதவி படர்ந்துமேற் செற்றிய பாராய். (௩௧)

சொல்லு ஞானுநே ரன்மையைத் துற்றரக் காம்ப
லல்லி நாமுற வணிகிளர் செய்யவா யணங்கே
பல்ல ரம்பையி னெட்டிலை துவக்குவேய் பந்தர்ப்
புல்லி நாட்டுபைந் துகிற்கொடி புரைவன நோக்காய். (௩௨)

உறுப்ப னைத்துளும் பொதியமு துவட்டெடுத் தொழுகிப்
புறத்து வாய்வழிப் பொங்கியாங் கிளரகை புரிவாய்
சிறுத்த புன்மைதா மகற்றநிற் பணிவன சிவணக்
கறுத்து மென்மினை முதிர்கதிர் கவிழுமா காணாய். (௩௩)

கண்டு கன்முதற் கலப்புறுங் கோதளாங் கரும்பு
மண்டு பால்பரி னாமிக்குமென் றெள்ளுசொன் மடவாய்
வண்டு பொன்னலர் மதுநுகர் வரத்தினை நின்பால்
விவாடி ரப்போற் குயில்கிராண் மிழற்றுவ நோக்காய். (௩௪)

பாவத் பாகம்பிரியா வரம்பெற்ற பாலம் குக்

சீககு நம்பிரா னுன்ன ரெங்கதா ரெவவே
பாககி னன்றலா வரசரோ ருகமுதப பாவாய
தேககில வாசகதிக கொடிவழி முசககலை ரெனறு
மீககு லாய்க்கழைக கூததரின மினிவன பராய. (நடு)

ஒருபு நத்தொலி வழங்குகோ டிகழந்தா றெனறு
மருவு காலையெண் வகையொலி தருகள வளிதா
யுருவ வாவித்தம மினங்கொலி துணைவியென் றுண்ண
வெருவி யாங்கரி கரியிரி விமமிதங காணாய. (நடு)

பணைகண் ணாமுத்த முகுப்பவென தற்ககடல் பரிவா
லணைபு துஞ்சநீ டணைக பலங்கல நோளா
யிணையி னினவர வளக்காமா கியமபவோட டருவ
துணைய வலவிதைஇக கறுழ்செஃ றேற்றமும பராய. (நடு)

திவவி யாமுசமழத தென முகங கோடு திருமந
தவவி ளங்குகங கணகண கூப்பபத கையா
லுவமை தீரகினை மகிழ்ந்தெதிர கொள்ளுமவின டொப்ப
விவறு பூநதுணாப பூவைநே ரிலங்கெழில பராய. (நடு)

கோட வெற்றைக்குஞ சிவணல கொடுத்ததலே பரிவ
வாட கக்கொடி தளித்ததன வகங்கையெ மடபே
யீட ரங்குனை யரிபணிந தோந்தெனக காரைக
காட லாநதுமென காவினா ருழந்தெழல காணாய. (நடு)

அடனம தற்றெறு கடவுளு மாலுநின் னதகாங்
கடல கததுகள கெளிற்ற முங்குலிக நன்ன
வடிவி னுககுடை யரம்பைய ரெயிறுமினம வெளவிக
சூவி மாரெயித தாங்கொளிர் குருநகரும் பெதிராய. (சுடு)

தததை யிறபதின் மடங்குயாந துணையென தகவப
பத்து முக்கணிக தாங்கவிர் கையுகாப பாவாய
நத்தி நிறகண்டு புறவமா நங்கைபுன னகைசெப
வொத்தது மாலதி முகிழ்ப்பதை யுவப்பொடு நோக்காய. (சுக)

ஒருங்க கெகடு வண்டவற குயயுமா பாட்டு
மருநது தேங்கிய மணித்தலை வளவநே முலையா
யிருந்தின் வேந்தினைப் புணாகுறும பெனமயி லெய்பபுத
தெருண்டு கோழிபுன சிறைவிரித தாலுவ தெரிதி. (சுட)

தழைத்த வந்தியஞ் சுழியெழீஇத் தனிமுகி ழிரண்டை
யுழைக்கொள் வாரிசு நாளமென் மயிரொழுங் குடையாய்
மழைக் கண்பசு பதிதுணை யாதலின் மகிழ்கூர்ந்
தழைப்ப போலவம் மாவெனும் பசுவணி நோக்காய். (சு௩)

நராய ணன்றனைப் பரித்தவோர் பச்சிலை நாணச்
சரரச ரக்குழு வனைத்தையுந் தரிக்குழு தரத்தாய்
வராக மோடுவ நின்முனிற் பஞ்சுபு வையத்
தூராய தீவினை யிரிவன வழிவன பாராய். (சு௪)

முன்பு ரைத்தவா வயின்வயின் மூவுல கடங்கித்
றென்ப தற்கழி குழிவைத்தாங் கொளிர்மடிப் பெம்மோ
யின்ப வள்ளியை யினாயசேய்க் கீந்தசம் பந்தத்
தன்பி னிற்றொடர்ந் தாங்குமா னனைவன காணாய். (சு௫)

ஒண்ட லைப்படங் கீழுற வுடலமேக் குயர்த்த
குண்ட லித்திறங் குழிப்பிக்குங் குய்யநுண் ணிடையாய்
பண்ட ளன்கண ஸுயரி னுன்னுழைப் பத்தி
கொண்டு ளாரெனக் குழலிசை கோவரை நோக்காய். (சு௬)

மறங்கொன் மால்கரிப் பழைக்கையுள் ளிடின்றி வணங்கந்
திரண்டு மெத்தென வழுவழுத் தொளிற்கவான் றெரிவாய்
நிரந்த பாசடை நீன்மல ரோடைக ணின்பால்
வரங்கி டக்குமெய்க் கண்ணினர் மானுவ பாராய். (சு௭)

உளங்க லங்குபு ளெண்டிசேற் றனோபுகுந் தொளிப்ப
வளங்கு லாவி ய மாமைசால் சா னுனின் மங்காய்
தூளங்கு கோடைவான் மழையெனத் தூறுகுள நிறைய
விளந்தின் மீன்பொர வெருமைபால் சொரிவன வெதிராய். (சு௮)

ஆவ நாழிகை முன்னிலப் படுவதற் கஞ்சிக்
காவ லாளர்பின் மறைதரத் திகழ்கணைக் காலாய்
மேவ ணிப்பணை மகளுனை வாழ்த்திவாய் விண்டாங்
கோவ லாதளி முரல்சரோ ருகமலர் வுணர்ந்தி. (சு௯)

பராவுற் றிண்டுநர் நால்வகைப் பக்குவ நிறுக்குந்
தாசுத் தட்டெனத் தயங்கிய பரடுடைத் தையால்
விராவப் பொற்சிலம் போசைநீ நடந்தென மெல்ல
மராளப் புள்ளின மிழந்துபு வழங்குமா காணாய். (சு10)

படியிற் றம்மைநீ தாக்குத லினித்தவிர் பாக்கு
னடியைப் பந்துபின் பற்பியாங் கவிற்குதி யம்மே
மடிதற் றுண்ணைவான் மகளிர் தாழ்ந் தெனவஞ்சிக் கொம்பர்
கடியிக் கார்மலர்க் கனத்தினு லொசிவன காணாய். (ருக)

வேத மாகமம் புத்தக வடிவினை மேய்நின்
பாத மீக்கிடந் தெனக்கிளர் புறவடிப் பாவாய்
நாதர் தீர்வினீ நனிபரப் பான் றுணர் நல்கச்
சூத மோர்ந்தபோற் றளிர்ப்பன விழக்கணை னுண்டாய். (ருஉ)

உனைவிண் ணடிய ரிறைஞ்சுஞான் றிழையுழை யுக்க
கனையொ ளித்துகிர் நிரைபுரை கால்விரற் கன்னீ
தனையு யிர்ப்பித்த நீவரு தண்ணடை வசந்தன்
புனைதல் செய்தெனப் பூத்துறு பொழிலெழி னோக்காய். (ருங)

பற்ப லண்டத்து மதிதம குறையொழிப் பானின்
னற்ப தத்தின்முன் னிரைந்துதாழ்ந் தெனரு நகத்தாய்
பொற்ப ணைக்குயில் பொலியுயில் விருதுவெப் போற்று
நிற்ப நீயரு ளென்பபோற் கூவுவ நேர்தி. (ருச)

பருவின் னுணினுற் பஞ்சியும் வெட்டுண்டு பறநதே
யிரிய மென்மைவாய்ந் தினிதுசேந் திலங்ககந் தாளாய்
வருண னின்னெதிர் கையுறை சொரிந்தென வாரி
தரள நந்துதுப் பலைக்கரத் திறைத்தல்கண் சாத்தாய். (ருரு)

பிடியி னத்தினைப் பயம்பினுள் வீழ்த்துபு பிடித்தீர்த்
தடியில் வன்றொடர் புனைஇச சினந் தணிநடை யணங்கே
முடிவி லானெமை முடித்திட முடித்தியென் னுண்ணைக்
கடிய கைகைகை குவிப்போன் முகிழ்ப்பன காணாய். (ருசு)

அரும்பொ ணைச்சயங் கொண்டுநீ வாய்மடுத் தடித்துக்
கருங்கன் மீதுட லுரிஹவித் தொளிர்நிறக் கவுரி
விரிந்த பேரரு வயினுரு வருமெனல் விளக்கப்
பரந்த வப்பிடை யுப்பெழீஇக் குவவுவ பாராய். (ரு௭)

அடையிற் காரல சவியுரு தெனமயி லசித்துக்
கடைபட் டன்றென வமிழ்திகழ் சாயலங் கரும்பே
நடைபெற் றேகச்செவ் வழியிதென் னுரைப்போன் ஞாழற்
புடையிற் செவ்வழி முரன் றுலாய் பொறிவரி நோக்காய். (ருஅ)

என்று மங்கலை றினியன வளனெடுந் தியம்ப
நன்று நாடுபு நாயினே னடிமையு நயந்தான்
குன்று முற்கடந் தேகுகான் மன்பதைக் குலத்தை
யன்று மாமுது வேனில் புக்கிறுத்ததை யன்றே.

(௬௯)

வேறு,

விருத்த வேனிலாம் வெய்ய தீத்தலை
விருத்தி மன்னுயி ரெனுமு லோகநுதை
யுருக்க மேற்பிசைக் கொல்ல னுதுவான்
அருத்திக் காற்றெனக் கோடை துற்றதால்.

(௭௦)

இறுதி தங்களுக் கேய்ந்த வெல்லையு
முறுதி தாங்கினூர்க் குளுற்று நீரர்போ
லறுதி முற்றிய வடைம ராடியிற்
குறுகி வீழ்மவை கொழுமை பின்புற.

(௭௧)

பற்று நீங்குபு பட்ட கோடரம்
வற்றன் மாமான் மற்றைப் பாநவ
முற்றும் வேற்றுமை முன்னொ ணாவகை
நிற்றன் மேயின நீடு ருப்பினால்.

(௭௨)

அறல்வ றத்தலி னறல்பு லப்படச்
துறுமு வாரந்தித் தோற்றங் கூர்வெயி
றெறமெ லிந்துபார்த் தெரிவை யோதியைர்
புறன் விரித்தனள் கிடத்தல் போன்றதே.

(௭௩)

துன்று மன்னுயிர்த் தொகுநி யாக்கையி
னின்னு வார்தரும் வியர்வு நீருமான்
கன்று சென்றலை கான னீருமே
யின்றி யேனைநீ ரில்லை யாண்டையும்.

(௭௪)

கதிர வன்பெறுங் காளிந் திப்பெயர்
நதியு மந்தனுந் நடுவ னுந்தவ
விதிரோ ளித்தம மெய்க ரிந்தனர்
முதிய வேனிலின் முளிந்து போனாமால்.

(௭௫)

உழல்வெ யிற்பிழம் புருப்ப மாற்றலா
தழலும் வெவ்விய வழலு மட்டி ல்வாய்
நிழலும் வேவ்வியஞ் சாலை நீழலும்
சுழல்வொ ரீஇப்புசுடக் கலந்துய்த் தன்றறோ.

(௭௬)

பிழிம லர்ப்பதம் பெயர்த்து மென்மெலக்
சுழிசி றப்புடைக் கடகத் திங்களில்
வழுவில் சுக்கிர வார வைகறை
யெழில்கொள் வெற்றியு, ரெல்லை நண்ணினாள். (௭௫)

உலந்தி டாததே ரோடும் வீதியை
வலஞ்செய் தெந்தையார் மான நேர்பணிஇ
யலங்கொ ளித்தளி யரண்க டந்துளாற்
பொலங்கொ டிக்கடிப் புனிதை புக்கனள். (௭௬)

நிம்ப நீழல்வாய் நெடிது போழ்துறீஇக்
கம்ப மற்றபல் கணத்தர் பாங்கெலாம்
பம்ப வாறுசெல் பரிவு யிர்த்தயின்
வம்ப ருப்புனல் வாவி நோக்கினாள். (௭௭)

கோடை யுண்டநீர்க் குறைத பத்தனா
தாடல் வாள்விழி யருளி னானிறைத்
துடி தான்படிந் துரைத்த தீர்த்தத்தைச்
சேடு மல்கிய தீர்த்த மாக்கினாள். (௭௮)

புறத்தி லீரமன் புலர்த்தி வற்கலை
சிறக்கு மாறும இத் திருவெண் னீற னீஇ
யறப்பெ ருங்கட லக்க மாமணி
விறப்ப மெய்யெலா மிலைச்சி னாளேரோ. (௭௯)

அஞ்செ முத்தினை யன்பு வட்டெழு
நெஞ்ச முத்துபு நீடு காதலாற்
பஞ்சி மெல்லடிப் பாவை பைப்பயர்
செஞ்ச டைப்பிரான் நிருமு நெய்தினாள். (௮௦)

புராத னத்தனிப் புற்றி லோவற
விராவு நாதனை வீழ்நது தாழ்ந்தெழீஇப்
பராய்வ லங்கொடு பயிற வக்கிடர்
வராது காக்கென மனத்துள் வேண்டினாள். (௮௧)

எண்ணி லாகம மியம்பி னார்மகி
முண்மை யாவது பூசை யென்றுணர்ந்
தண்ண லாரையர்ச் சனைபு நிர்திடப்
பெண்ணி னல்லவள் பெட்டி மிந்கனள். (௮௨)

பார்வதி பாகம்பிரியா வரம்பெற்ற படலம். சுரு

உலப்பி னந்தேநர் ஆறுகு ழிப்பினாற்
புலத்தி னாடெண்ணுள் பூச ணைக்குறிக்
கலப்பை யென்னவுங் கதுமென் னத்தர
விலக்கர் பூசரை யாங்கு முடித்தனன். (அரு)

கோம தேனினங் கற்பு கக்குல
மேம நன்னிதி யீட்டஞ் செய்சிந்
தாம ணித்தொகை தக்க வேணைய
கோம ளத்தவுங் கொணர்ந்திர் டார்கணர். (அச)

தருவி னுற்றாப் பட்ட தார்வகை
மருவு யிர்க்கும்வார் மனம லர்க்குவால்
குருவி ளங்குபொற் கோரி கங்கவென்
பிருவி னாரொர்சா றோழை மாட்சிலர். (அரு)

கரபி நல்கிய ஆவைம ணத்தருய்
கருணை யாதிய கழிநிற் றுண்டி தே
மருவு பானித மவுற்க மின்னோர்
தரவைத் தாரொர்சா றைய லாட்சிலர். (அசு)

இருத யத்திடை பெண்ணிற் றுந்தருள்
வரசிந் தாமணி மகிழ்ந்து வீசிய
அரத னப்பல்வே றணிக லத்திர
ணிரைவித் தாரொர்சார் நிழன்மின் னாட்சிலர். (அஎ)

சங்க வெண்ணிதி தனித்த வீர்ம்மபுலல்
பங்க யத்தினிற் படர்வி ரைப்பொரு
ளிங்கண் வேண்டுப கரண மேனவுந்
தங்கு மாறொரு சார்வைத் தாட்சிலர். (அஅ)

பவாத்தி நீந்திய பகவ னந்திசென்
றுவாத்திங் கண்முகத் துமைமு னம்மனாய்
சிவார்ச்ச ணைக்குறித் திரவி யம்மெலார்
தவாத்தி றத்திவட் சார்ந்த வென்றனன். (அக)

என்ற வார்த்தைகேட் டுமையப் பைம்பிடி
கன்று நென்னலின் கறவை நேர்ந்தெனப்
பொன்று றுப்பழம் புற்று நாதனே
வொன்றிப் பூசனை யுளுற்ற னுற்றனன். (கூப)

திரும டந்தையுஞ் செய்யுட் செல்வியுந்
தரும வாரிதி சபரி யைப்பொரு
ளரும நுந்தெனக் கான வம்மைதன்
னிரும ருங்குநின் றெடுத்து நீட்டிய. (௯௧)

கந்த தைலம்வண் கனியின் சாறுதேன்
சந்த மைந்தமு தானெய் பாறயிர்
நிந்தை தீரிள நீர்ப் பனிப்புன
லந்தி லின்னன வடைவி னுட்டியே. (௯௨)

எல்லிட் டோங்கிய விலிங்க முர்த்திக்கு
மெல்லொற் றுடையை மெல்லச் சாத்துபு
சொல்லற் கொப்பருந் தூய பட்டரை
புல்லச் சூழ்த்துமுப் புரிப்பொன் னூல்புனைஇ (௯௩)

முண்ட நெற்றிமேன் முந்த ணிந்துகான்
மண்ட மேனியிற் களப மட்டியா
விண்டை யாதிபா விணைத்த மாலைகள்
கொண்டு முற்றவுங் கோடித் திட்டிரோ. (௯௪)

விலைவ ரம்பிலா வியன்ம ணித்தொகை
நிலைபெ றுத்திய வெயின்மின் னீழல்லெய்
பலதி றத்தவா பரணம் வேயந்திறை
யிலகொ ளிப்பிழும் பெனநெ ரித்தென. (௯௫)

அறுவ கைச்சுவை யமன்ற ரொன்றிகண்
மறுவி னீங்கிய வபூப வர்க்கந்தேந்
துறுமு பானியஞ் சுகந்தப் பாகடை
குறுக வைத்தறல் கோட்டி யார்வித்து. (௯௬)

பரிம ளத்ததூ பங்கொ டுத்தக
லெரிசெ முஞ்சுட ரெதிர்வ யக்குபு
கரிசி கந்தறக் கடிக மழ்ந்தொளி
ரரிய காஞ்சனத் தலரி னர்ச்சியா. (௯௭)

அளவி றந்துகண் ணருவி பாய்தரப்
புளக மேனியிற் போர்ப்ப விம்முறக்
களமு டிக்குடிக் கரங்க ளோறநெஞ்
சிவகி யிசனை மொத்தன் மோவினாள். (௯௮)

பார்வதி பாகம்பிரியா வரம்பெற்ற படலம் சுள

வேறு.

பூவகநதேர் வாசிமறை பூவுலவு கோவலவன்
முருகன் மேருவரை சாபநெடு மால்கணையாப்
பாவகத்தாற கொண்டெம் பரன் புரஞ்செற்ற
சேகவத்தைக் கூழிற் சிரிப்பாய் முடியுமே. (கூசு)

விட்புலவர் வேந்தன் விரிஞ்சியரி யென்பின்னோ
ருட்புலன லுய்த்தயி யவொண்ண தொளித்திருநது
நட்புலவர் நாடவெதிர் நாதவுனக் கோர்சிமிதுங்
கட்புலன காமதனைக் காய்நதனை யென்பதென்னே. (கூடு)

முடிக்கமலந் தாங்கு முழுமுதான் முன்ன
குடிக்கமலஞ் சார்த்த குலமாணி தன்னை
நொடிக்கமலங் காவெழுநத நோன்குற்றன் ரெனனிக்
கடிக்கமலஞ் சூட்டிற் றலதுவயங் கொண்டதுண்டே. (கூக)

கருமபொன்று கார்முகத்துந் காமநெடு ராமற
றரும்பொன்றுஞ் சாகத் தலைவைய னாதி
யருமபொன்று துன்பெய்த வன்னரி டு மாப்பைத
துரும்பொன்று திரத்ததலாற் சூழ்நதெவனீ செய்தனையே. (கூஉ)

அலங்கரிக்கும் வாண்மணிப்பை யாடரப்பூண் மார்பா
சலநதாற்செற் றண்டித் தமையபுநதா யென்ப
பலம்படைத்த வன்னனைப் பார்த்த வளவி
னிலங்கிளைத்து நின்றதன் லி நீபுரிநத தொன லன்றே. (கூங)

என்பிறைவி யேத்குசைப்ப வீரனிலிங் கதது
னின்று வெளிப்பட்டு நிகழ்த்துவா னேரிழையா
யொன்றுமன னஞ்சே லுரைத்தவா நீநோற்ற
பின்றை யுணைப்பாகம் பிரியாமை மெய்வைததும். (கூச)

என்ன வுரைஇக்குயிபுக் கெய்திக் கரத்தலுமம்
பொனனாக வில்லாற் புறவிடையே கொண்டொழிநது
தென்னார் செழுந்துணைக்கைச் செநதாமரை முகிழ்பப
மின்னா ரிடைதுடங்க மென்சிற் றடிகன்ற. (கூடு)

ஆலயந்தீந் தாய்மயிலி னம்பிகைதண் ணிம்பபுழற்
பாலனைந்து பைந்தாட் டதுமா தனத்திருநது
கோலமொன்று முற்றுறுப்புங் கோடாது நோநிறிஞ்ச
சேலடாந்து வான்றிருண்டு சேந்ததடங் கண்ணிமையா. (கூசு)

செய்ய கரவிரலிற் சின்முத் திரைசேர்த்திப்
பொய்யகன்ற வாகந்த போதவுரு வாய்நிறைந்த
மெய்யன் வியாபகத்துள் வேற்றுமா தானடங்கித்
தெய்ய வரியதவஞ் செய்தனளா லோரயனம். (க௦௭)

அம்மையொடு பெற்றபிரி வாற்றுமை பற்றியோ
கொம்மைமுலை யன்னுள் குயின்றவிர தங்குயித்தோ
வெம்மையெலா முய்விக்க வெண்ணியோ யாமலியோ
மும்மைவிழி மூர்த்தியவண் முன்னின்று னேறேறி. (க௦௮)

முன்னின்ற நாயகனைக் காண்டலுங்கண் முத்திறைப்பப்
பொன்னின்ற மேனி புளகரும்ப வுண்மலர
வன்னின்ற கூந்த லவிழந்து விரையுயிர்ப்ப
வன்னின்ற கொங்கை மலைவல்லி தாழ்ந்தெழுந்தாள். (க௦௯)

தாழ்ந்தெழுந்த தேவி தலைவாண் முகநோக்கிச்
சூழ்ந்துணரா நின்றவரு கட்டுணர்வுக் கெட்டாமே
யாழ்ந்தகன்ற துண்ணியவெம் மையன்மணி வாக்கான்
வீழ்ந்தவர மென்னை விளம் பிதியால் வல்லையென. (க௧௦)

கேட்ட கவுரி கிளர்ச்சிததும் புள்ளத்தா
ளீட்டமிளிர் செஞ்சடையா யெற்குநீ காட்சிதரு
கோட்டமிளித் தைவெள்ளி யிங்குன் குயிதொழுதுவார்
வேட்டவெலா மேவியிட வேண்டு மதாஅன்று. (க௧௧)

இக்கடிகொண் மாநகர்க்கியா னெய்து கடகமதிச
சுக்கிரவா ரத்திடைநின் சோதி மயவிலிங்க
மிக்கபெருங் காதல் விரவ வழிபடுவோர்
தக்கவகை நாற்பயனுந் தாம்பெறுதல் வேண்டுமால். (க௧௨)

ஊனிய நெக்க யுழுவலன்ப ரெண்ணிலர்க்குக்
கானிமிரும் பூந்தாட் டல்ப்புருளா நின்றவள்ளால்
யானினது பாகம் பிரியாமை யெஞ்ஞான்று
மேனியுட னொன்மியுடல் வேண்டு மெனவிரந்தாள். (க௧௩)

ஏகன் கவுமாரி யேற்றவெலா மீத்துரைப்பான்
பூகம் பொருகளத்துப் பூவாய் வடிவுகொடு
பாகம் பிரியா னெனும்பேர் பரிந்திங்க
ஊகம் பிலம்பார் நயந்த முழுதருளி. (க௧௪)

மன்னிப் பொலிதியென வாழ்மலர்ந்தெம் மாதரசை
மின்னிற் நிகழும் வியன்மேனி வாமத்துப்
பின்னிப் புணர்வித்துப் பேணிநந்தி யாதியர்க
டுன்னிப் புடைசூழத் தொல்கைலை சென்றணைந்தான். (ககரு)

இப்பா லுருவோ டிறையிசைத்த பேர்தாங்கித்
துப்பாய லூட்டியெமைத் துன்பொழிக்கு மம்மிகையாங்
கெப்பா லவருநசைஇ யெண்டொருநா யெண்டொருளாத்
தப்பாது நல்கித் தழைக்கின்றான் சந்ததழும். (ககசு)

பெருமாட்டி பாகம் பிரியாமை காம
லுருமாட்டி பாற்பெற்ற வொண்சரிதம் விண்டார்
திருமாட்டி காவிருப்பன் தேவனை நீரும்பூ
வருமாட்டி யர்ச்சித்து வாழ்வடுத்த வாறுரைத்தும். (ககசு)

ஆகத்திருவீருத்தம். ௧௦ உ.

பார்வதிபாகம்பிரியாவரம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

திருமால் வழிபடு படலம்.

காசிபக் குரிசிலைக் காதலிற் குலவினா
ளேசிலா வதிநிறா மேயந்தமா நின்றவான்
தேசினார் தம்மொடுந் திதிமகார் பண்டொராநாண
முகிநீள் வெம்பகை முண்டமர் செய்வுழி. (க)

தியவல் லசுரரைத் தேவரெவந் திட்டவர்
தூயதண் பாற்கடற் சூழலிற் சூட்டரார்
பாயலிற் பள்ளிகொள் பங்கயச செங்கணன்
மாயவன் றன்வயின் வல்விரைந் தனாரினா. (உ)

கடைக்கணிப் பளவினிற் கரையில்பல் செல்வமும்
படைப்பவள் கொண்டனைப் பரிதிசேர் பாணியாய்
தடைப்படா துலகெலார் தாங்கியோங் கெம்பிரா
னடைக்கலம் புக்குளே மஞ்சலென் றருங்கவே. (ங)

என்றசொற் செவியினா டேற்றுணர்ந் தாங்கெழீஇப்
பொன்றயங் கருவிலைப் பூந்துகில் வேயந்தகோ
னென் னுநீர் வெருவன்மின் னேறுநும் வரவென
வன்யினா ரார்த்ததுன் பமரர்கூ யிடுதலும். (சி)

கருடன்வண் பியன்மிசைக் கண்ணனா ரோகணித்
தொருவலா தியவுளா ருடன்வரத் தானவர்
மருவுசெங் களனகன் வந்துவிற் கால்வனோடு
யுருமினே நென்னநா னெலிபடுத் தானரோ. (௫)

அணிவகுத் தேற்றுநின் றகரரா யினரெலாங்
கணிதமில் கணைவனோக் கரன்மிசைத் தூவினார்
மணிநெடுங் குன்றின்மேல் வாரிதம் பலகுழிஇத்
தணிவறப் பெருமழைத் தாரைகான் றுலென. (௬)

ஊறுபா டொன்றுமின் றுவனாஹுர் திப்பிரான்
மாறுபா டிற்றதா வைரைநீ மாய்த்தியென்
றீறிலா வாணைதந் தெஃகிலங் காழியாம்
ஹீறுசேர் திம்படை விட்டனன் விடுதலும். (௭)

மண்டுவெளு சிகையழல் வாயுமிழ்ந் ததுவரக்
கண்டுகா ரவுணமாக் கடலுடைந் திரியல்போய்த்
தண்டரும் பிருகுமா தவனிலை ராலையுட்
கெண்டையுண் கண்ணினன் கியாதியைக் குறுகுடி. (௮)

பஞ்சரக் கிளிமொழிப் பஞ்சரக் கேரடிக்
கஞ்சமொத் தவிர்முகக் கறபினுக் கரசியே
தஞ்சம்வே றிலைநினை சரணடைந் தாமென
வஞ்சலென் றன்னமின் னபயநல் கிளைளரோ. (௯)

தனுமகார் யாரையுந் தன்வாரிற் றுன்னவைத்
தினிதிருந் தனளனா ணிறையெனும் மெரிநுட
முனிவொரீஇ மீண்டுந் ராழிநா மோதரன்
றனதுழிச சாரவத் தண்டுழாய் மாயவன். (௧௦)

திருகுவிெளு சினமிகப் சென்றனன் றுரபதப்
பிருகுவாச கிரமமேய்ப் பிள்ளையைப் பொற்றிர்
மருவெழிற் கியாதியின் வதனநோ நோக்கினுள்
பொருவருளு சில்லசொற புகலுவா ன்தியால். (௧௧)

வேறு.

ஆன்ற செய்தி யயர்த லயர்வித்த
லேன்று டன்பட லாய விவற்றினைச்
சான்ற வேதந் தருபுண் ணியமெனார்
தேன்ற வாது செழிறும் பூங்குழால். (௧௨)

இழிந்த கன்ம மிழைத்த லிழைப்பித்தன்
மொழிந்த தற்கனு மோதமிழ் மூன்றையு
மழிந்தி டாமறை பாவமென் றூர்க்குமாற்
பொழிந்த தண்கதிர்ப் பான்மதி போனுதால். (கங்)

உயர்ந்த நல்வினை யாவ துயிர்களுக்
கியன்ற வாழித மேய்ப்ப தவற்றினைத்
தியங்கு மாறகி தஞ்செய றீவினை
வயங்கு வில்லுறழ் வார்புரு வக்கொடே. (கசு)

ஒருவ னாலொர் குடும்ப முறுகண்மன்
மருவு மேலவன் றன்னுயிர் வவ்வுதல்
பொருவி லாவற மென்று புகலுநால்
மருணெடுங்கண் பொரவலை வார்குழாய். (கரு)

குடும்ப மொன்றிற் கொடுத்துய ரோர்குலங்
கடும்பி னோடுற்றக் காலக் குடும்பத்தை
யொடுங்கு மாறட றன்மமென் றோதுப
விடுங்க ணைக்கையில் வேள்கொள் உவுள்வதூஉ. (ககூ)

ஒர்கு லத்தினோ ஞ்ரவ ஞங்களுர்
சார்கு வாரெனிற் சாற்றிய வக்குல
வேர்கு மைந்திட வீப்பது மிக்கறஞ்
சீர்கு லாங்குமிழ் செற்றொளிர் நாகியாய். (ககௌ)

மாதொன் றோர்நகர் வைகிய மாக்களா
னாடொன் றுக்கிடர் நண்ணினவ் ஓர்முற்றங்
கேடொன் றத்தெறு கிற்பது புண்ணிய
மேடொன் றொண்முருக் கெள்ளு மிதழியே. (ககி)

ஆத லாற்பற்ப லண்டர்க் கயர்வயர்
யாது தானரைக் கோற வினிதரோ
நீதி நீத்தவந் நீசர்க் கிடங்கொடேல்
கோத கன்ற குமுதச்செவ் வாயினாய். (ககி)

என்ன வின்ன வியம்பலு மென்னடை
யன்ன மன்னவன் னாளிது கூறுவாள்
பொன்ன ளாய புணர்முலைப் பூமகண்
மன்னு மாற்பத்து மாலவ கேண்மியா. (ககி)

ஏதி லார்க்கிஃ திசையு முலகினை
யாதி மத்திய மந்தஞ்செய் மூவருட்
டீதி லாவொரு தேவெனு நீபக்க
பாதி யாதல் பரக்கழி விற்றரோ. (௨௧)

பொருவி னோடு புரைதபு புண்ணியர்
வெருவ ரத்தரு வெவ்வினை யாளரென்
பிருதி றத்தவர் மாட்டு மிரங்குபு
கருணை தூண்டல் கடவுட் கடனன்றோ. (௨௨)

ஆக்கு வானதி காரமயன் பெறச்
சீக்கு மாறு சிவன்கொள வாருயிர்
காக்கு மாட்சி கடைப்பிடித் திட்டீ
வீக்கு கிற்ப விழைதன் முறைமையோ. (௨௩)

கொத்தி யன்ற குணத்திர யத்தினுட்
சத்து வத்தைத் தரித்துளை யென்றுநின்
பொத்த னுக்கு புராணம் புலவது
மித்தை யோவன்மி வெற்றுப ராரேமோ. (௨௪)

என்று ரைத்த வினியன கூற்றினை
நன்று தன்செவி சார்ந்தி நவில்கின்ற
மென்று தீஞ்சுவைப் பாற்கட லுடின்பர்
துன்று யோகத் துயில்பயில் புங்கவன். (௨௫)

உம்ப ராரி லுருத்திர னந்தணன்
வெம்ப கைப்புலன் வென்றடி வேந்தன்யான்
கொம்பர் வாணி கொழுநன் வணிகனும்
பம்ப முத்தம் பதித்தன வாணகாய். (௨௬)

சிட்ட ரைப்பரி பாலனஞ் செய்வது
துட்டர் தம்மைத் துமித்துக் குலத்தொடு
மட்ட லென்றிவ் வரசர்க் குறித்தொழின்
மட்ட லர்த்தலை வார்வுறழ் தேமொழி. (௨௭)

மனுசர் மாதவர் வானவ ராமிவர்க்
கனிசம் வன்றுய ராற்றி யிடுங்கொடுந்
தனுச ரைத்தெற றக்கன் றெனக்கெழிற்
புனித பூகம் புரையு மிடற்றிலாய். (௨௮)

எனவி ளம்பலு மேந்திழை யோதுவான்
வனமி லைச்சிய மார்பபல் லாழிபண்
டினைவு ஞானிற் பண்ணை ரெய்துழித்
துணைய வன்னாற் றெழைத்திலை யென்கொலோ. (௨௯)

கயமு கத்தூக் கடிய னலியமுன்
னிபவு ளாபு மு லெண்ணெண்ண னாநா
ளயர்வு முப்பவு மாழிப் கரத்தூந்
மயர்வு மல்கு மடித்திலை பென்கொலோ. (௩௦)

திரிபு ரத்திடை ரெறைய நியரால்
விரியு நீர்நிலம் விண்முதல் யாவையு
பெரிது மாழாநது பேதுற்ற வற்றைநூன
றெரிசி னத்தி னிறுத்திலை பென்கொலோ. (௩௧)

என்ற வார்த்தை வினவின னேர்துமா
மன்ற வேமறு மாற்றம வகுப்பன
மின்ற யங்கு வியன்மணி ரீர்மறுப்
பொன்ற வாது பொலியு முரத்தினுன். (௩௨)

அறைந்த முவகை யாரும் பிராறபராய்
நிறைந்த பல்வர நேர்ந்தன சாகலான
மறைந்து நின்றெறும் மாய்ப்பவல் லென லென்
குறைந்தி டக்கழை கோட்டுமென் றேழினியே. (௩௩)

அன்ன ஈண்டிக் களப்பருங் காலமிக்
கின்ன லேய்ப்பவு மிசன்வ ளாவுற்ற
தென்னை யென்னி னியம்புவல் கேளிக
நன்னர் யாழ்நனி நான் கொளு முன்கையாய். (௩௪)

என்னை யாநிய விண்ணியி வர்க்கத்திற்
கன்னை யப்ப னருந் துணை நாயக
னென்ன நின்றரு வியும் பசுபதி
தன்னை யெள்ளுபு தக்கன் மகஞ்ஞெய. (௩௫)

விழைவி னங்கண் விபுதரெல் லேமும்போய்ப்
பழைய வல்வினை பாறா மதிமருண்
னெழயி ருந்தவி யுண்ணப்புக் கேமையப்
பிழைத புத்தனன் பிஞ்ஞகன் வீரனா. (௩௬)

அட்ட மூர்த்தி தனையா மவமதித்
திட்ட பாவத்தி னெச்சப் பயன் றுய்த்துச்
சிட்ட ராதலைச் சிந்தித்து வைகினான்
மட்டில் பல்பகல் வன்கணன் மானவே. (௩௭)

அவிச்சை யாற்பரம் யாமென் றெரோவழி
நன்றி நேமையந் நன்மியில் வன்பவந்
தனர்க்கு மாறு கருதியுஞ் சாலநாட்
கவிழ்த்த வுள்ளக் கருணையன் போன்றனன். (௩௮)

மங்கை பங்கன் வயின்வரம் பெற்றவர்
தங்க ளாருயிர் வெளவுந் தகைமையன்
வங்க ணற்கு மரிதரி தென்பராற்
பங்க மோப்பி முழுதுணர் பான்மையர். (௩௯)

தேவ ரேந்துயர் தீர்தரு செவ்வியிற்
றாவ ருஞ்சிவன் சத்தியைச் சேயென
வேவி யெண்டகு சூரபன் மாவின
தாவி கோடலின் றங்கு னடக்கினான். (௪௦)

சரணுற் றேமுயத் தன்னரு ளாகியே
பிரண வத்துழைத் தோன்றிய பிள்ளைக்கு
முரணும் வேழ முகத்தனை யூர்தியின்
விரவு வித்து விமல றெடுக்கினான். (௪௧)

மடிய முப்புர வாணரை யெம்பிரான்
பொடிசெய்து ஞான றுந்தன பூங்கழல் போற்றிய
முடிநொண் மூவருயர் தாரெனி னன்னவ
னடியர் மேன்மையை யார்சொல வல்லுநர். (௪௨)

மஞ்சி னோடுறழ் வண்ணனிஃ தோதலும்
பஞ்சி மெல்லடிப் பாவை பகருவாள்
வெஞ்சி லைக்கர வீரர்க் கமரகத்
தஞ்சி யோடுநர்க் கோற லறங்கொலோ. (௪௩)

தெரிந்து செவ்வன் புகழியென் றுளங்குத்
கரிந்த வுள்ளத்துக் கைதவக் கள்வர்பாண்
டிரிந்தொ ணிப்பினு மீர்த்தட லாமெனு
விரிந்த சீர்த்தியன் விண்டுவிண் டானரோ. (௪௪)

நெய்விழைந்தொளிர் நேமிசொற் கேட்டவ
 ஞாய்வி யென்றிங் கபயம்புக் கோர்தமை
 மெய்வி ராமுயிர் வீட வரினும்தான்
 கைவி டேனெனக் கட்டுரைத் தாளன்றே.

(சுரு)

மாது ரைக்கு மறுத்துவை யின்மையா
 னாது கொல்ல லுலைச்சிவை போல்விழி
 மீத முற்கொழுந் தோங்கி வெளிப்பட
 வேத னத்தன் வெகுண்டன னென்பவே.

(சுக)

திருகு சிந்தையன் செங்கைச் சரிசையாற்
 டிருகு தேவி கியாதிப் பெயரினா
 ஞருவு நேர்வகிர்ந் தாவி யொழித்தனன்
 குருதி யெங்கணுங் கொப்புளித் தோட்டர.

(சுஎ)

பின்ன ராங்கவ டன்வயிற் பேணிய
 துன்ன லாரை யொருங்கு தொலைத்தன
 னன்ன காலை யருந்தவன் போந்துதன்
 பன்னி மேனியைப் பார்த்துப் பொருமுடி.

(சுஅ)

கண்ணின் வாரி கலுழியின் வாரந்துக
 வுண்ணி லாய வுணர்வு புணர்வற
 மண்ணில் வீழ்வுற்று வாய்புலர்ந் தாங்குயிர்த்
 தெண்ணி வாழ்க்கைத் துணையை யிரங்குவான்.

(சுக)

வேறு.

என்னுரையை யென்றானு மெட்டுணையு மெள்ளாது
 சொன்னபரி செல்லார் துணைவின் மகிழ்ந்தியற்றித்
 தன்னமுகஞ் சாம்பியிடக் கண்டாற் றவப்புலர்வோ
 யின்னுயிரே மின்னனையா யான்றமிப்பச் சென்றியென்னே.

(ரு0)

நோய்க்கு விலக்காகி நூலின் விதித்தனவாய்
 வாய்க்கு முடற்கு மனக்கு மினியவுண
 வாக்கி யெனைவிருந்தோ டார்வித்த விற்குரிய
 பாக்கியமே நின்னிழந்த பாவியெங்ங னுய்வேனே.

(ருக)

கற்றுவைப் போலக் கசிந்துருகு பேரன்பு
 வற்றாமே யோர்படித்தாய் வைகலுமென் மாட்டுடைய
 முற்றாத கோங்க முகைநேர் முலையாய்நீ
 யிற்றி யென்றோர்ந் து மிருந்தேன்கன் னெஞ்சேனே.

(ருஉ)

பன்னவகை யானீ பரப்பியபூஞ் சேக்கையில்யான்
றுன்னுதலும் பாதக் துணைவருடிப் பின்னுறங்கி
முன்னொழி ம் பேதாய் முடிந்தா யினியநதோ
வென்ன விருகண்ணு மிராத்துயில மாட்டாவே. (௫௩)

நோன்புக் கியைவ குறிப்பா னுனித்தமைத்திட்
நீன்புக்க மெய்ந்நிழலி னேவா தெனைத்தொடர்ந்து
நான்புக்க முன்றா நிலே நிறுத்த நல்லாய்நீ
வான்புக்கா யார்துணையா மாநிலத்து வாழ்வேனே. (௫௪)

வுன்னை பிதாவினுட னூசாரி யன்டுறய்வம்
பின்னையிவண் வேறுவரென் றுள்ளத்துப் பேணுமை
யென்னையே யெல்லாமாக் கொண்டு தொழுதெழுலா
யுன்னை யிகந்தேற் கொருபகல்பத் தாழிமைத்தே. (௫௫)

நாணமட மச்சம் பரிப்பென்னு நாற்குணமுங்
சேகானாக ளு மேனைக் குணமு நிறையுமொன் றித்
காணவுருந் தாகஞ்சுக் காட்சி தருபுனிதாய்
சேணபின்னார்ப் பென்மை தெரிப்பதற்கோ சென்றாயே. (௫௬)

ஆயாதார் சேதற் கருமருங்குள் சேர்ப்புறையு
மேயாது சான்ற வெழிலார்பதுமைக்குக்
தாயாய கட்டழகி நிற்போற் றநியேனு
மாயா வறையெனது வன் றயச மாறாதே. (௫௭)

வன்பு தனத்தின்பி மனத்திலலா மாநரசி
யன்புகெழீஇ யான்ரு யறத்திறகுர் சாதனமா
யின்புதவி நின் னுளநீ யின்றென்னைக கைவிட்டுத்
துன்புமிடைத் திம்பர்த் துறந்தா யினுதகவோ. (௫௮)

கண்ணுக் கணிகலமே கற்புக் கணிகலமே
பெண்ணுக் கணிகலமே பெட்டிப் கணிகலமே
மண்ணுக் கணிகலமே மாமைக் கணிகலமே
விண்ணுக் கணிகலமாய் மேவினையென் றீவினையால். (௫௯)

என்பிறங்கி மெல்ல வொருவா மிடர்க்கடனு
ணின்றெழுந்து தேர்த்தந் நகற்பி முழுதுளத்தி
ன்னுணர்ந்தான் ஞாங்கர் நடுங்கிமா ழாந்துவெருடும்
பென்றயங்கு மாட்டினை நோக்கிப் புகல்கின்றான். (௬௦)

அச்சத்தாற் காவென் றடைக்கலம்புக் காரைவயின்
வைச்சுப் புரந்த வளர்கருணைப் பைம்பிடியை
நச்சித் தகாதனவுந் தக்கனவு நாடாதென்
ணிச்சைப் படியே யியங்கியபெண் ணுரமுதை. (3௮௧)

நீநு சிமிது நிணையப் புவனங்கட்
காது நடுவீழிவ் வாக்கு மமலசிவ
சோதி யடியேன் றுணைபென்று சூழ்கலா
யேதிகொடூர் தாயுணையன் றியார்மாலோ யீதிழைப்பார். (3௮௨)

மைமாறு வாகூந்தன் மாமதிரேர் வாண்முகத்து
வைமாறு வேற்கண் மலர்ச்சேக்கைச் செல்வியைப்பெற்
றைமாறய்க் கென்பன்னி யன்றளித்த நன் றிக்குக்
கைமாறுப் போலுமல ளாவி கவர்ந்தனைநீ. (3௮௩)

செம்பொருள வாநிகமர் சென்னியுஞ்சி வாகமமுஞ்
சாம்புவே யார்க்குத் தலைவனென ல் மெய்யாரிற்
பம்பொழிவி வண்ணத்தாய் பத்துப் பவமெய்கி
யிம்ப நுழையென ளிடா னெ றுழர்சாராம். (3௮௪)

ஊங்கழுங்க வைதநற்பி னுங்குநத நீங்கியான்
றேங்கினர்த பூங்கழலே சேர்ந்துளன லென்பன்னி
யீங்குணர்ந்து முன்வருக வென்னவவ டிருகிவிழித்
தாங்கெழுந்தா டாபதனு மாருநி னின்றெழுந்தான். (3௮௫)

அல்லாடு கண்ட னடியார் குழிப்பளவின்
மல்லார் தசைசெய்க்தோர் வாரநரம்பென் றிம்முதல
வில்லாத வென்பு மினிதாவி யெய்துமெனி
னெல்லா நிறைந்தவுட னீதுயிர்க்க தற்புதமோ. (3௮௬)

மாதவன்வாய்ச் சாபமா'இ மாதவன்கைச் சாபமொரீ'இ
யாதவ னேராழி நழுவ வடியற்ற
பாதவம்போல் வீழ்ந்து பதைத்துப் புரண்டமுட
வீதவமா காதினியா னென்செய்கென வுப்த்தோர்ந்து. (3௮௭)

காசியனீர்க் காசினியிற் காசிமுதற் காசினகர்
முசியவண் வாழிலிங்க முர்த்தியெலாம் போற்றல்செயாத்
தேசிகவாக் தென்பாலிற் செலவாணுக் காசுழான்
மாசிரியுஞ் சீர்வெற்றி மாபுரநேர் தோன்யிற்பே. (3௮௮)

தென்னகரந் தோறுமவி தெவ்வு சுரர்செறிவாற்
பொன்னகரம் வீழ்தருமப் பொற்பதியைத் துன்பனைத்தும்
பின்னகர விற்பம் பெருக்கெடுத்து முன்னிர்ப்பத்
கன்னகரஞ் சேகரத்தின் சார்முதிழ்த்துச் சார்ந்தனனால். (௬௯)

தேரோடு வீதியினைச் செவ்வே கலாய்ப்படர்ந்து
காரோடு பைம்பொருளெப்பக் காண்பார்க் கருள்பரம
னாரோடு வெற்பரைய னன்று வளர்த்தவுமைப்
பேரோடு வன்றேற்றம் பெற்றநிருக் கோயில்புகா. (௭௦)

சூய நறுந்தண் சுவையுனல் சூழ்கிடப்ப
வாய நடுவட்பா சடைமிடைவுற் றாங்காங்கூ
சேய கமலந் திகழ்தலாற் றுன்பள்ளி
மேய கடலின மினிருந் தடங்காணாஉ. (௭௧)

உள்ளும் புறம்பு மொருவா வழுக்கினொடு
தள்ளுந் தகையவலாத தாபந் தணந்தொழியப்
புள்ளும் பொறிச்சுரும்பும புமென் பெடைதழீஇ
நள்ளுஞ் சிறப்பிற்றந் நற்றிர்த்தந் தோய்ந்தெழுந்தான். (௭௨)

ஆயுத்த மோத்தமப்பட் டாடையிரண்டிலு
மீயுச்சி முன்ன விதித்தவற்றில் வெண்ணீறுவி
சாயுச்சி யாநந்த சாதனமாடு சாதனமுந்
தோயுற்ற கோலத்தான் றாயவெழுத் தருளோதி. (௭௩)

மெய்வாய்கண் முக்கு ரெ வியென்னும் மெய்யொழி
யைவாய பார்த ளவாயபுலம் போக்கடக்கிச்
சைவாக்கி சேசரமால் பையவே தம்பாதி
யுய்வா னடநது விடைவிடைபெற் றுள்ளனைந்தான். (௭௪)

மன்னிதிகா சத்தையுயர் மாட்டுவரை மாட்டுவரை
நன்னிதிரால் வாயாணை நாப்பணிள வல்லிவல்லிக்
கன்னிதினை தோளாணைக் கால்வணங்கி மெய்ப்பெருமான்
சன்னிதியி லெட்டுறுப்பான் முன்னுமுறை தாழ்ந்தேர்ந்தான். ( )

பாகம் பிரியா டிருமுன்னும் பஹரமுட்
டாகந் தவாக் தரைமேற் பணீஇத்தளியை
வேகந் கெழுமாது மெல்லவெழு கால்வலஞ்சூழ்ந்
தேக்கன் பழம்புந் திடங்கொண்ட வீசனெதிர். (௭௫)

மீண்டு மணுகி வியன்பூ சனையுநற்ற
வேண்டு மெனமனத்து மீதூர்ந்த வேட்கையினு
ணண்டு கலப்பை யனைத்துந் துறுவித்து
மீண்டுளசித் தாந்த நெறியுளியஃ தாற்றுகிற்பான். (எஎ)

நாகவுல சுத்த நளிமண் ணுலகத்த
மாகவுல சுத்த வுபகரண மந்திரததாற்
பாகமுறத தூய்மை படுததுமா யாமயத்தன்
தேகமதைத் சுத்த சிவமெய்யாப் பாவித்து. (எஅ)

சுந்த மல்தயிலக் காப்பிலங்க மூத்திக்கு
முந்த வினிதாட்டிப் பின்னர் முனியாவின்
வந்தனவைந தத்தொகைய வானமுதந தேனிளநீர்
சந்தமவிரைத் தண்கமல மின்னவபி டேகியுட. (எக)

மெல்லியன வெற்றாடை கொண்டுதிரு மேனியிசைப்
புல்லியதட் பத்தைப் புலர்த்தியினைத் தென்னவிலை
சொல்லியவொண் னுறுழைநுண பட்டுத் துகில்சாததி
நல்லிய னுற்றத்து நளிரசாநது மட்டியா. (அ0)

சாம்பூ நதத்திற் சமைந்த வுபவிதம
வாம்பூ ரணகிரணக் சுற்றைமணி மோலி
தாம்பூல நேருருப்பூண் சால்பட்ட மேனகலன
தேம்பூவா னாய தெரியல்வகை சீர்ப்பவண்ணி. (அக)

திசுந்த பரியநதஞ் சென்று கமமுஞ்
சுகந்த பரிமளத்த தூபத்தி னோடொப்
பிசுந்த பரிமிதமா யீண்டுகடர்த் தீப
முகந்த பரிவின்மனு வோதியெதிர் கோட்டி. (அஉ)

நெய்தவழ்நது வாரப் பசும்பொன் னிறப்பருப்புப்
பெய்தமைந்த வன்னம் பிணர்தீ ரிலிருசச்சா
நெய்தநன்று வாக்கி யியன்றபுளிஞ் சொன்பு
வெய்தகன்ற வக்கார மிக்காரத்த பாலடிசில். (அங)

உருதியவிரங் கூதி ருழைத்தோன னுவாமதியின்
சுந்திரிகை போலுந் தவளந் தழீயுயந்தி
நந்திவிர வோதனமற் றேனை நலத்தபதம்
வந்திவர்குய் வாசக் கருனை துவைவறையல். (அச)

மோதகமா டாபூப மொப்சவையி ல்ட்கெங்கண்
மேதகைய வப்பமுதிர் வெந்தை யதிரசத்தோ
டோதவரு வேறுபல்சிற் றாணினிய பானகமுப்
பேதமுறு திங்கனிமுற் பெட்கும் பலவர்க்கம். (௮௫)

பாடலமென் போது பயின்ற நுந்தண்ணிர்
பீடணவு பூகப் பெரும்பவளச் செங்குலைப்பாக்
கீடரிய பைந்திரைய லின்முகவா சம்முதல
வாடகம ணித்தட்டி லார்வித்து நேரிருவி. (௮௬)

நாத மணிகறக்கி நன்மரபின் மந்திரித்துச்
சீத மலியுந் தெளிபுனறெ ளீஇச்சுழற்றி
யாதரவு சான்மில் வணைத்தையுமெம் மம்மையப்ப
நீதையயா னுண்டருள்க வென்று நிவேதித்து. (௮௭)

ஆப்பான் மகாதீப மன்மியுநா னாவித்தத்
துப்பார் சுவலைச் சுடர்கல் சுடர்வித்துத்
தப்பா துபசார சோடசமுந் தானியற்றி
முப்பாழ் துமிக்குங் குழிப்புணர்த்து மூன்றுதளம். (௮௮)

கொண்டுதிசு ழாநின்ற கூவிளந றுந்தளிரான்
மண்டுதிருப் பேர்சொற்றர்ச சித்து மறுவலுங்கற்
கண்டுபடு பாயசமுந் பண்டங் கனிந்தருத்தி
யெண்டுகுதற் பூர மிலக்கி முறையிடுவான். (௮௯)

தேவாதி தேவ திருவெற்றி யூரிலெந்தாய்
மேவா ரெயிலடநீ வெஃகியஞான றுன்கரத்து
ளோவாகப் பெற்றார்வே மியாரென் றிறுமாப்பே
னவா பவக்கடல்வீழ்ந் தாழ்ச்சிமுறை யோமுறையோ. (௯௦)

சுந்தோ லிடுஞ்சீர்த் திருவெற்றி யூரிலெந்தாய்
முந்தோர் விழிதொட்டு முண்டகமா நின்கழற்கீழ்த்
தந்தோ வியத்தெழுது சக்கரம்வாய்த் தேமாப்பே
னந்தோ பவக்கடல்வீழ்ந் தாழ்ச்சிமுறை யோமுறையோ. (௯௧)

தென்னே வுறாத திருவெற்றி யூரிலெந்தாய்
சென்னே நெய்யோதித் தேவி நறுமுறுப்ப
வுன்னே டிடப்பா லுறைவுள்ளி யூங்குகப்பே
னன்னே பவக்கடல்வீழ்ந் தாழ்ச்சிமுறை யோமுறையோ. (௯௨)

செய்யோய் சிவனே திருவெற்றி யூரிலெந்தாய்
பையோ வெனுமல்குன் மோகினியாய்ப் பற்றுபுசின்
மெய்யோ கையிற்புணர்ந்து சரத்தாவை மேலுயிர்த்தே
னையோ பவக்கடல்வீழ்ந் தாழ்ச்சிமுறை யோமுறையோ. (௯௩)

அச்சோ மனுவெனக்கெ ளண்ணல்வெற்றி யூரிலெந்தா
யச்சோ வழிப்பானீ யூராத வகனிலத்தே
ரச்சோடி யறுழியே முகியுணைத் தாங்கியா
னச்சோ பவக்கடல்வீழ்ந் தாழ்ச்சிமுறை யோமுறையோ. (௯௪)

பஞ்சகத்தால் விண்டு பழிசுக முறையீடு
வஞ்சகத்தார் வார்த்தைபுகா வள்ளல் செவிப் புகலு
நெஞ்சகத்தை வெளவு நிலவுலவு வேணிமுக்க
ணஞ்சகத்து நின்று நகுளநாற் றேள்பொலிய. (௯௫)

வண்ணியவெக காலுமன்பக் கீவா னிமையாச்சேற
கண்ணியமர்ந் தோர்பாற கலந்திலங்க நந்திகனா
நண்ணியமன் தேத்த நமாது பரமபதி
புண்ணியசொ ருபவிடை யேறியெதிர் போந்தனனால். (௯௬)

நாடினா னன்றுதிருக் கோலத்தை நாரணனே
ரோடினான் சித்தத் துவகை யுவட் டெழலா
லாடினான் வீழ்ந்தா னழுதான் நெழுமுதெழுந்தான்
பாடினான் சாமம் பரவசனாய் நின்றொழிந்தான். (௯௭)

பின்னரொரு வாறு தெளிந்து பெருமாலை
யன்னமலை மன்ன னளித்த சிறுமாலை
நன்னரடி போற்றி நயந்தெம் மிருகுரவ்
ரென்ன தவளு செய்தே மெளியேசீ ரிங்குவா. (௯௮)

என்றுபரா யமபகங்கா லின்ப வருவியுரக்
குன்றுழியத் தாலுக் குழறப் புளகருமா
வொன்றுமுடல் கம்பிப்ப வுள்ளங் கரைந்துருக
ஈன்றவனை நோக்கி நிம்லன்மணி வாய்மலலான. (௯௯)

நல்லபுந் டார்த்தமொரு நான்கையங்கா முற்றோகரு
வல்லைதா வற்றுகி வல்லா லீவற் றாறையெல்லாம்
வெல்லுதலின் வெற்றிகர்ப் பேர்த்தாய் வீண்டெமைநீ
யொல்லுவகை யன்பா லுளுந் துவழி பாடுவந்தாம். (௧௦௦)

வேட்ட வர மென்னை விளம்புதியே லீதுமெனக
கேட்டபுயல் வண்ணன் கிளப்பான் பிருகுமுனி
மாட்டகலாக் காதலியென் மாமி தயித்தியரை
வீட்டவிடாக் காரணத்தன் லெய்யாடன் மெய்போழ்நதேன். (1)

கண்டவிரு டசன் கனன்று பிறப்பொருபான்
மண்டலமீ யெய்துபுரான் மையாக்கு மாவைதான
றண்டமிது நனருகத் தண்கருணை பாலித்துத்
தொண்டனேற காத்தி சுயம்புவே யென் றிரந்தான். (க0௨)

அக்கூற்று வாரகுழைக்கா தண்முதலும் வேதாதி
யெகுகறறு டுலு மினிதுணாநத மாணிநற
மிக்கூறு வண்மலராற் பூசிதது வேண்டலுங்கோ
பக்கூறு மாற்று பதததான் பகர்கின்றான். (க0௩)

சொற்ற பிருகுவெனுந் துயோன சடசித்தா
வுற்ற பிரபஞ்சத் துள்ளெமையு யூ வித்தகென
ணற்ற பசுவோ டளப்பரும்பா சபபொருளைக்
கற்ற புலங்கடந்த நம்மகத்துங் காண்கிற்போன். (க0௪)

ஆர்த்தி யபியாத வ்னையதவ னேத்திரமெம்
மூர்த்தியொழித் தொன்றையுநா டாவம முனிவாக்கெரு
சாத்தியல தோதா தவனுடைய சிந்தனையெம்
பூர்த்தியிடை யனறிப புணராதா லெப்போழ்தும். (க0௫)

முற்றுணாநதேங் கண்ணனான் வைத்தமுதிா மெயயன்
பிற்தெனவொண னுத்தனு மீன்டொருவா ருயுங்கா
னற்றகுதி சாலயாய்க்கு நாள்பலபன் னென்புநது
பெற்றவிளவு சேய்பாற பெருகுபரி வெற்றறறே. (க0௬)

அன்மருவா நெருசத் தவன்கரத்தா லர்சகிக்கும
புன்மலரெம மெய்க்குமைமென் பூங்கையினுங் கின்புறுக்குந
தொன்மறையோ னேததெடுப்புச சொன்னால்வா யானிளவல்
சின்மழலை வார்த்தையினு மெருபெ விக்குதாதித்திக்கும. (க0௭)

எதுக்க ளாலு மெடுத்தமொழி யாலுபிக்கு
கோதிக்க வேண்டி துணைதுசில ரோதிதனை
சாதுக்குள் சடாகவெனய சாற்றுமறை யுயத்தயுநது
மடதுக்க நீங்கநமை வந்தடைந்தா னப்பெரியோன். (க0௮)

நீவரிய நீள்சுருதி நின்னை விதியையும்பார்
காவலனை யென்றாழைக் காமம் மதியைவின்தால்
பாவகனீர் மண்ணைப் பரமென்றாக் காங்கிறாப்படி
சீவபரி பக்குவத்தை நோக்கியெனச் சிந்தைதெளி'இ. (க௦௬)

மேதகவி னோங்கி விளங்கு நிகமாநதந்
நீதியலாச் சுத்த சிவமே தியேயபதி
யேதிலரெல் லாமவனை யெண்ணியின்பு மேம்பகுவென்
றேதியமெய் யோர்ந்தெமது தாள்ரேர்த்தா னும்மேரீலான். (1)

சத்திசி பாதந தலைப்பட்டார் தம்பொருட்டியா
முத்திரெழி நான்காப்பாத்து மொழியருணா
னத்தி யுணர்ந்துபர ஞானமுறீஇ யெம்மொடுதா
னத்துவித மாய்ப் பீபா னைந்தந் தாய்க்கின்றான். (க௧௪)

அன்ன னிசொப நாமு மனுக்கரிது
பொன்னுந வின்னும புதல்கின்றாக கேளிக்தை
யின்னத வெழுநூன்று மெய்யாநந் தொண்டரொன்று
சொன்னுந் பயந்கன்று வானா தொலையாதால். (க௧௨)

பல்லா யிரவியவு னீத்தெமையே பற்றியுளா
ரெல்லா வுலகு மினிது படைத்திருவி
ரில்லா தழித்து நினைப்பின் மறைத்தருள
வல்லா ரெனினையார் மான்பினிபென பொய்யுவதே. (க௧௩)

பூவருபென் வாழ்க்கையனை புத்திரர்தாய் தந்தைதமர்
யாவருநம் பூங்கழலென் றெண்ணியிது மார்போர்க்குத்
தேவர்முத லோவணங்கித் தொண்டு றெயற்பால
ரேவலவர் கொள்வெஃகின் யாமுமற மனனே. (க௧௪)

உள்ளமெமக் கீந்த வுழுவலன்பா மேம்பாடு
கள்ளவிழுஞ் செய்ய கமலத் திருந்தயனே
விள்ளவொரு ரற்றும் விறலில்ல நீயுமனை
தெள்ளவிதந் தோதுந் திறத்தா ரெவரம்மா. (க௧௫)

வானந் துளங்கினென்னை மண்கம்ப மாபினென்னை
தானம் பெயர்ந்துவரை தான்றொமாற் றெய்தினென்னை
நீனம் படிவென்னை வெய்யகடா வீழினென்னை
பூனந் தழாநுநமக் காட்டாட்ட வுத்தமார்க்கே. (க௧௬)

ஒட்டிலொளிர் காஞ்சனத்தி லொத்தியங்கு முள்ளத்தார்
கேட்டினொடு மாக்கங் கெழுமாத் திருவுடையா
ரீட்டியபே ரன்பா லெமைக்கும் பிடலன்றி
வீட்டினையும் வேண்டார் விறந்தநெடுஞ் சீரடியார். (கக௭)

ஆயாதி யம்புமெழுத் தைந்நுடைய மெய்த்தொழும்பர்
பேயாதி யாவணுகல் பேர்கென்பர் காலனைவெந்
நோயாதி நோவரினு நூமினிலை யெம்பெருமா
னீயாதி யென்று பிறதெய்வ நேரந்திரவார். (கக௮)

வெண்டிரு நீரே விரைநாறு சாந்தமாக்
கண்டிகையே சாலக் கதிருமணி யாரமாத்
தொண்டினிதெம் பாற்புரிவே தொல்லைமுறை செய்தொழிலாக்
கொண்டிறுமார் தின்புறுவோர் யாதுங் குறைவில்லார். (கக௯)

தாமருவு காயமுதல் யாவுநம்பாற் றந்தொழிந்தார்
யாமலது வேறொருபற் றின்மையா லுடுவது
மாமகிழ்வு மெங்கண்ணே வைத்த தொழும்பர்ப்புரி
நாமலியுந் சீயவற்றை நல்லவென நாங்கோடும். (க௨௦)

மாதிலனை வாமத்து வாழ்வித்த நம்பொருட்டுத்
திதுபல வாற்றினரு மீண்டு திருவடிபுக்
காதரவால் வேண்டிடின்யா மாற்றுவோ மன்பருக்குப்
பேதையர்கள் ரெய்புன் பிழையும் பொறுக்கிலேம். (க௨௧)

சித்த மிறந்து சிவாநந்த மேலீட்டாற்
பித்த ரெனவும் பொரிது பிராராஜே
ரத்த ரெனவுமுழி தந்திடுவ ராயினுநம்
பத்தரை யாமாகி பாவித்தல் வேண்டுமால். (க௨௨)

என்னவொரு வாறுதொகுத் தியார்க்கு மளப்பரிய
தன்னடியார் சால்பனைத்துஞ் சாற்றித்தற் சார்ந்தவரி
யின்ன லுழவாமை யிருடி மொழி பொய்யாமை
யன்ன கடுவுண்ட வழுதவாய் விண்டருள்வான். (க௨௩)

பந்தமிலான் சொற்றாங்கு நீமேம் பவம்பத்து
னோந்தி லனுக்கிரக மற்றைந்தி னிக்கிரக
நந்த விழைத்துண்ணை நயந்தாள்வோ நின்றிறவி
யுந்த வுலகிற் குபகார மாய்முடிக. (க௨௪)

என்ற திருவாக்குக் கேட்டலுமே யிந்திரைகோ
 னன்று மகிழ்கூர்ந்து ராயகரீ நேர்போந்து
 மன்ற வருளொறுப்பு வைத்தாள் வென்னோற்றேன்
 முன்றமியே நென்ன மொழிந்திறைஞ்சி நின்றற்கு. (க௭-௫)

வெள்ளியமெய்ச் செங்கண் விடையான் விடைகொடுத்துப்
 பொள்ளெனத்தொல் வன்மீகிப் பொற்குமியின் பாற்கரந்தா
 னொள்ளொளிக்க வுத்துவஞ்சே ரோங்கன் மருமத்தான்
 மெள்ளவரி தந்திலொரீஇ வைகுண்ட மேயினான். (க௭-௬)

வேறு,

வெருவொ ழிந்தவன்
 றிரும டந்தையை
 மருவி வாழுஞான்
 ரெருதி னத்தரோ. (க௭-௭)

சோம கன்னெனு
 நாம தானவன்
 பூம னித்தர்துன்
 றீம வாயினான். (க௭-௮)

ஆவ வந்தணர்
 தேவர் தாபதர்
 யாவ ருந்துயர்
 மேவ ரும்படி. (க௭-௯)

நாத ரூபமாம்
 வேதம் வேள்விநீ
 டோத நீரினுட்
 போத ராப்புக. (க௭-௧௦)

பின்றை வேட்பிவட்
 பொன்றி மாய்கலிற்
 கன்று வெம்பிசி
 துன்ற மாழ்கியே. (க௭-௧௧)

சுரரோ டிந்திர
 னுரவு நேமிபூங்
 சுரம ணிந்தவற்
 ரரண டைந்துமேல். (க௭-௧௨)

அறையும் வெய்யவன்
மறைக வந்தமை
முறைக ரைந்தவற்
பறைவி யென்ன லும். (கந௩)

கேட்ட வச்சுத
னாட்ட மேனியாய்
வாட்ட நிற்கெய
வேட்ட வருசனை. (கந௪)

கோறு மஞ்சனீ
சேறி யென்றொற்
றேறி மீண்டனன்
வீறு வச்சிரன். (கந௫)

பின்னா நாரணன்
சொன்ன றீயவன்
றுன்னி வைகிட
முன்னி யோராநதுடன். (கந௬)

பிருகு சாபமும
பொருவி நெய்வமும
பெரிதி யக்கலா
விருநி லத்திழீஇ. (கந௭)

மயிலை யாய்ச்சனித
தயிர்கொள் வாகடற்
பயில்லு சோமக
னுயிர்கு டித்தனன். (கந௮)

உகவை நெஞ்சின
னகல்பு வித்தல
மிகவ ளத்தக
நிகம நாட்டினான். (கந௯)

தோம ளாவிய
சோம காசுரக்
கோம கன்றனை
யாம லாதியார். (க௧௦)

முருக்கி யாரணம்
பெருக்கு வாரெனாக்
கருத்த கத்தறச்
செருக்கு கிற்புழி. (௧௪௧)

நெடுங்க டற்குண்முன்
மடிந்த பாவியோ
டுடங்கு றைந்துளான்
மிடைந்த வென்றியான். (௧௪௨)

வந்த டர் த்தலுஞ்
சந்த மீனுருத்
தந்த மாதவ
னந்த வாதனை. (௧௪௩)

யசன மாந்தர்பால்
விசன முட்டுபொ
சசன னைச்சம
னசன மாக்கு |. (௧௪௪)

வெங்க னுனவ
னங்க மாகிய
சங்கம் வேயந்தனன்
பொங்க மீக்களி. (௧௪௫)

இருவ கைப்பட
வருத ருக்கன்வீந்
தருகு ணர்ச்சியன்
பெரும யக்கினன். (௧௪௬)

நிலத்தொன் ருவிமுற்
றலக்கண் சேரிய
நலத்தம் போதியைக்
கலக்கங் கண்டவன். (௧௪௭)

மேல மாதிரி
பால னிங்கனை
கால காலன்மாட்
டோல மிட்டனன்.

சூகன்ற னாலுறழ்
விகந்த தாணுவல்
வுகண்ட மீன்களே
டகந்தை கட்டனன். (கசக)

வேறு.

ஈத மைஇக விபச்சத
மேத னம்பன் வியன்பிர
ஈத மெள்ளிய தன்மையான்
மாத வத்துரு வாசனும். (கௌ)

முத்தன் வைதலு முழ்கிய
மெத்து பல்வள மீட்கிய
துத்த வன்கட ரெல்வரை
மத்து நட்டு மதிக்குநாள். (கௌ)

அந்த மந்தர மாழ்வுகண்
டுத்து மாறுனி யும்பர்கோ
னந்து தாங்கியை நண்ணின
னெந்தை காத்தி யெனத்தொழ. (கௌ)

மாமை நீனிற மாயவன்
நீமை தீர்ந்த பயோததி
சுமை யூடமிழ் திண்கிரி
யாமை யாயுருத் தாற்றினான். (கௌ)

நரலை நன்று கடைந்திடக்
கரவு கொண்ட கணக்கிலாத்
திரனி யங்கள் செறிந்துமேல்
வரலு மோகையன் வாசவன். (கௌ)

கவர்பு சென்று கவின்குலா
வுவளை யுற்றன னுற்றபி
னிவறு கிற்பதொ ரித்தொழி
லெவரி யற்றுவர் யாமலால். (கௌ)

என்ன வெண்ணுபு கேசவன்
முன்ன மொப்ப முனைத்தன
னன்ன தன்மை யறிந்துதிங்
கன்னன் மொக்கு கணைசனை. (கௌ)

உய்த்தக் கூர்மவெந் நோட்டொடு
தைத்துச் செற்றிய தற்பழம்
புய்த்திட் டேழ்பொழில் போற்றினான்
மைத்துச் சீர்த்த மணிக்களன்.

(கரு௭)

வேறு.

நிற்க வின்னது நீடு மாற்றலா
நெற்க மின்றுபெற் றுவ ரத்தினுன்
பொற்க ணைனைப் பெயரி யான்புவிப்
புற்க லர்க்கெலாம் புதிய கூற்றான்.

(கரு௮)

பண்டு வையகம் பேர்த்துப் பாதலங்
கொண்டு சேறலுங் கோணை விண்ணவர்
விண்டு வின்புடை விளம்ப வெந்திறன்
மண்டு வன்றியாய்த் தோன்றி மாலவன்.

(கரு௯)

இரணி யாக்கனை யிணைம ருப்பினான்
முரணி யீர்ந்துடன் முருக்கி முன்னையிற்
றணி தாடியாக் தன்னை யின்றியோர்
சரணில் பார்த்தெனத் தருக்கி விஞ்சுபு.

(கரு௦)

உலகி னுக்குநோ வுறவு னைத்தல்கள்
டலரின் மன்னியா னுதி வானவர்
நிலவு லாவிய நீர வேணியன்
மலர டித்தொழா வரவு ரைத்தனர்.

(கரு௧)

நாட்ட மூன்றுடை பாத நெய்ப்பென
வேட்டு ருக்கொடு போந்து 'மேதினி
கேட்ட னீங்குமா றனைய கேழலின்
கோட்டை வேரறக் குற்ற னிர்த்தனன்.

(கரு௨)

சில்ல வானியஞ் சென்ற பின்றைவா
ளெல்ல னுக்குமெய்யிராணி யப்பெய
ரல்ல டர்ந்தவுள் ளவுணர் காவலன்
புல்ல வல்வரம் படைத்து ளானரோ.

(கரு௩)

உரவு நீர்முடை யிர்பி யொள்ளொளிக்
தரள மாமணி தன்னை யீன்றெனப்
பிரக லாதனும் பெயரி னோங்கிய
வரகு மாரனைப் பயந்து வாழநாள்.

(கரு௪)

உலகம் யாவையு முறுக ணேய்த்தனன்
புலவ ரச்சுதன் புடைய வன்புரி
கலக மோதலுங் கண்ணன் றோன்றுபு
வலன மன்றதோர் நரம டங்கலாய்.

(ககரு)

தந்தி போலுமத் தான வேசனை
யந்தி மாலைவா யணிகொள் வாய்தலா
குந்தி யுருவார்த் துகிரி னாலுடல்
கொந்தி யீர்ந்திழி குருதி மாந்தினான்.

(ககாக)

மையல் விஞ்சினன் மன்ப தைக்கஞர்
செய்ய லுற்றனன் மிருவு மன் டுடை
வெய்யன் மஞ்சனும் வேண்டிக் கூறிய
தெய்ய வின்மொழி சிறிதுங் கெட்கலன்.

(ககாங)

பிரம னந்நிலை பிறங்கு கையெயிற்
பரம னோன்கழல் பணிந்தி சைத்தலுங்
கரப நேர்கவான் வாய்த்த நெளரிகோன்
சரப மேனிதான் றரித்தெ முந்நுபோய்.

(ககாஅ)

மாய வன்னெனப் பட்ட மானிடச்
சீய யாக்கையைச் செற்றிக் காலிடைத்
தூய துண்டத்தத் துண்டங் கண்டதன்
சேய நாப்பண்மீச் சேக்கு வீக்கினன்.

(ககாகு)

முழங்கு சீர்திஃ தமைக முத்தலன்
வழங்கு சக்கர வர்த்தி மாவலி
தழங்கு ரங்கழற் றனுச நாயகன்
பழங்க ணண்டரைப் படுத்து வைகிலான்.

(ககா0)

யாக மொன்றன னியற்று மேல்வையின்
மாக ரேகினர் மாலுழைத்தம
ரோக மோப்புமா சொற்றி றைஞ்ஞ வற்
றாக வென்றரி யதிதி மேல்வயின்.

(ககாக)

மதிப்ப ருங்குறள் வடிவ மாணியா
வுதித்து நேர்ப்படர்ந் துலகின் பறவடி.
மிதிப்பி டந்தர வேண்டு மென்னவான்
விதிர்க்கு மாவலி வேந்தை யேற்றனன்.

(ககாஉ)

அத்த யித்திய னனிப்ப வானெடு
மித்த டப்புவி யீர டிப்படுத்
துத்த மப்பதத் தொன்ற வன்முடி
வைத்த முத்தினன் டிலத்து மாழ்குடி.

(க௭௩)

மாவ லிப்பெயர் மன்னை மங்குன
மாவ லித்திட வமிழ்த்தி னுமெனார்
பூவ லிக்குரந் தந்த டிங்கவன்
ருவ லிற்கிளர் தருக்கு நெடுசினை.

(க௭௪)

உயிரெ வைக்குமிக் குலைவி னைத்தலுஞ்
செயிரி னீக்குவான் சிவனு னார்ந்தல்
வயிர வற்கொடல் வாம னன்றனுப்
பயிறு வக்கினைப் பகர்ந்து ரித்தெடா.

(க௭௫)

அரிய கஞ்சுக மாத்த ரிப்பிபூஉச்
கரிய னீடகங் காசந் தீர்த்தென
விரிக டற்படி விகம்பு பாதலக்
கிரிவொ ழித்தன னீது நிற்கவே.

(க௭௬)

சமத மச்சம தக்கி னிப்பெய
மல மாமுனி யயர்ந்த நோன்பினா
பிமர மில்லவன் பன்னி பெய்வளைச
சமதி ரேணுவை கருவிட் டென்னுடி.

(க௭௭)

சுரபி நாண்மலர்த் தோகை மாப்பின
னான ருட்கிலக் காத ரேன்றுமா
பரசு பாணியாய்ப் பவித்தி ராமநாம்
ஈரவி விற்பொழின் மேதக் கானரோ.

(க௭௮)

தாதை யானையாற முயை மெற்றவற
காதி யிட்டமன் காத்த விரியன்
வீடு லெய்திய வினித்துக் கோக்குலம்
பேது றச்சுலாய்ப் பெரிது தூயினான்.

(க௭௯)

அத்தி தோடநேர்ந் தச்சு றுத்தலுஞ்
சித்த மேனிமை யாந்து தேம்பியோ
னெத்தி றத்தினு லீண்டு தீர்மென
வய்த்து னார்ந்தியோ குழந்து தேறுடி.

(க௮௦)

வெற்றி மாநகர் மெய்த்த னிப்பழம்
புற்று நாதனைப் போற்றிப் பூசியாத்
தற்று யர்த்ததீஞ் சாயை நீத்தொளி
பெற்று வையமீப் பிறங்கு கின்றனன். (கஅக)

கேச வன்பினர்க் கிளர்செங் கோவினாற்
சாசு னங்கடார் தயர தற்குரிக்
கோச லைப்பெயர்க கொம்ப னான்குருப்
பாச யத்திலுற் பவம ரீஇயினான். (கஅஉ)

இராக வாக்கியை யேய்ந்து தாடகை
விராதன் வெங்கவந் தன்சு வாகுநெந்
தரானி ராவணன் றம்பி யின்னரைப்
பொராவி ளித்தனைப் போரி னென்பவே. (கஅங)

மாத ரெண்ணிலா வாகை வீரரென்
ரோத நின்றவ ருயிரை வெளவிய
பாத கக்குலம் படிவு கொண்டெதிர்
போத லுற்றிடர் புரிந்த லைத்ததால். (கஅச)

மதியல் லாந்துடன் மழுங்கி யன்னவன்
பொதிய மால்வரைப் போந்து பொன்னினன்
னதியொ டுந்தமிழ் நல்கி யாழியுண்
பதித பாவனன் பாற்ச ண்டுக. (கஅரு)

அகத்தி யப்பிரா னபய மீத்தனை
சகத்தின் மிக்குயர் சயபு ரித்திரை
யுகப்பின் வாழ்வுகூ ருமையொர் பாகலை
யிகப்பில் பூசனை யியற்று கிற்றியேல். (கஅசு)

வன்ப ழித்திரண் மாண்ம தானுநின்
றுன்ப மேனவுந் துமியு மென்றலு
மன்ப தத்தினை மறுவ லும்பணிந்,
தன்ப னம்முனி யனுடை யேற்றெழா, (கஅஏ)

மதுகை யம்பதி மருவி யுறபலம்
பதும மல்கிய பரசு தீர்த்தநீர்
கதுமெ னக்குடைஇக் கண்டி நீறணிஇ
முதுவன் மீகமா முனைவன் கோயிலுள். (கஅஅ)

வேறு.

வேகந்தப மெல்ல வலங்கொடுபோ
யேகந்திகழ் தந்தி யிவங்குமரன்
பாகம் பிரிபாதவள் பாதமல
ராகம் புனியண்ம வணங்கியரோ.

(௧௮௯)

பழம்புற்றிறை பாங்க ரணைந்துதொழுஉ
முழங்கிப்பொலி சீர்த்திய மூர்த்திதனை
வழங்குற்ற சிவாகம வாய்மையின
லுழந்தற்பொடு பூசை புளுறமினனால.

(௧௯௦)

ஆராதனை யாற்றிய தாசரதி
நீராறென நேத்திர நின்னிழிய
வேராடிய மெப்புள கெய்தமுடி
யேரர்கர மேறிய வேத்துதலும்.

(௧௯௧)

பத்திக்கு மகிழ்நது பரங்குறியி
னெத்திக்கு மிலங்க வெளிப்படு
தித்திக்கு மொழிச்சிவை யோடணுகி
யத்திக்குழு வீடிய தஞ்சலென.

(௧௯௨)

இருமைக் குரவீரு மெனக்கெதிரே
வருதற் கறன்யாமுன் வகுததனென்
றுருகச் சிலைவீர னுரைப்படுபு
கருணைக் கடலாகிய கண்ணுதலோன்.

(௧௯௩)

வரம்பற்ற வரங்கள் வலிந்துதவித்
கரந்திட்டன னாக விராகவன்மிக்
குரம்பெற்றரி தங்க னெனீஇத்தனது
பரம்புக்குயா போக மடுததனனே.

(௧௯௪)

அலகிற்றவிர் வைக லகன்றபினா
வலவைத் திருமால் வசதேவன்மனை
மலர்கற்பெழின் மாதர் வயிற்றுதியாப்
பலபத்திர கண்ண ரெனப்படு.

(௧௯௫)

வளர்கின் றுழி வீதியின் வாமொர்பகத
தளர்வொன் றி விழுந்தது தான்றெரியூஉ
வளமந்தனன் முத்தவ னங்கையினால்
வளன்விஞ்ச வெடுத்தலு மாய்ந்ததரோ.

(௧௯௬)

அக்கோவத வன்பவ மட்டிடுவான்
மிக்கோத வியன்கடன் மேதினியெண்
டிக்கோடுபு தீர்த்தமெ லாங்குடையா
வெக்கோயிலு மீசனை யேத்தினனல். (௧௯௭)

சேதுத்தனி யாத்திரை செய்யவலீஇப்
போதுற்றவ னல்விதி புக்கமையான்
மேதக்க விறற்புர மேமளவிற
றீதற்கு பழிப்பொறை தீர்வுணர்பு. (௧௯௮)

இலும்பூதின னீரம்பில கங்கைபடஇ
நலும்பூதியொ டக்க நயந்தணியூஉ
வுலும்பூசை பிராணை யுளுற்றியமா
சலும்பூமுத லாய கலப்பைகொடு. (௧௯௯)

வரதத்திரு மந்திர வாய்க்குறுகிப்
பிரதக்கிண வந்தனை பெட்டிழையார்
புரணத்தியல் புற்றுறை நாயகனைத்
திரவத்தின னர்ச்சனை செய்துதொழ. (௨௦௦)

மறிதங்கிய வண்கைய னோர்வடுவாய்க்
குறிநின்றெதிர் கொம்மென வந்தருளி
யறிவின்றி யடுத்த வறன்கடைநிற்
பிறிதந்தது வெஃகிய பேசென லும். (௨௦௧)

எளியேன்பவ மெத்தனை சாரினுமுன்
னனிதேங்கு பதாம்புய நாண்மலநு
டனிபோன்றுற வேண்டுவ லையவெனக்
கனிகூர்ந்தது நல்குபு காந்தகளன். (௨௦௨)

மாணித்திரு மேனி மறைத்தமைகண்
டாணிப்பொ னணிந்த வலப்படைடையப்
பாணிக்கடை பற்றியு மாங்கொருங்
யேணிப்பொலி தன்னுல கெய்தினனே. (௨௦௩)

இவன்றம்பி பிறங்கடை யின்மைகுறீஇக்
கவன்றந்த வடற்புரி யைக்கலவித்
தவங்கன்றி யியற்றின னுத்தலையிற்
சுவன்பைந்தொடி யோர்புடை சீர்த்திலக. (௨௦௪)

மருங்கண்ணினர் பாரிடர் வாழ்த்தியிட
நெருங்கண்மைய னேற்றிடை நின்றருளக்
கருங்கண்ண னெழுந்து கழற்பணியூஉ.
வொருங்குண்மை யுளத்தன் வழுத்துதலும். (௨௦௫)

நார்வைத்த துணர்ந்தன நரின்வயிற்
சூர்வைத்த பல்புத்திரர் தோன்றுவரத்
தார்வைத்தவர் தம்மு னொழுத்தனைநம்
பேர்வைத்தழை பென்று பிரானகல. (௨௦௬)

துணைவற்று வரைப்பதி துன்னுபுமா
லினைவற்றன லீன்ற மகாருளொரு
தனையற்றூரி மைப்பெயர் சாம்பனெனப்
புனைவித்து நிவந்து பொலிந்தனனே. (௨௦௭)

கலியாலினி நீதி கவிழ்த்துயிர்கண்
மெலிகாலையில் வெண்பரி மாமுகளு
வொலிநீர்கல வுங்க ணுதித்திரியிம்
மலிசீர்நகர் மன்னு சிவக்குமியை. (௨௦௮)

ஆராதன மாதர வாலிழையா
வாராவருள் வாய்த்து நெயிப்பிறழ்நிற்
றீராதுழல் சேதனர் யாவரையு
நேராய வொழுக்கி னிறுத்துவனல். (௨௦௯)

திருவாசுகி யென்று திறைத்திகெத்
திருவாசுகி யாதுயி னைச்செறிவெங்
கருவாசுகி தந்துறு காதையிது
கருவாசுகி பேறு கதைப்பதினி. (௨௧௦)

ஆகத்திருவிருத்தம். ௭௩௨.

திருமால் வழிபடு படலம் முற்றிற்று.

வாசுகி சிவத்துரோக நீக்கப்படலம்.

நன்மணித் துணிரீர் வாழ்க்கை நயந்தவு ழுர்வ தாமு
நென்மயிர் கெழீஇய வெண்கேற் வியன்சிதைப் புளளு மாவு
மின்மணங் கமழ நிற்கு மினந்துறு மரணு மெல்லாம்
பொன்மய மாகி மிக்குப் பொலிவெஃதொன் றுவணை யன்றே. (௧)

நியமமின் நெவர்க்கும் வேட்ட நிரப்புக நிரப்பு கின்ற
வியலியல் காம தேனு விருநிதிப் பதும சங்கந்
தயலினைம் பாத வஞ்சிந் தாமணி யவண வேலந்
குயர்திணை வண்மை யுண்மை யுரைப்பவும் வேண்டு மேயோ. (உ)

நவைப்பொதி யழுக்குத் தீய நாற்றம்வேர் வின்ன நீங்கிச்
சவைத்தொறு மினித்தி யற்கைச் சுகந்தநன் றுமிழ்ந்தி யாணர்க்
குவைக்கல னாழு றுப்புக் கொண்டகப் பொருள ளிக்குஞ்
செவைப்படு தீஞ்சொற் நெய்வத் தெரிவையர் செறிவிற றலிதே.

வாலிய சாயல் சேக்கி மதிப்பொணு மாண்க வைத்தாய்ச்
சாலவு மேன்மைத் தன்மை தழீஇப்பரி மளமன் கான்று
நாலுவெம் பொயிகட் கின்ப நல்குபு சாவா மூவாச்
சீலமும் பெறுத்தா நின்ற தெள்ளமு தாயி டைத்தால். (ச)

மருமலி பன்னி றத்த மலரினா சிகைகண் வவ்விப்
பருகிய நனிதித் தித்துப் பரிசிப்பிற் றவத்தண் ணென்று
குருகதின் குரல்கா தார்த்துக் குளிக்குநர் பவஞ்ச வட்டி
வருபய னுயிர்மெய்க் கீயும் வரநதி யாவ யிற்றே. (ரு)

நாவற லூறத் தோன்று நறும்பழந் தளிர்க ளுன்று
காவத மாறு நூறு காறுநீண் முருகு யிர்த்து
மேவரு நறவு தெவ்வ மிற்றிற்றெடு சுரும்பு முசாப்
பூவர்கூர் கற்ப கப்பைம் பொதும்பரன் னுழிய மாதோ. (சு)

சுண்டையா கனவி லேனு மெற்றைக்கு முணர்ந்தி லாத
காண்டர நயனர் கூசங் காசுங்கேழ் மின்னும் பொன்னு
மாண்டிழி யேவ லாள ரலகிடுங் குப்பை பென்றான்
மாண்டகு செல்வர் பொம்ம லெம்மனோர் வகுக்கற் பாற்றே. (எ)

ஒவறு குமரசர் செவ்வி யொளிகிளர் யாக்கை வாய்த்தி
யாவதும் விதிநி டேத மென்னும்பாப் புறவின் றுள்ள
மேவன புரிந்து நாளும் விழுப்பெரும் போக முண்மார்
தேவராங் கிகவா ராயி னன்னதிற் றீரி துண்டே. (அ)

சேட்டவர் துறக்க வாணர் சிகையுரந் திணிதோள் வேய்ந்த
தோட்டலர்க் கண்ணி தாமந் தொங்கலும் புலர்வ தின்றேன்
மோட்டடு பகிடுநாய் தாக முதலிய வற்றா லன்றோர்
வரீட்டமெஞ் ஞான்று மெய்யார் வயங்குத விறும்பு திற்றே. (ஈ)

அழிவொழி கற்ப நாட்டு ளரமிய மாடந் தெற்றி
பிழிமலர்த் தடனுய் யானம் பிறங்குசெய் குன்றி வற்றி
னெழினல மொருங்கு நாட வினிதுஞ்ஞம் தவனு ளார்க்கு
விழிகள்கும் புளிபா வாக விதித்தனர் விதியார் மன்றோ. (௧௦)

போனிற்* சுவர்க்க மன்னு போக்கியப் பொருள னைத்து
மானிடாத் தூய வாய வாற்றினான் மறுத லைத்த
வீனிட மிதிப்ப தற்கு மினைந்தரு வருப்புற் மன்றோ
கானிலந் தோய்க லாமை கடவுளர் கடைப்பி டித்தார். (௧௧)

தாமரைக் கண்ணான் றன்வாழ் தனிப்பரந் தாமந் தன்னிற்
காமரு மல்லந் றுதல் கருத்திடை நுனித்துத் தெள்ளி
யேமவண் புரத்தி னிற்போந் துபேந்திர நென்னப் பட்டு
மாமகிழ் பூத்து வைகி னதனையார் வழத்த வல்லார். (௧௨)

துன்பமார் கின்ற வைப்புர் சூர்த்தபா தாள மென்று
மன்பதை யின்பத் துன்ப மடுக்குந்தேம் வைய மென்று
மின்பமே நுகருந் தான மினைதவிர் சேனா டென்று
முன்ப நூல் கூறிற் றுயின் முதலுநீர்த் தியாத வற்றுள். (௧௩)

மூன்றன்மு தலகத் துள்ளு முதிர்கதிர் விதிர்க் வர்க்க
மான்றதென் றறைய கிற்றற் கழிகுறி வேறு வேண்டா
கின்றனை பிலமும் பாருங் கிழக்கவா யிழிந்தி ருப்பச்
தான்றக வோங்கி மேக்குத் தங்கலான் விளங்கு மாறே. (௧௪)

திருவுநல் லறிவுமொன்றிச் சேர்வருங் குரைத்தெனுஞ்சொ
லருகவிட் புலத்துச் செல்வ ரடைமொழி யென்னு மின்றிக்
குருவெனப் பெயரி யானைக் குரவனுக் கொடுமேம் பட்டுத்
தெருளுமன் னுடைய ராத நேற்றுமால் விபுத நாமம். (௧௫)

வேதத்து விதந்து ரைக்கும் வேள்விமுற் பஃறி றத்த
மேதக்க வறங்கண் முற்றும் விதியுளி வழாமை யாற்று
திதற்ற சான்றோர் பேறு திப்பிய சுவர்க்க மாறா
லோதற்கு முணர்வ தற்கு மொண்ணுமே யுதன்வி முப்பம். (௧௬)

இவனுயர் மகளிர் மைந்த ரெழினகர் போகா திக்குக்
தவலில்விட் பொருளை யொப்பாச் சாற்றினர் கவிரு ரெல்லா
முவமன்மற் றுவமே ய்த்தி னோங்குமேம் பாடு டைத்தென்
றெருநான் றறிப வற்றே லெறுக்கு விரிப்பா னின்னும். (௧௭)

* போனிற் - பொன்னிற். இது சிந்தாமணி காந்தருவததையாரிலம்
பகத்து 297 - ம் செய்யுளுரையானுணர்க.

† அந்நங்குரைத்து—அரிது.

இத்துணைச் சிறப்பிற் றுய விருவிகம் புவணை நாப்பட்
டத்தொளி வயிரங் கோமே தகமர சுதமா ணிக்க
முத்தம்வை றீயந் துப்பு முற்படு மணிசெய் கோயி
லெத்திரை யிருளுங்கீ யி யிர்திரற் கமைந்தன் னன்றே. (கஅ)

அதனினுடையவுண ராற்றா மடைதுயர் சுரேசற் கென்றாழ்
முதலன் கோளு நாளு முறையிட மொய்த்தாங் டெண்ணில்
விதவர தனங்க ஞன்று வில்லுமிழ் தருமத் தானிர்
சுதன்மையிற் சீய வேறு சுமந்தமெல் லணையி னும்பர். (கஆ)

மகபதி சசிதம் பாங்கர் வயங்கவீழ் மிருத்தோர் கூற்றா
னகமசு ளினைவன் சென்னி நண்ணுநாந் திருமான் முன்னேன்
றகவுடை முடித்து வாத சாந்தத்தின் மேலால் வைகன்
பிகமுறைத் தெனச்சேர் திங்கள் விழையவெண் கவிசை யோங்க.

மின்னுடைச் செங்கோ லோச்சி விண்முழு தாளா நின்ற
கன்னுடைச் சீர்த்தி யீட்டந் தழைத்தடி ருவகை பொங்கிந்
தென்னுடை யிரும ருங்குந் திரண்டெழீஇ யாடன் மானப்
பன்னுடைத் தாளக் காம்பிற் பானிகக் கவரி துள்ள. (கக)

பெய்யயமை நுழைந் துப்பிற் பிலோமசை வாண்மு சுத்தைத்
தெய்யமா மறியென் றோத்ததுக் தெய்விய தெய்வி பார்த்துப்
பையகீன் னுழல்பி யங்குந் பையகீன் பார்த லோய்ப்
வையசாந் தாற்றி தெய்யி யசைந்திளங் காறி ஈட்ட. (கஉ)

அழகெனும் புணரித் தோன்று மறல்கரு நெய்தல் முத்த
பிழன்மணி பவளகண்ட நீர்நிலை பணில மொக்கு
ளொருகலை சுழிம னற்குன் றெவிர்நெண்டு வரால்கா மம்போல்
விழுமிப வவய வத்து மேனகை யடைப்பை யேந்த. (கங)

அளகமாம் பைம்பொ ழிந்நீ முவிருமா வடுக்கு மிழம்பூத்
தளவரும் பிலவு வீழி தண்கழு கமைதெங் கங்கா
யிளமையா லாசி வற்றி னிலைமகிழ் கத்தி யென்ன
வுளனிவ ருறுப்பு வாய்ந்த வருப்பசி களாசி யேந்த. (கச)

நிலைஇய நலத்த தான நேரிழை மின்ன னாருட்
டலைமையி டானே யாய தருதியை யெளிதி யார்க்கு
மலைவற வவர ரம்பை மாடுநனும் பெயர்தெ ளிக்கு
பலைகட லமிழ்தின் சாய லரம்பைகோ டிகம்ப ரிக்க. (கரு)

பொதுவொழித் தொருபெண் பூத்தும் புதிதென மாத ரங்கங்
கதுவிய வுயர்பு மிக்க கவின்றொறெட் டண்கொண் டாக்கிச்
சதுர்முகன் றன்பே ரல்கு றழால்வலா ததுபோ னானும்
பதுமநன் வதியச் சீர்த்த திலோத்தமை பண்ணிற் பாட. (௨௭)

இங்கிதத் திறத்தாற் காம விற்பநாற் பயன்வ யக்கிச்
சங்கிதக் கருவி யைந்துந் தழங்கவுண் னெகிழ்ந்து கண்டோ
ரெங்கிதற் கொப்புண் டென்ன விலதையின் வேறென் றோர்பாக்
கங்கிதத் திலக மிட்பா ரமக ளிர்ந டிப்ப. (௨௮)

புணர்ந்தகப் பொருள்குட் டிண்டு போகியை யென்றுந் தீரா
ளணங்கயி ராணி யென்னு வணையனை நோக்குந் தோறும்
வணங்கொள்சித் தியரி யக்க மாதார்கந் தருவ நல்லார்
மணங்கமழ் குழலின் விஞ்சை மங்கையர் நறுமு றுப்ப. (௨௯)

திருந்தெழிற் செலிகண் மிச்சி லீர்க்குநன் றேய்பாற் றுய்போற்
பெருங்கிரி மணத்தெங் கோ னும் பிராட்டியை யின்ன ணிரை
யிருந்திடு கென்னக் காட்டு மேற்றொரா லின்மைக் கற்பி
னருந்ததி யருள்கூர் தொண்ணி ராசன மெதிரக முற்ற. (௩௦)

பெருகிய பவக்கு ழாந்தம் பெயர்கிளப் பளவிற் பாற்றுந்
திருவுடை யைவ ருள்ளுஞ் சிறந்துள கன்னி யாய
வருமணிப் பாவை யன்ன வகலியைக் கிளியு மேனை
யிருடிபன் னியரும் பல்லாண் டிடைந்தவன் பாணி சைப்ப. (௩௧)

விற்படை வல்லன் மாயன் வீறருள் செல்வி கேள்வன்
பொற்படை யான்ம வார்க்கம் டிரக்குமா லேனுந் தம்பா
லற்படை யாமைகாணி னவன்பொலி வனைத்து மாங்கே
சொற்படை கொடுநா றுற்றந் லாயவ ராசி கூற. (௩௨)

என்னைநின் வேட்கை யீடுகென் லின்னுயி ரினுஞ்சி றந்த
மின்னுமேற் றணைவாழ் வீதி விடங்களுந் தியாக ராசன்
றன்னைமுன் முசுருந் தற்குத் தந்ததன் பெருவன் ளன்மை
யின்னன பிற்பு கழ்ச்சி யெடுத்துவந் தியரி யம்ப. (௩௩)

கலங்கஞ் ருலகுக் கேய்த்த கடியரண் மூன்றுஞ் செறற
விலங்கிழை பாகன்மான விருமைமிக் குயர்பு திட்பம்
விலங்கலில் விலங்கற் கெல்லாம் விரிசிறை யறைசெய் வாதித்
துலங்குறு பிரதா பங்க டொடுத்துமா கதர்மு ழங்க. (௩௪)

திருட்குழற் பொன்னார் மார்பத் தினையவ னிடத்தி ருப்பத்
திருத்தகு வடிவா லீசற் சிவணிய பன்னோர் கோடி
யுருத்திரர் வலப்பான் மன்ன வுவரெண்ணி னிரட்டி கொண்ட
வருக்கருள் ளிட்ட தேவ ரணுக்கவான் பணிக்க ணிற்ப. (௩௪)

கருடர்கின் னரரி யக்கர் கருதரு வத்தி னோர்கிம்
புருடர்நீ ரெகர் சித்தர் புகரில்விச் சாத ராதி
வருபதி னெண்க ணத்தர் வாய்கையிற் புதைத்தி றைஞ்சித்
தருணநன் கோர்ந்து தேர்ந்து தத்தம குறையி ர்ப்ப. (௩௫)

அணிகிளர் கற்ப மைந்து மருமுனி யாவுஞ் சிந்தா
மணியுநன் னிதியி ரண்டு மாண்கலை யுண்டி ஞாந்தம்
பிணியவிழ் மலர லங்கல் பிறங்கொளிக் கலனென் றின்ன
குணிதமில் பண்டம் வேட்ட குறிப்பறிந் துதவு கிற்ப. (௩௬)

இன்னணர் திருவோ லக்க மெய்திழ வுலகு மாணை
துன்னவண் செங்கோ லோச்சித் துரிசற வாழு நாளி
லன்னவ னுக்க வீக்க மவுணர்நேர் கண்டுங் கேட்டு
மன்னமுக் கறுத்தார் தன்ன மனனமுக் கறுத்தி டாதார். (௩௭)

உயர்தகு தருவ ராயோ ரோருழிக் குழிச்சுழ் கின்றார்
வ்ரங்கிடந் தெம்மையின்ருண் மாற்ற வளதிதி மைந்தன்
புரந்தரன் றிருவத் தொங்கப் பொலிவிழந் தியாமெல் லேழு
மிரங்குது மடவார் போனம் மெறுழிநோ ணொர்ச்சி யெற்றே. (௩௮)

வரம்பல தவத்த ழைத்து வரம்பல தவதத ழைத்து
சிரந்தர முயிர லைக்கு நீர்மையேம் வாளாங் குற்றாற்
பரந்தவா னவரே யல்லர் படித்தலை மனித்தர் தாழு
மரந்தைமிக் கார்த்து நம்மை யாட்கொளற் பால ரம்மா. (௩௯)

விலங்குகட் கிறைமை மேய விறலுடை வெங்கட் சியக்
குலங்கரிக் குழாத்திற் கோறற் குறிப்பொரிஇ வயிதி ருப்பி
னலங்குவெள் ளுனைய வன்ன வடலரி யேற்றி னத்தை
மலங்குபுன் னரியுமச்சோ மைத்துன முறைபா ராட்டும். (௪0)

ஆதலால் வாணர் விணை ளாக்கல மினிந்து னேந்து
காதலி னின்பந் துய்க்குங் கடவுளர் வருக்க முற்று
நோதக வமரி யற்று நூறுநூ ருக நூ லிம்
கோதறு மனையர் செல்வங் கூட்டுணல் கரும மென்றார். (௪௧)

அப்பொரு ளுசனன் மாட்டாய்ந் தசுரர்கோ விசைத லோடுந்
துப்பொரு வீரெல் லீருந் தொல்படை சலவி மொய்ப்பச்
செப்பொரு நொடியி லீண்டுச் சேர்மின்னேவ் தாஞ்ஞா யென்ன
முப்பொரு முரசு ளொன்று முழங்கிற்றேழ் முகிலும் வெள்க. (1)

அரைக்கணத் தீர்த்துப் பற்றி யற்றைநா ணமது வாசந்
தரைக்கண வாகிவிழத் தடிந்தவா சவனை யின்னே
புரைக்கண வாத வன்போ ருளுற்றுப் வேறு மென்ன
வரைக்கணம் வருவ மான வந்தவா னிவந்த திண்டோ. (சு௩)

வயமலி வச்சி ரத்தின் வைகலு முடல்பொ துத்தெம்
பியலிற நெருக்கி யூர்து பிழிந்தாற் பொருமா நேரு
முயர்கிரிக் குதவி செய்பாக் குறுதுணை யாது மென்னப்
புயலொருங் கணைந்தாங் காந்ததுப் பொழிமதக் களிறு போந்த. (2)

குமியமெய்ந் நெடிய நோன்பிற் கொழுந்தமிழ் முனியா னம்மை
யழிசுமி யின்னுண் பித்திங் கபயம்புக் காற்செற் றுற்குச்
செறிதுயர் மால்வெற் போடு திளைத்தியாம் விளைத்து மென்னு
வெறிதிரைப் புணரி யேர்ந்த தேய்ப்பவாம் புரவி துற்ற. (சு௪)

ஶர்வயிற் றுதித்தார் தம்மு ளொருவன்மற் றையரை யெல்லாம்
பேர்வற வாள்வெ னென்னப் பிணங்குபு கூற்றும் காற்றும்
தீர்வருந் தழற்சித் தீயுஞ் சேர்ந்துருப் பல்வே ரெய்திப்
பேர்வலித் தரிமேற் செல்வான் புக்கெனப் பொருநர் புக்கார். (3)

பெரிதலர் மாலேச் செக்கர் பிறைநகக் கங்கு றுன்சோ
வரியனின் னுடற்ற மேனி யளப்பில பரித்தற் றுங்கு
விரிதரு சேந்த பங்கி வெள்வளை யெயிறு மின்னக்
கரியமா காயச் சேனைக் காவலர் மேயி னாரால். (சு௫)

தானவர் தலைவ னெல்லாத் தாணையுந் துறுத்த தன்மை
மானமி லுவகை பொங்க வாள்விழி குளிர நோக்கி
யானதொல் லமைச்சு நின்றற கண்டர்சீ ரமர்த்து வவ்வ
நூனவின் முறைவ குத்து நோன்படை யெழுக வென்றான். (சு௬)

பேரினக் முருடு மொந்தை டீலிசங் கிரலை காளம்
வாரியன் முரசு பம்பை மத்தளந் துடியி டக்கை
பாரிய முழவந் தாளம் படகமா குளியென் லிப்பஃ
தூரிய வகைத்து வைப்பின் றுழனிமுன் வான்புக் கன்றே. (சு௭)

கொழுங்கொடி யுகந்த வையங் கூம்புடை வங்க மாகச்
செழுங்கனி வழவைத் தோடு திணிந்தமுட் சூறவ மாக
வெழுந்துபா யிவுளி யீட்ட மீர்த்தெளி தரங்க மாக
வழுங்கொலிப் பதாதி யென்னு மார்சுலி நடந்த தம்மா. (௫௦)

திண்மற லவுணர் ஞாட்புச் செய்யிய வருந்தி றந்த
னெண்மக னாதி யாய வும்பரை வெவ்வே ரோத
மண்மக ளுணுவிற் பல்ல வடிவெலே மீப்ப டார்தாங்
கெண்மலி யனிகப் போக்கி னெழுந்துகள் விகம்பிற் சென்ற. (௫௧)

வேறு.

நயந்து மாற்றலா நண்ணிய தேத்தெம்மா
லியன்ற வின்ன லியற்றுது மென்பபோ
லுயர்ந்து சேணுல கூறு படுத்துவ
வயங்கு றித்து வயங்கு பதாகையே. (௫௨)

மட்டி கந்த வருதினிப் பொம்மலை
யிட்டி தேனு மிமையவர் கண்ணுழிற்
றிட்டி தோடஞ செறிமென மாய்த்தெனப்
பட்டின் வண்குடை பம்பிப் பரந்தன. (௫௩)

முன்னொர் ஞான்தெம் முதலுரு வவ்வினோன்
றன்னை மாட்டிய சாரு நீச்சரற
கின்ன நன்றி யிழைத்துமென் றுரிரு
டுன்னு மாறு துதைந்த தழைப்பிச்சம். (௫௪)

கோல வட்டத்தா கூரிய வாளினர்
சில வட்டத திசைபுகழ் மள்ளரை
ஞால வட்ட நடைத்துயர் நீப்பவொத்
தால வட்ட மளித்தவங் கூழரோ. (௫௫)

அதிர தாதியர் தங்க ணமாந்தன் றிக்
கதிய ளின்னை கரியுற்ற மர்த்தற்கு
விதியி லென்ன மிகக்களித் தாரப்போன்
முதிர்மு முக்கின முந்தின சந்தனம். (௫௬)

இதனி னான் திலையெனத் தேர்ந்துதம
வதனம் வாய்த்து வலவைமன் னென்னர்க்கு
முதன்மை பெய்தின னென்று முனைத்தென
மதர்வி னோங்கி மதகயஞ சென்றன. (௫௭)

தங்கண் மாமுகரு சார்தலின் யாவையு
மங்க நுங்க வடவைவற் றுயதென்
யிங்க ணேனைப் படையை யிகழ்ந்தெனத்
துங்க வாசித் தொகைசிரித் தேகின.

(௫௮)

இரதம் யானை யிவுளியெ லாநதுணைக்
கரண மாகக் களததுநி மித்தமாய்
விரவுமின்னரை வீழ்ந்தெகா லென்பபிரா
னரல வர்கழல் வீரர் நடந்தன.

(௫௯)

அந்த வேலை யசுர குலாதிபன்
றங்க வெற்பிடைத் தாமரி யேறென
மங்க லப்பெரு வையமி வந்தனன்
சங்க முஞ்சுர சங்கமு மேங்கலே.

(௬௦)

ஒற்றி னூலிந் நிகழ்நி யுணர்ந்தரி
யெற்றி னிச்செயற் பாலதெ னூவிட
ருற்றி ரங்கி யுணர்ப்பரும் பொன்னுரை
யிற்றி ருந்தி யிருஞ்சமரக் கேன்றரோ.

(௬௧)

தந்தி ரத்தின் றலைவரைக் கூய்நம
திந்தி ரப்பதரு சாடிய வெய்தினு
ருந்தி ரக்க முகுத்த தயிர்நிய
ரெந்தி ரப்படை யீண்டெழு கென்றனன்.

(௬௨)

கடவு ளீரிறை கட்டளை யிற்றிநீண்
ட்டலி னீடவு னைக்கு நமர்கட்கு
முடல்வ தெத்தது மற்றையு றப்பொடும்
படர்மி னென்று பறைபறை தந்தநால்.

(௬௩)

மதன்க லைப்பொருள் வல்லதங் கொண்கராற்
றிதங்கொள் செய்கையி னின்பு ததும்பிய
கதம்ப வரர்குழற் கன்னியா காருகிரும்
ந்தம்ப நேர நிவந்தனைந் துற்றதோர்.

(௬௪)

மலையும் வாட்கண் மகளிர்கச் சேந்துவெம்
முலைக டிப்ப முகத்திற் படாம்புனைஇ
யலைவி றிண்மைய வாசிச் செருக்கினுற்
யலைநி மிர்ந்து ததைநதன தந்தியே.

(௬௫)

கண்ணித் தார்ப்பொதுப் பெண்டிர் கருத்தென
மண்ணிற் பாய்வன மாதிரத் தோடுவ
விண்ணிற் செல்வன வேக துரகமாங்
கெண்ணிக் கோடற்கொண் ணுவகை யீண்டின. (௬௬)

மங்கை மார்களைக் காணுதன் மைவிழி
கொங்கை போன்றொளி ராவங் கொடுமரந்
துங்க நாந்தகந் தோற்பரந் தாங்கின
ரங்கண் வெங்க னாமர ரணவினார். (௬௭)

இன்ன நால்வகை வாகினி யீண்டுறப்
பொன்ன கர்க்கிறை போர்க்குடுவண் டீங்கன்மீ
மன்னு சித் மதிக்குடை நீழற்சீழ்த்
துன்னி யேழறனன் றுன்னலர் றேனைய. (௬௮)

தான வப்படை வீரருஞ் சார்ந்தெதிர்
வான வப்படை மன்னர்த் மேற்றெறக்
கூணு வில்லிடைக் கோத்துக் கொடுங்கொலை
யீன மில்படை யெண்ணில வெய்தனர். (௬௯)

விட்ட வப்படை வீழுற மாறுநஞ்
சிட்டர் வானிக ளேவி யிறுத்தவர்க்
கிட்டி விண்ணவர் கேழ்சிளர் பூணின்றோள்
கொட்டி யார்த்துக் கொடுங்களை கொட்டினர். (௭௦)

ஆன்ன வண்டுகள் வண்டிக ளாகவே
பன்னெடுமபடை பற்றலர் தூர்த்தனர்
முன்னெ திர்ந்து முனிந்திமை யோரும்வெங்
கொன்ன வின்ற கொடுஞ்சரம் வீசினர். (௭௧)

தாளுங் கையுஞ் சரிந்தனர் விண்ணக
ராளும் வேந்த னனிகத் தவர்சிலர்
தோளு மொயம்புந் துணிந்தனர் தானவக்
கோளின் வீரர் குழுக்களிற் பற்பலர். (௭௨)

வைய மோடெதிர் வையங்கண் மோதின
மையன் மாவொடு மாவின் முட்டின
செய்ய வாழி சிகரமொ சிந்தன
வெய்ய மத்தகம் வெண்கோடுடைந்தன. (௭௩)

வேறு.

தானவர் தலைவ னின்ன சமரினை நோக்கி மிக்க
மானம தூக்கக் கோப மண்டிக்கட் டபு குத்துங்
கூனல்வன் சிலைநா னேற்றிக் குணத்தொனி படுத்தெ திர்த்து
மேனிலத் தலைவன் மேனி வெதுப்புறத் தீக்கோ ரெட்டான். (8)

புரந்தரன் சாபம் பூட்டிப் புனற்படை விடுத்த வித்தா
னரந்தைகொ டயோன் றுனு மப்படை தொடுத்தான் போகி
புரந்தரு கந்த வாக னுறுபடை துரந்தொ ழித்தான்
கரந்திடு வஞ்ச னந்தக் கணையினை மீட்டுத் தொட்டான். (எரு)

கரியவ னஞ்சு பில்குங் கட்செவீப் பகழி யுய்த்தா
னரியெனத் தருவன் காரு டாத்திரந் தொடுத்து மாய்த்தான்
தெரிமதுக் கற்ப நாடன் சிங்கக்கோ ரெட்டான் ஸீயோ
பெரியவன் சிம்புள் வாள் பெய்தனன் றுணித்து நின்றான். (எசு)

வானவர் கோமான் மோக வாளியை விடுத்தா னந்தந்
தானவர் கோமான் ஞான சரத்தினால் வீட்டி நின்றான்
மானமீப் பொறுது போகி வச்சிரந் திரித்துத் தாக்க
வீனமுற் றவனோர் குல மெடுத்தெயிற் தனன வன்மேல். (எஎ)

அன்னது வரானை கண்ட வாயிரங் கண்ண னஞ்சா
வெந்நிடு கிட்டிப் பொன்னன் விசைமல ரடியிற முழந்து
தன்னது தோல்வி சாற்றித் தமரொடு மேங்கி நின்றான்
றன்னிகர் தருவர் வேந்தன் சயமுர சறைந்து மீண்டான். (எஅ)

வக்கமிக் குற்று நின்ற விமையவா முகங்க ளோக்கி
வீக்குதா னவரை நீவிர் வேறன்மிக் கரிதோர் குழ்ச்சி
நோக்கின னதுபா லாழி நோன்மையி லசுர ரோடு
மேக்குறக் கடைமி னுண்டாம் வெள்ளிய வழுது மாதோ. (எசு)

அன்னதை யவுணர் துயக்கா தரியினால் வஞ்சித் துண்ணி
னென்னலர் படையா லீவி ருருவினி யாது வாழ்வி
ரென்ன னுஞ் சஞ்சி ரன்ற னெண்ணலர்ப் புகழ்ந்து பொய்த்து
நன்னய முரைத்து நட்டன் னொரொடு நரலை புக்கான். (அ0)

மந்தர மலைமத் தூன்றி வாகுகித் தாம்பி யாப்பிட்
டிந்திர னிமையோ ரோர்பா லெறுழவலி யவுண ரோர்பாற
பந்தியி னுழிஇக்க டைந்தார் பயோததி நாப்ப ணில்லா
முந்தரப் பொறுது நஞ்சை முனிவின்வாய்க் கக்கிற் றம்மா.(அக)

எழுந்தவா லாலங் கண்டோ ரியாவரு மங்குற் றாழி
யெழுந்தகாற் படுபூ னோப்பூ வெவனவிரைஇப் பறந்துபோய்ப்பெண்
ணெழுந்தவோர் கூற்றி னானே யிணைச்சரண் சரணென் னோர்
வெழுந்தபே ரோதை யோடு மெய்தின ரோல மென்றார். (அஉ)

அக்கடு கடுகக் கையா லள்ளினன் கண்ட மட்டாப்
புக்குறப் பெய்து வாயிற் பொறிகலை மகண்முன் னானார்
தொக்கபடு றுலி காத்தான் றாயமா தேவன் யார்சூ
நக்கனே யுயர்ந்தோ நென்ன னாமமே காட்டு மன்னோ. (அங)

பின்வரன் னவாதா மீட்டிம் பெட்டிமத் தித்தா ராகப்
பொன்னவர் மணியா வைந்து பெற்றற்ற வெண்மா வாதி
மன்னிய பொருள்க டோன்ற மான்முதற் தேவர் கொண்டா
ரின்னமு தெழுந்த தப்போ திமையவர் வலந்தொ ளின்ன. (அச)

மாதவ னுலக மெல்லா மயக்குமோ கினியாய்ப் போந்தப்
போதமு தெம்ம தெம்ம தென்றுசொற் போர்பு ரிந்த
திதிலா வதிதி மைந்தர் திதிமைந்தார் பந்தித் தேமுன்
போதிய முன்னோக் கேயிற் தொழித்தனன் பின்னோ ரேங்க. (அ)

ஆசிலா வழுதுண் டேவ ரமராய் வாழ்ந்தா ராக
விசுவா னெளியா நீண்டு வியன் றுணைக் கருவி யாய
வாசகி யுமிழ்ந்த நஞ்சு மாத்தேவற் கூணா யுற்ற
மாகதா னாயிற் றந்தோ மாசிவத் துமாராக மென்ன. (அஅ)

அச்சிவத் துமாராகத் தானே யன்றுதொட் டங்க முற்றும்
பச்சிரத் தஞ்சிழ் நாற்றம் படிநிழி விரண முற்று
மெய்ச்சுமை பொறான யீசன விரைமலாந் தாள்வீழ்ந வைய
துசரனே னடியா தாறறுந் துமாராகநீத் தருள்க வென்ன. (அஆ)

இராதனன் வேண்ட நீண்ட விமயமீ னிமைபோரா பாகன்
சுரந்தநல் லருளி னால்வா கங்குலக் கேனக்கிர் சொல்வா
னுரந்தரு கழுவா ய்சற் குளுறிய துமாராகந் தன்னே
வரந்தரு மவனே யன்றி மாற்றுந ரேவ ருள்ளார். (அஇ)

பாரினிற் பல்கு பொம்மற் பாண்டிமா நாட்டு - கானப்
பேரொணுந் தலக்கு ணக்கிற் பெருமுக பூடா னைக்குந்
பூருவ தக்க னாததிற் புனவாய்க்கு நிருதி திக்கிற்
கூருவாளு சயபு ரிப்பேர்ச சைவமா தலமொன் றுண்டால். (அஈ)

ஆங்குறீஇச் சிவதீர்த் தத்தி லாடிவன் மிக நாநன்
பூங்கழ லருச்சி செய்மெய்ப் புண்ணையும் பவநோ யும்போ
மேங்குற லென்னப் பெம்மா னின்னரு ளாற்ப ணிந்தா
னீங்குவா சுகிமென் மெல்ல நெளிந்தார்த்து வழிக்கொன் டானால்.

பாதல நீத்துப் பூவிற் பாண்டிநா றெறுப் பெம்மா
ஜோதிய குறிப்பி னாடி யொளிர்நரு வெற்றி யுரைத்
தீதற வண்மி யீசன் மிருமுனர்த் தீர்த்த முழ்கி
வேதகத் தயமா சென்ன மெய்ப்புண்டார் திடங்கி ளார்தான். (1)

அன்னவா சுகிவி யப்புற் ற்சிவத் துரோகத் தாலயா
னின்னநான் வரைகொணைய்த்துன் பிழம்புற்றேன் பழம்புற்றீசன்
றன்னருள் வலத்தா லென்னுத் தன்நீரக் குவிகை யானாய்
சன்னிதி யடைந்து முக்காற் றலைநிலந் தேயாய் தாழ்ந்தான். (2)

பான்முத லமுத மைந்தும் பஞ்சகங் வியந றுவுங்
நான்மிகு பனிநீர் சாத்தங் கனிந்தழிப் பழமுங் கொண்டு
மான்முத லானோர்க் கெட்டா வன்மிகக் குயியை யாட்டித்
தேன்மணி கொன்றை வில்லத் தெரி பல்சந் தாடை வேய்ந்து. (3)

அறுவிரைத் தூபந் தீபஞ் சுழற்சிறே யத்த ளாவு
மறுசவைப் போன கங்க ளன்பொடு நிவேதித் துப்பின்
மறுவிலா வில்லத் தாறு மருவெசம் மணியி னானு
முறுபெயர் தூற்றுப் பத்து முறைத்தருச் சனைபு ரிந்தான். (௪௪)

ஆடினா னாகத் தக்கன் னாருவிரீ ராடி. இணுண்
ணீடினா னுவகை பெரங்கி நீளிரு குவிகை சென்னி
சூடினா னுடல முற்றுந் துன்னிப புளகப் போர்வை
மூடினாண் வலஞ்செய் துற்று முன்னின்று பழிச்ச லுற்றான். (௪௫)

முன்னமோர் மாத லத்தின் மும்மதக் களிற்றென் றோடேற்
றென்னினத் தொன்று பூசை யியற்றவுட் கொண்டாய் போற்றி
பொன்னிலத் தவர்க ளென்றும் புக்குறை வெற்றி யூறற்
பன்னக குலங்க ளிப்பப் பழம்புற்றில் வாழ்வேய் போற்றி. (௪௬)

என்குலத் தொருவற் கீச னென்றொத்தேத் திருந்தாய் போற்றி
பென்குலத் தவரைப் பூண வெடுத்தணிந் திட்டாய் போற்றி
பென்குலத் தென்னை நாண விரைத்திகல் கடந்தாய் போற்றி
பென்குலம் போற்ப மும்புற் றிருந்தருள் சோதி போற்றி. (௪௭)

பணியின்கா தணியாய் போற்றி பணியினு ழியினுய் போற்றி
பணியின்முந் நூலாய் போற்றி பணியரை ஞானேய் போற்றி
பணியின்கந் கணத்தாய் போற்றி பணியினங் கதத்தாய் போற்றி
பணியினேன் பணிகொண் டாண்ட பழம்புற்று நாதா போற்றி.()

என்னநின் றேத்தி னுனை யெம்பிரான் பழம்புற் றீச
னின்னது பூசை யேன்றோ நிற்குவேண் டெவ்வேண் டென்னை
பன்னக வேந்தென் புண்ணேய் பாற்றுமிப் புனித தீர்த்த
மென்னடி தானத் தாலு மிலங்கவேண் டெம்மி தான்று. (கக)

எச்சிவ துரோகத் தானு மெய்துநீ வினைக ளெல்லா
மிச்சிவ தீர்த்தந தோய்கா லெதிர்ப்பினு மோவல் வேண்டுஞ்
சச்சிதா நந்த வீடுஞ் சாத்தரல் வேண்டு மென்று
னச்சிய வாறு கென்னா நம்பிரா னருளிச் செய்தான். (க௦)

கேட்டவாக் கினைம கிழ்நது கிளரொளி மேனி வாய்ந்து
தாட்டுனை பணிஇயெ ழூந்து சயாபி யீசன் றன்பான்
மீட்டிடா வன்பி னோடும் விடைபெறீஇப் படர்வுற் றுத்தன்
னாட்டினை படைந் து வாழ்ந்தா னலக்தவா சகிதா னன்றே. (க௦க)

ஆகத்திருவிருத்தம். அகங்.

வாககி சிவத்துரோக நீக்கப்படலம் முற்றிற்று,

— — —

முனிவர் பூசவணப் படலம்.

— — —

ஐம்புல னொருக்கிக் கரணநான் கடக்கி
யஞர்தரு குற்றமூன் றகற்றி
வம்புறு மிருமை யொருவியோர் பொருளை
மாலறக் கண்டமா தவத்தோர்க்
கம்புளி போற்றுஞ் சூதமா முனிவ
னருளினுல் வெற்றியூர்க் காதை
யும்பாத மமுதை வென்றுவிண் புகுத்த
வுயர்நிலை யமுதினுள் னுறுத்தான்.

(க)

என்றுமோ ரியல்பி னின்றூசீர் படைத்த
 வியற்றிரு வெற்றியூர் மேன்மை
 சென்றுசென் றாயக் கடலினு மாழ்ந்து
 சிந்தையிற் றெளிதர மலையின்
 மன்றமற் றேங்கி மதியிற்சீர் தூக்க
 மகிதலத் தூங்குமன் கனத்துத்
 தன்றனி யறிவை பாழ்த்துயித் திருத்தி
 சற்றுநின் னுற்றினுஞ் சாற்றும்.

(௨)

கடவுளர் தம்முட் கண்ணுதல் போல
 நதிகளுட் சிறந்தகங் கையைப்போற்
 படர்புகழக் குருவுட் காழிவள் ளலைப்போற்
 பவமருந் தவற்றுணீ றதுபோற்
 புடவிமங் கையரு ளரசியே போலர்
 புருடருட் குலச்சிறை போல
 வடைவுறு தலத்துட் சயபுர மென்று
 மதிகமென் றையமின் றறிதிர்.

(௩)

பதிபிற வெல்லா மொன்றிருந் துழிமற்
 ரென்றிரா பயநனி படைத்துக்
 நதிநிலை மாறி விதிக்குத்திக் கெஞ்சும்
 கலைச்சிட வவ்வெரிந் கண்டு
 விதியினால் வெற்றிக் கொடிதுவண் டாட
 வீரபே ரிகைநனி முழக்கித்
 துதிபெறத் தனிப்பே ரரசுவீற் றிருக்குந்
 தொல்பதி சயபுரந் துணிதி.

(௪)

கற்பினிற் சிறந்தாள் கனிட்டையென் றுற்பின்
 சேட்டையென் று கடவளென் றிறுங்க
 கிற்பதும் வேண்டுங் கொல்லிரே மூலகுங்
 கிளத்துசீர் நிம்பமா வனத்தை
 விற்பனப் புலவர் குழுவெலாம் வெற்றி
 யூர்க்குறி யான்விதந் துரைத்தார்
 கிற்பமா ரிதனின் வைத்தொழிந் தவற்றை
 யுய்த்துணர் வாற்றெளி கென்றே.

(௫)

பொருளுளாஞ் சமட்டி வியட்டியாம் வெற்றிப்

பொருளுமவ் வியற்றன்றே புனியின்

மருளது தருக்க தூன்முடி பிதுவே

மாசில்சீர் நிம்பமா வனத்தைத்

தெருளினார் சமட்டி வெற்றிமா நகராத்

தேர்ந்துசித் தாந்தஞ்செய் ததனைக்

கருவிரீஇ நிருப பதக்குமி யிட்டாற்

கண்கூடு காட்டின ரன்றே.

(சு)

காமனை யெயிர்தோற் காமனு மாவி

காலனைக் காற்றுகா லனுமென்

பூமனைக் கிரங்கொய் பூமனுங் கயன்றோல்

போக்கியோர் புரிந்தபங் கயனும்

மாமனைத் தடிந்த மாமனும் புரரை

வாட்டிய வனிதைவாழ் புரனு

சாமனந் தகற்கொல் சாமனந் தகனுஞ்

சலந்தரற் றடிசலந் தரனும்.

(எ)

என்றிவ ரெண்மர் சேவகம் வியட்டி

யாகமற் றிவையொருங் கேயந்த

துன்றிய சமட்டி வியாபக சயந்தன்

சொம்மெனக் கொண்டசே வகனார்

வன்றிறற் பழைய புற்றிடத் தாரென்

பதுநிரு விவாதமென் வழக்கே

யன்றடை மொழியாஞ் சமட்டிநா மத்தா

லாய்த்தெனி லன்றல்யாண் டையதே.

(அ)

வீரட்ட மட்ட மென்றவைக் கேயிவ்

விதிதலைப் படுமெனி னினியென்

போரட்ட மென்றே துணிந்தொதுங் குதுமேற்

புரிவதில் வேறெனப் பொருளில்

காரட்ட கண்டர் பதிபிற வெல்லாங்

கைமுதி கங்கடைப் பிடித்தே

பாரட்ட திக்கும் பரந்தன வென்றார்

பழுதில்சொற் பாவல ரன்றே.

(க)

தீததொழி லச்சரா குழுவினை யொருகாழ்
 சிவனருள வலிகொடு தேனா
 தேயததுறு களிப்பா லமராகோன அதனமை
 சோபதுமா சபைதரண மறுங்காழ்
 சோததமெம பிராற்குப புரிநிலை காமே
 சுவசத்தி கொடுசெயித தனரென
 முத்தனை மறந்து தருககினு ரைய
 னதுதுடைப பானுளங் கொண்டு

(கௌ)

இயக்கநல ளுருக்கொண டசசபை முகபரி
 லேதிலா போலமற நெவரும
 வியக்கவாண டுறுமாந திருத்திட வினாறோ
 வித்தக னுளக்கிடை விளங்க
 ருபக்கதி காட்டு மொருவனென றோபா
 யாகொலோ வுவனென வுராவி
 மயக்கம தறிவு பறிமுதல ரெயய
 வொருவாமற றொருவாய வாது.

(கக)

பாரசொன யெனன வெமைவின வுதற்குண
 டியாகொன யெனத்திபு கரித்தாங்
 கோரசிறு துருமபை நிறீஇயசை கெனலு
 முறுவலிப பவனனமற ததனை
 யாவலி டட்டி முபன்னுமெய வேரகாங்
 கயாததன னவிககென வங்கி
 ராகொளுன வடவை யுருக்கொல்இ யடுதகான
 றகித்தங் கவணையந லிலையே

(கஉ)

மகபதி செலுத்தி வச்சிா மொடிந்து
 மயங்கினன முற்றுமற றுயாநத
 சகபதி களுந்தம வல்குலை கச்ச
 மதிசயரு சாராதுளந திகைத்தா
 கவயின மானத நசாவினா நிற்ப
 வருளுருக் கருகன னுபகாப
 ககமம வெனறாங் நவரவா தமமைய
 யாட்டுவ னாகிய வணணல.

(கக)

மலைமலை யாய வானவர் தலைவர்
 வான்நிசை காவலர் வாரி
 யலைகடல் வாய்ப்பெய் துலகினை விழுங்கு
 மத்தகு தருவரை பலைத்து
 வலையிடை மாச்செய் வலியினர் சிறிதோர்
 துரும்புக்கு வாளமர்ப் பமிக்கங்
 கலைவொரீஇ யனிக்குங் கைத்தில ரானார்
 கைத்தியான் டிடையவன் கவர்ந்தால்.

(கசு)

காட்டுவான் றானே காட்சிதந் தமர்ந்துங்
 காண்பவர் கண்டிலர் கழறிற்
 காட்டுவா னென்னுங் காட்டிங் கருணை
 கலந்திடா விடிவிது கருத்தாற்
 காட்டுவா னாய தானுந் தன்றைய
 லும்மெனுந் கருதிகண் டனமாற்
 காட்டுவாற் காட்டு விப்பவன் காண்பாற்
 காண்பிப்பாள் கருணையங் கணையே.

(கரு)

அருமந்த தேவ ரருமறை தமக்கு
 மருமறை வெள்ளிடை யமர்ந்துந்
 தெருமந்த வதற்குக் கருணையங் கணைமா
 தேவிதான் றிருவுள மிரங்கி
 வருமந்தக் காட்சி தந்துமக் காணீர்
 மயங்கினீர் வலியர்க்கும் வலியாய்ப்
 பொருமந்த மதுகை சிவமன்றோ வென்ற
 பொருளுமச் சிவமன்றோ புலவீர்.

(கசு)

உருத்திர நின்னின் வலியனில் லென்று
 முரைத்திடு வல்லிலோ னென்று
 மருத்தியா நமவுக் கிராயச பீமா
 யவ்வென்று மகிலபூ தங்க
 டரித்துறு மீச வரன்சர்வை சுவர்ய
 சம்பந்நன் சர்வேச வரனென்
 றுரைத்தெழு சுருதி கற்றவு மறந்திடு
 சமயத்திற் குதவில வாக.

(கௌ)

சிவமன்றி யெதுதான் செயலுறும் வெற்றி
 சிவமன்றி யெப்பொருட் சேருஞ்
 சிவசொமற் றதுவென் சமர்ப்பண மறிவார்
 செய்திலிர் தெருமந்தி ரினிரீர்
 சிவமரு வன்பார் சரண்புகுந் துய்தி
 சேர்குதி ரெனவவர் தெருண்டு
 சிவமலி வைப்பாய் வெற்றிசேர்ப் பிடமாய்க்
 காட்சிமிக் கெளியதே மெதுகொல்.

(௫௮)

அன்னையிங் குணர்த்து தென்ன லு மையை
 யமரர்கா ளவனியிற் றமிழ்த்தேந்
 றறு திசைய தங்கதிற் பாண்டி.
 நாட்டினிற் பொருநைநீ ரத்தின்
 சீர்த் தேவி சாலமா நகரத்
 தணியது நிம்பமா வனமற்
 றன்னதிற் புகுந்து சயசய சயவென்
 றலைகடன் முழக்கென வார்த்து.

(௫௯)

வணங்குதி ரென்றாய் மறைதலும் விண்ணோர்
 வகுத்தவா நிம்பமா வனத்தை
 யணங்கொரீஇ யணைந்து சயசய சயவென்
 றம்பர மழுங்குற வார்த்துப்
 பணங்கொள்பாப் பணியார் பழையபுற் றிடத்தார்
 பாகமா தேவியார் பதும
 மணங்கொடா டலையிற் பொருந்தமுன் வீழ்ந்து
 வணங்கினார் மற்றெழா ராக.

(௨௦)

பாகமன் பிரியா நாயகி யுடனே
 பழம்புற்று நாயகர் விடைமேற்
 பாகம னாகித் தமதருட் காட்சி
 பாவித்துப் பண்ணவீ ரினிச்சற்
 பாகம னுறுக வெற்றியும் வலியும்
 படைக்கமற் றெழுகவீண் மெக்குப்
 பாகம னாய வரமுழைக் கெனலு
 மெழுந்தவர் பகர்குற ரானார்.

(௨௧)

வெற்றியும் வலியு நினதுடை மைகளா
 வெமதென்ற பாபம்விண் டிடவும்
 வெற்றியும் வலியு நின்னவென் விமலை
 விதியினால் வெற்றடி யேம்பாம்
 வெற்றிநின் பாற்சேர்த் தமையினு னின்பால்
 வெற்றிசேர்ந் தமையினு லீவ்வூர்
 வெற்றியு ரெனும்பேர் மூவுல கிடத்தும்
 விளங்கவு மருள்குதி விமலா. (உஉ)

நின்றனை வெளியே கண்டுமோ கத்தா
 னின்னியன் மறந்தன நிமலா
 தொன்றுறு கருதி சதங்கள்கூ றியவவ்
 வலியெலா மொருகிறு துரும்பிற்
 கின்றமைத் துன்ற னருளது துரும்பே!
 லருளிலா மலையதற் கெளிய
 தென்றதுங் காட்டி மறைந்தனை யெம்மோ
 யெளிவந்தங் குணர்த்திட வுணர்ந்தேம். (உ௩)

துரும்புக்கும் பற்றா நாயின மென்று
 தொல்லையோர் துதித்தசொன் மாலைக்
 கரும்பினு மினிய மொழியுப சாரங்
 கயமையே மிடத்தது பவமா
 விரும்பினும் வலிய மனத்தினேங் கடைப்பட்
 டிழிந்தன மெமக்கரு ளிறைவி
 கரும்பிசை பாடு ஞானப்பூங் கோதை
 சொற்றிட வுளவெலார் துணிந்தே. (உ௪)

அம்மையா லப்பா நினைர்சரண் புகுந்தே
 '஁டியமற் றின்னினி நினது,
 மெய்ம்மைசே ரருளை லீலையா லேனு
 மறக்கிலா விபவநன் குறவு
 மெம்மையீண் டளித்தாட் கொள்கவென் றிறைஞ்ச
 வெம்பிரா னியைந்தியற் கையினு
 லெம்மைபு மீது வெற்றியூர் நும்பார்
 செயற்கையாஞ் சிறப்புமெய் தியதால். (உ௫)

சயசய வென்று நமையடுத் திட்டர்
 சார்வரம் வேண்டினீ ரதனம்
 சயபுர நாமம் பதிக்கரு னுமக்குச்
 சார்கெனச் சங்கரன் மறைந்தான்
 சயசய கூறி யருளினு லமரர்
 தம்பதி புகுந்துவாழ்ந் தனராற்
 சயபுர மேன்மை யொன்றுகொன் முனிவீர்
 சத்துவ குணத்தினிற் சான்றோன்.

(உசு)

ராமசந் திரன்முன் னரக்கனை வீட்டி
 ரமையைமீட் டிடும்வெற்றி தனக்காங்
 காமதோ வென்று சலித்திட வெற்றி
 யாமென வருட்சய புரியார்
 காமுகற் றடிநது மனையொடு மீண்ட
 காலையிற் கருணையால் வெற்றி
 யாமென வளித்த சயபுர மிதுகா
 னன்னமே யெனவறி வுறுத்தான்.

(உ௭)

அன்னமென் னடையாண் மின்னினுண் ணிடையாள்
 சாநகி சயசய வன்பாற்
 பன்னினள் கொழுந னொடுபணிந் தனளாற்
 பரவுசீர்ச் சயபுர நாம
 முன்னிபம் பலவான் முனிவீர்கா வின்னு
 மொழிந்திடின் விரியுமற் றதன்சீர்
 சொன்னதைப் பின்னும் விருப்பினு லுமையாள்
 கேட்டிட விறைவாசொல் குவரால்.

(உ௮)

இரவுநண் பகலுஞ் சயபுர மேன்மை
 யாயிரத் திருகவர் நாவாற்
 பரவுவா னகிப னயன்பரம் பரிக்கப்
 பற்பல ஆழியாப் பகர்ந்தும்
 விரவிலன் முடிபை யயன்பல்கால் வந்து
 முடிந்ததோ வெனவினுஞ் சேட
 மருவிய தென்றான் சேடனா கெனப்பேர்
 வழங்கிற்றங் வணமென்பர் வல்லோர்.

(உ௯)

வேறு.

என்று சூத நியம்பிடத்
துன்று நற்றவர் தோத்திர
மன்ற பன்னி வழுத்தியே
பின்று மொன்றது பேசுவார்.

(௩௦)

வேறு.

நூலெலா மையந் திரிபற வுணர்ந்த
நோன்மைசான் மாதவக் குரவ
ஞாலமன் னுயிர்க்குப் பவப்பகை கடத்து
நயத்தகு வெற்றியின் வைப்பாய்ப்
போலுமென் னுருபைப் பின்னிடா நகரின்
பொற்பெலாம் புலங்கொளப் புகன்றாய்
பாலர்கட் கூட்டு மன்னையே போலப்
பண்டுநாம் பயின்றபாக் கியத்தால்.

(௩௧)

கங்கையிற் கொண்டார் கங்கையிற் கொண்டார்
காதலால் வழிபடு மவர்க்குச்
சங்கையி லாதே சங்கையி லளிப்பார்
சாதலும் பிறத்தலு மாகி
மங்கைகூ றத்தர் மங்கைகூ றத்தர்
மன்னுசீர்ச் சயபுர மன்னர்
பங்கச மிரிக்கும் பங்கசத் தாட்ச
பரியைசெய் திடவுளம் பரித்தேம்.

(௩௨)

சிவனருட் பூசை சயபுர மதனிற்
செய்வது மதியெமக் கடிதாள்
பவமற வருள்க வதன்விதி பகரும்
பரமவாக் கியமெது பகர்க
தவமுனி நாத வென்றடி தாழ்ந்து
வேண்டிடச் சத்துவ குணத்தி
ரவமிலீர் சத்தி நிபாதத்துத் தமர்நி
ராகலி னறைகுதுங் கேண்மின்.

(௩௩)

வேறு.

சச்சிதா நந்தசிவ மொன்றேமற் றதற்குச்
சத்திதா னக்கினிக்குட் டணம்போலச் சாரு
மெச்சிசிவ ஞானமாங் கிரியைசத்தி யாகும்
விளம்பிவற்றின் சமநிலைதான் மேவுசதா சிவமாம்
பொச்சமின்மெய்ச் சதாசிவத்திற் பிரமமைந்து முகமாம்
புகலுமீ சானந்தற் புருடமகோ ரஞ்ரீர்
வைச்சவா மஞ்சத்தி யோசாத மூர்த்தம்
வரைகீழ்தென் வடக்குமேற் கிவைவழங்கு திசையே. (௩௪)

ஐந்துசத்தி வடிவாகி யைந்தொழிற்கு முதலா
யைவர்க்கும் பிறப்பிடமா யைந்துபா சமுங்கு
மைந்துறச்செய் கலையைந்தாய் மாபூத மைந்தாய்
வருமுகமுஞ் சடங்கமுமாய் மன்னுமரு வருவாய்
சந்தமுறு பீடலிங்கா காரமாய் நடுவாய்த்
தனியொளியாஞ் சதாசிவமே சதுர யோகிகட்கும்
பந்தமகல் யதிகளுக்குந் தீக்கிதயோக் கியர்க்கும்
பத்தர்க்கு முபாசியமாப் பகருமரு ணாலே. (௩௫)

இத்தகைய சதாசிவத்திற் பத்திதலை நின்றே
யியற்றுவர்மெய்ப் பூசையகம் புறமெனமற் றிரண்டாளு
சுத்தமிச்சிர கேவலமா மூன்றாகு மிவற்றின்
றொகைவகைவி ரித்திறத்தாற் சொற்றவிதிப் பரப்புளு
சத்தியதி காரிகளு மந்திரமுங் கிரியா
சாதனமும் பாவகமும் பலமுமுப கரண
வத்துவுங்கா லமுந்தலமு மரபுமிவை யெல்லாம்
வகுப்பதுமெய்ச்சிவாகமமென் றுரைப்பர்வழக்குணர்ந்தோர்.

மறைநான்கு மாகமங்க ளொழுநான்கு மிவையே
யான்பிரம மாஞ்சிவத்தின் வந்தமுத னூல்கண்
மறைநான்குந் தற்புருட முதனான்கு முகத்தின்
வந்தனவா மாகமங்க ளொழுநான்கு மற்றைத்
துறைநான்கு ஞர்த்தவீ சாந்தி லுதிததூர்த்
துவசுரோ தோற்பவங்க ளொணுந்தலையை தோய்ந்து
மறைநான்கி னுட்பொருளைப் பூர்வபக்கம் போக்கி
வகுத்துரைத்துச் சித்தாந்த வான்பெயரும் பெறுமே. (௩௬)

ககஅ

திருவெற்றியூர்ப்புராணம்

மறைநான்கும் பல்லோர்க்கும் பலபொருளு மீந்து

மதகோடி கட்கிடனுய் வைதிகத்தாற் பொதுவாந்
துறைநான்கா மாகமங்கள் சத்தினிபா தர்க்கே

தொல்சிவமாம் பொருளின்னு சைவத்தாற் சிறப்பா
மறைநான்கும் பூர்வபக்க மலிந்துயர்சித் தாந்த

மறைந்துபொதுசு சுருதியென வழங்குமதை மாற்றித்
துறைநான்கா மாகமங்கள் சித்தாந்த மலிந்து

சொல்பூர்வ மறைசிறப்புச் சுருதியென லாமால். (௩௮)

மறைநான்குங் கருமமென ஞானமென விரண்டாம்

வருகரும மெச்சாதி பலஞ்சுவர்க்க மாதி

மறைநான்கின் ஞானமத்தி யான்மகமாம் பலமும்

வருமான்ம லாபமென வகுப்பர்கண்மெய் யுணாந்தோர்

துறைநான்கா மாகமங்கள் கருமஞா னத்தாற்

சொல்லிரண்டாஞ் சரியைகிரி யாயோக ஞானத்

துறைநான்கின் முன்முன்னுங் கருமமற்று ஞானந்

தொல்சிவமே மெய்ப்பொருளாத் துணிந்தவழி யிவையே.()

சரியைகிரி யாயோகத தகுநெயியின் பலநதான்

சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாருப்பிய மென்ப

வரியசிவ ஞானத்தின் பலஞ்சாயுச் சியமா

முயர்ஞான மதுபரமந் தபரமென விரண்டா

வருதுறைக னுன்கினிரண் டாவதெனுங் கிரியை

வரதனார் பூசையென வழங்குவமற ததனை

விரிதரமெய்ச் சிவாகமம்போ லெந்தாலும் விளம்பா

வெள்ளிடையின் மலையென்ன வதுபவமந் திதுவே. (௪௦)

ஆகமத்தின் முறையுணரி லரியசிவ தீக்கை

யடைந்தவராய்ப் பூர்வபக்கத் தயல்விரும்பா மதியாற்

பாகமொத்த கருத்தினர்க்கே யதிகாரம் பகர்ப்

பண்டையநற் தவத்தார்க்கே பவிக்குமது வன்மிக்

காகமதாய்ப் பசுநூல்கள் கதறுபவர்க் கெங்நன்

கனவினிலுங் காணவற்றாந் தீக்கைபெற்றார்க் கன்றி

யாகமத்தி னதிகார மிலததுவுங் குருவாந்

னன்றிவரா தவனுமருட் பருவம்புராத் தளிப்பன். (௪௧)

கண்ணன்றான் யமுனைநதிக் கரையதனிற் பூசை

காதலினுற் செய்துமருட் சிவதிக்கை குருவா
னண்ணினு னிலன்பலமு நண்ணியதின் நெங்க

னாதனார் புலியினகப் பாகனார் மகனார்
பண்ணினார் வெள்ளாளைப் பவனியிற்செந் தமிழின்
பாவலரை நாவலரைப் பாஞ்சோதிப் பொருளைக்
கண்ணினுற் கண்டதவக் காட்சியார் தொண்டர்

கதையுரைத்தக் கரைகண்ட! ரக்கரையின் வருவார். (சௌ)

பாற்கடலுண் சைசவத்தின் மார்களுநம் வரத்தைப்

பரிந்துதிரு வுளந்தெரிந்தப் பதுமைகோன் பூசை!
பாற்கழிநின் மாலியந்தன் னுற்கரையி னெனுங்குர்

பற்றியத னுற்பூசை முற்றியருட் சைவ
நூற்கதியே திக்கைபெறு நீற்குரிசில் பூசை
நுவன்றிவ பூசையன்மை நவின்றருட்சோ கத்தாற்
காற்பதும மவன்றலையின் பாற்பதிந்துச் சைவா
கமமொழியு மைந்தெழுத்தைத் தமமொழியக் கரைந்து. (1)

உரைத்தசுமற் காரங்க ளொழிந்தனவும்! ஸ்ரிந்தே

யுடையவரைத் தந்துசுவா கமத்தினுரைப் படியே
நரைத்தலத்திற் பூசைரெழு மகப்பெறுக வென்று
தண்ணளிசெய் தேகினனெம் மண்ணுலா மரிய
னிரைத்தகர் மத்தும்பா ரதத்தாநு சாச

நிகத்துமற்றைத் தலத்துமிது நேர்தபொழு தெல்லாந்
நரைத்தலத்தி னயனனையி ருரைத்தனமன் றோமன்
றக்கபிரா சங்குகத்தாற் றாற்றில்மற் றிண்மொ. (சச)

உமையாணங் கணபதிசெவ் வேளயன்மால் போகி

யும்பர்முனி யிருடிகுண முரகநரர் விலங்கு
கமையாஸ்புள் னுந்வனநீர் வாழ்வனதா வரமாக்க
கதித்தியே னியிற்பிறந்து கன்மவிசே டத்தா
லெமையாளு மிறைபூசை ஸ்ரிந்தவர்க ளெல்லா

மியைந்தவதைக் கிரமவழி யியற்றியதெல் லாநந்
தமையாளுஞ் சித்தாந்த நிதிவழியா லன்றிச
சாத்திரமற் நெதனாலோ ஈற்றுக்கசத் தியே. (சரு)

ஒதுமிஃ துணரார்விப் பிரர்பல்லோ ரும்மை
 யுதுவலியி னசுரராக் கதராகி யுழன்றோர்
 கோதுமலி கலியதனிற் பிரமயோனியிற் பு
 குந்துபிறப் பாரென்ற கொள்கையினுற் பிறந்தோர்
 வேதநெறி யுளவுணரார் மிருதிபுரா ணத்தின்
 விதியுணரார் வெறிபிடித்த வெறும்பேய்க ளாகி
 யாதிசைவ நூர்கிலா கவமுரைத்தாங் கெரிவா
 யருநரகிற் கிரையாகி யலைகுநரா யினரே. (சசு)

அவர்கதையென் பயனமைக தவமுனிவீ ரென்று
 மரன்விரும்பு முதலூல்சை வாகமமென் றறிதிர்
 தவநெரீஇப் பூசையகர் பரமவாக் கியமங்
 கதுவென்க ரயபுரத்திற் சார்ந்துமெய்யா தரவாற்
 கிவனருட்டி சனையுஞ்று கென்றருளக் குரவன்
 சேவடியிற் றுழந்துதுதி செப்பியற வோர்கள்
 புவனிபுக முருட்பாகம் பிரியானு யகரைப்
 போற்றியய போற்றியெனப் போற்றிவழிக் கொண்டார். ( )

வேறு.

பாவி ரித்துறை பாடிடு பாவலர்
 நாவி ரித்துறை நன்மது வுண்டளி
 பூவி ரித்துறை பூம்பொழில் சூழ்கொளும்
 காவி ரித்துறை நாடு கடந்தரோ. (சஅ)

ஆண்டி னாட்டுற வாரமு துண்டவ
 ரீண்டி நாட்டுள ரென்னத் திரிதருட
 வேண்டி நாட்டுறு வேள்வியி லுண்கொளும்
 பாண்டி நாட்டினைப் பண்ணவர் நண்ணினார். (சஅ)

எல்லை யாயவெள் ளாற்றி னிருங்கரை
 ஓயல்லையேறி யுரக நதியொடு
 மல்லல் வாய்ந்த மதுநதி தாண்டிமுற
 சொல்லு மக்குறித் தேத்தினைச் சூழ்ந்தனர். (௫௦)

அலகி லாத வறவர்தாங் கண்டன
 லகி லாத வறங்கண் மலிந்துசீ
 ரலகி லாதன வாம்பொரு ளீனடியே
 யலகி லாநல னார்திரு வெற்றியூர. (௫௧)

முனிவர் பூசனைப்படலம்.

கடக

பண்ணி லாவும் பழம்புற்று நாதன
ருண்ணி லாவு மூவப்பொ டிறைந்தருள்
விண்ணி லாவு விமானநேர் காண்டலு
மெண்ணி லாமகி ழீண்டி யிறைஞ்சினார். (௫௨)

கிட்டி யாலயக் கீட்டிசைத் தாகிய
மட்டி லாத வரங்கொளும் வாசகிப்
பட்ட நீரிற் படிந்துவெண் பூதிப்பூச்
சிட்டு மெய்யி லெழிற்கண்டி பூண்டனர். (௫௩)

கோயி லின்றிருக் கோபுர வாயிலுட்
போயு வந்து புகுந்து விடைக்கொடி
மீயு யர்ந்த வியனறம்பக் கீழ்நிலந்
தோய வெட்டுறுப் பேய்த்துத் தொழுதனர். (௫௪)

சென்னி மேற்கரஞ் சேர்த்து வலம்புரிந்
தின்ன தீர்ந்த வெழிற்கரு வில்லினுண்
மன்னி வாழ்வுறு வன்மீக நாதனை
நன்னர்ப் பூசனை நாட்டுதன் மேயினார். (௫௫)

தவன சும்பஞ் சமக நமகங்க
ளவமி லாமல ளைந்துவைத் தாவினைந்
துவம னில்லமு தைந்தி னுடன்சார்தம்
பவம கற்றும் பரன்முடிக் காட்டினார். (௫௬)

நெய்ய நுண்டுகி னேனாதி ரம்புலர்த்
தைய சார்த மணிந்துபி தாம்பர
மெய்ய கண்டி விரிமலர்த் தார்புனைஇக்
குய்ய தூபமுந் தீபமுந் கோட்டியே. (௫௭)

அறுசு வைத்தநெய் யன்னநி வேதித்துத்
தொறுவு கைத்த துழாய்விடை யண்ணற்கு
மறுவ லீடுடடு மாணுப சாரமு
நிறுவி வில்லத்து நேர்ந்தா டருச்சனை. (௫௮)

ஆயி ரம்பொ ராலு மருச்சித்து
நேய கற்புர நீரா சனம்வளைத்
தோயு மைபுலத் தொண்டவர் தோத்திரம்
பாய வன்மினரிற் பாடுதன் மேயினார். (௫௯)

சங்க ராசிவ சம்போ பணப்பணிக்
கங்க னாபர காலகா லாவுமை
பங்கின் மேவப் பழம்புற் றமர்ந்தரு
ளெங்க னாயக னேபோற்றி போற்றியே. (கூ௦)

இந்தி ரன்முத லெண்ணி லிமையவர்
வெந்த வுள்ளத்த ராக வெதுப்புவான்
முந்தி ருந்தவர் முப்புரந் தீயெழ
நந்தெ யிறறி னகையினை போற்றியே. (கூ௧)

நாக மன்ன நகிலத் துமையவள்
பாக நீங்காப் பரம்பொருள் போற்றியே
மேக மென்னுமெய் விண்டு வணங்கமெய்ப்
போகந தந்த புராதன போற்றியே. (கூ௨)

இன்ன வாறு பழம்பதி யீசனை
நன்னர்ப் பூசனை யாற்றி நலம்பெறிஇ
யன்ன வாறுபா கம்பிரி யானேயு
மன்னி யர்ச்சித்து வாழ்த்தினா மாதவர். (கூ௩)

பினனர்ப் பாகம் பிரியாள் பழம்புற் று
மன்னு மீசன் வரங்க டரப்பெறிஇ
யன்னர் பால்விடை கொண்டுமீண் டண்ணினார்
நன்னர் மாதவ நைமிச வாணரே. (கூ௪)

வாழ்த்து.

பூவுலகிற் திருவெற்றி நகரம் வாழ்க
புங்கவனாம் பழம்புற்று நாதன் வாழ்க
வாவலுறு மரன்பாகம் பிரியாள் வாழ்க
வவர்மதலை யாவாரும் வாழ்க வாழ்க
பாவுபுக முத்தலத்தா லயத்துப் பூசை
பணிவிழாச சிறப்பினியற் திடுவோர் வாழ்க
மாவுறுமா கமம்வாழ்க மறையும் வாழ்க
மலிவினைதீர்ந் தின்பமுறீஇ யுயிர்கள் வாழ்க. (கூ௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் அகஅ.

முனிவர் பூசனைப்படலம் முற்றிற்று.

திருவெற்றியூர்ப்புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

MAHAMA: OPADHYAYA
IR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
MADRAS 41

